

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ย่า หมา และฉัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

GRANDMA DOG AND ME

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2022
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ย่า หมา และฉัน
โดย	นางสาววีรยา ลีมีจั้ง
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ทิพนนท์ แยมมณีชัย
	อาจารย์ ดร. ประติมา ฉันทบุรณ์ตระกูล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (ผู้รักษาการแทน)
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต นีรัตศัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ สุภนิมิตร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ทิพนนท์ แยมมณีชัย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. ประติมา ฉันทบุรณ์ตระกูล)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ กัญจนา คำโสภี)

636120015 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ย่า หมา และฉัน

นางสาว วีรยา ลิ้มจีจิง: ย่า หมา และฉัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ศาสตราจารย์
เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ ย่า หมา และฉัน (Grandma dog and me) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นคว้างานทัศนศิลป์รูปแบบการสร้างสรรคเทคนิควิธีการถ่ายทอดแบบผสมผสานกันของศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art) ซึ่งเป็นการแสดงออกที่มีลักษณะพิเศษในสร้างผลงาน และต้องอาศัยความสัมพันธ์ การสื่อสารในรูปแบบต่างๆที่เป็นสื่อสมัยใหม่ เช่น การฉายภาพ และเสียงเพลงผสมกับเสียงอ่านหนังสือ โดยต้องการให้ผู้ชมได้รับทั้งภาพ แสงเงา และเสียง ในเวลาเดียวกัน โดยนำแรงบันดาลใจจากเรื่องราวประสบการณ์ และความทรงจำ ระหว่างย่า สุนัขของย่า และผู้สร้างสรรคเมื่อครั้งที่ยังมีชีวิตอยู่ ภาพความทรงจำที่ดีเหล่านั้นที่ส่งผลต่อทัศนคติและความรู้สึกของผู้สร้างสรรค ทำให้เกิดความรัก ความผูกพัน ระหว่างกันและกัน

การนำเสนอผลงาน “ย่า หมา และฉัน” นั้นได้รับแรงบันดาลใจจากการจากไปของบุคคลอันเป็นที่รักคือ ย่า และสุนัขของย่า ทำให้เกิดเป็นแนวคิดการใช้พื้นที่ความทรงจำร่วมกัน แม้ว่าแต่ละบุคคลอยู่กันคนละพื้นที่แต่ยังคงมีพื้นที่ความทรงจำร่วมกัน นำวัตถุที่มีความหมายมาเป็นสัญลักษณ์ในการแสดงออกทางแนวคิด รวมถึงแสงเงาที่มีเงาตกกระทบร่วมกันของวัตถุต่างๆ เพื่อให้ผู้ชมผลงานมีความรู้สึกร่วมไปกับผลงาน

ผลการศึกษาและสร้างสรรคผลงานในครั้งนี้ ผู้สร้างสรรคได้นำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์และสร้างสรรคผลงานให้ตรงต่อวัตถุประสงค์ มีผลงานทั้งหมดจำนวน 3 ชุด ชุดที่ 1 ชื่อ “หมา” สะท้อนให้เห็นถึงความรัก ความผูกพันของย่าและสุนัขของย่า ด้วยมุ้ง ผ้าลูกไม้ ลังกระดาษ ที่เป็นวัตถุสร้างความทรงจำระหว่างย่ากับสุนัขของย่า โดยให้เงาตกกระทบของทั้งสองสิ่งมีพื้นที่ร่วมกัน ชุดที่ 2 ชื่อ “ย่า” สะท้อนให้เห็นถึงความประทับใจในความรักที่ย่ามีให้กับสุนัข และสุนัขมีให้ย่า ผ่านการฉายภาพลายเส้นของย่า และสุนัขที่สร้างจากลังกระดาษ ชุดที่ 3 ชื่อ “ฉัน” สะท้อนให้เห็นถึงความรัก ความผูกพัน ของผู้สร้างสรรคที่มีต่อย่า และสุนัขของย่า โดยการใช้การฉายภาพ และเสียงมาใช้ในการนำเสนอด้วยความหวังว่า ผลงานสร้างสรรคทั้งหมดนี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้รับชมผลงานได้เกิดจินตนาการ เกิดความสุข และแสดงออกถึงความรัก ความผูกพันระหว่างคนและสัตว์

636120015 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

Keyword : Grandma dog and me

MISS WEERAYA LIMJEEJONG : GRANDMA DOG AND ME THESIS ADVISOR :
PROFESSOR PREECHA THAOTHONG

Creation of thesis work on the topic of Grandma, dog and me. Objectives to study and research visual arts, creative forms, techniques, and blended transmission methods of installation art and Conceptual Art. which is a special expression in creating works and requires a relationship Communication in various forms of modern media such as Projection and music mixed with the sound of reading books. By want the audience to receive both images, light, shadow and sound at the same time Take inspiration from stories, experiences and memories between Grandma, dog, and the creator when there are alive. Those good memories that influence the attitudes and feelings of the creators. cause love and relationship between each other The presentation of "Grandma, Dog and Me" was inspired by the passing of loved ones, Grandma and her dog. Resulting in the concept of sharing memory space Although each person lives in different areas, they still have a common memory area. Take a meaningful object as a symbol of conceptual expression. Including the light and shadow with the shadow of the incident together of various objects. in order for the audience to have a feeling of being with the work.

The results of the study and the creation of this work. The creator has brought the information to study, analyze and create works to meet the objectives. There are a total of 3 sets of works. The first set is named "Dog". Reflecting on love The bond between grandmother and dog with mosquito nets, lace fabrics, paper crates are objects that create memories between grandmother and grandmother's dog by allowing the incident shadows to share space. The second set is named "Grandma". It reflects the impression of Grandma's love for the dog. and the dog has for Grandma through the projection of grandmother's lines and a dog made out of cardboard. The third set is named "Me". It reflects the love and attachment of the creators towards her grandmother and her dog. by using projection and sound used in the presentation with the hope that All these creations will help the viewers to create imagination, happiness and express love. relationship between people and animals

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ย่า หมา และฉัน” สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยดีด้วยการให้ความช่วยเหลือแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ทิพนทร์ แยมมณีชัย และ อาจารย์ ดร.ประติมา ฉันทบุรณ์ตระกูล ที่ให้ความรู้ คำแนะนำ ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ประจำภาควิชาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ ภาพพิมพ์และคณะศึกษาศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้ความรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานและการทำงาน รวมถึงเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ การสร้างสรรค์ผลงานค้นคว้าข้อมูลในการศึกษาจัดทำวิทยานิพนธ์ของผู้เขียนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง และ รองศาสตราจารย์ทิพนทร์ แยมมณีชัย ที่ให้แรงหนุนและแรงขับเคลื่อนในการสร้างสรรค์ ตลอดจนแรงบันดาลใจ ทั้งคำแนะนำและการให้ คำปรึกษาในทุกๆขั้นตอน พร้อมทั้งเป็นกำลังใจในการสร้างสรรค์ เป็นที่มาของความสำเร็จในการศึกษา สร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณคุณย่าจ๋านงค์ ลឹมจั้ง บุคคลอันเป็นที่รักของหลาน ผู้เลี้ยงดู อบรมสั่งสอน ให้ความรักความเอาใจใส่ และผู้ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ แรงขับเคลื่อน ในการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้สร้าง ความทรงจำที่ดี ทุกเรื่องราวความประทับใจ ความรัก ความอบอุ่น ความผูกพัน และการดำเนินชีวิตที่ดีให้แก่ผู้ สร้างสรรค์ ขอพระคุณบิดามารดาผู้ให้กำเนิด ที่เป็นผู้ส่งเสริมในทุกๆด้าน ทำให้ผู้สร้างสรรค์สร้างสรรค์ผลงาน นี้ได้ รวมถึงสุนัขของย่า ไต่และตาล ที่มาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว และมาเป็นความสุขของผู้สร้างสรรค์

ขอบคุณเพื่อนนักศึกษาสาขาทัศนศิลป์ศึกษารุ่น 12 ทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจ ให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือตลอดการศึกษาระดับปริญญาโทมาโดยตลอด

ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ขอขอบพระคุณทุกๆ ท่านที่เกี่ยวข้อง ที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์จัดทำวิทยานิพนธ์สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้สร้างสรรค์มีความตั้งใจและเพียรพยายามอย่างสุดกำลังความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะและงานเขียนวิทยานิพนธ์ จึงขอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านประสบแต่ความดีงาม ขอให้ เป็น กตเวทิตา แต่คุณย่า ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ให้ความรู้ จนสามารถทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี

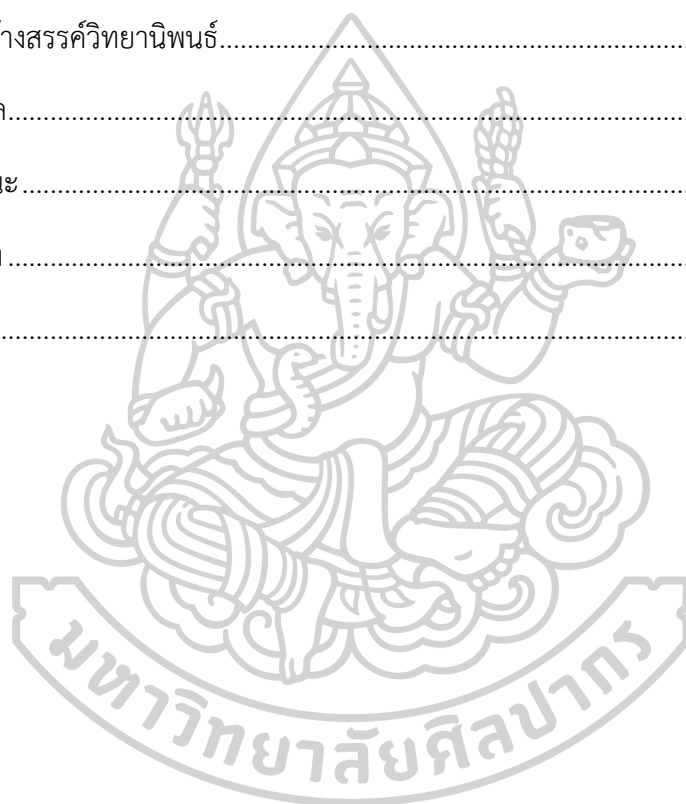
นางสาว วีรยา ลឹมจั้ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความสำคัญของปัญหาและแรงบันดาลใจ.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
3. กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์.....	3
4. สมมุติฐานของการศึกษา.....	3
5. ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	3
6. วิธีการศึกษาและสร้างสรรค์.....	4
7. คำนิยามศัพท์.....	5
8. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	6
9. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	7
10. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสาร ข้อมูล และศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดแรงบันดาลใจ.....	9
1.1 แรงบันดาลใจ.....	9
2. ทฤษฎีและเทคนิคที่เกี่ยวข้อง.....	12

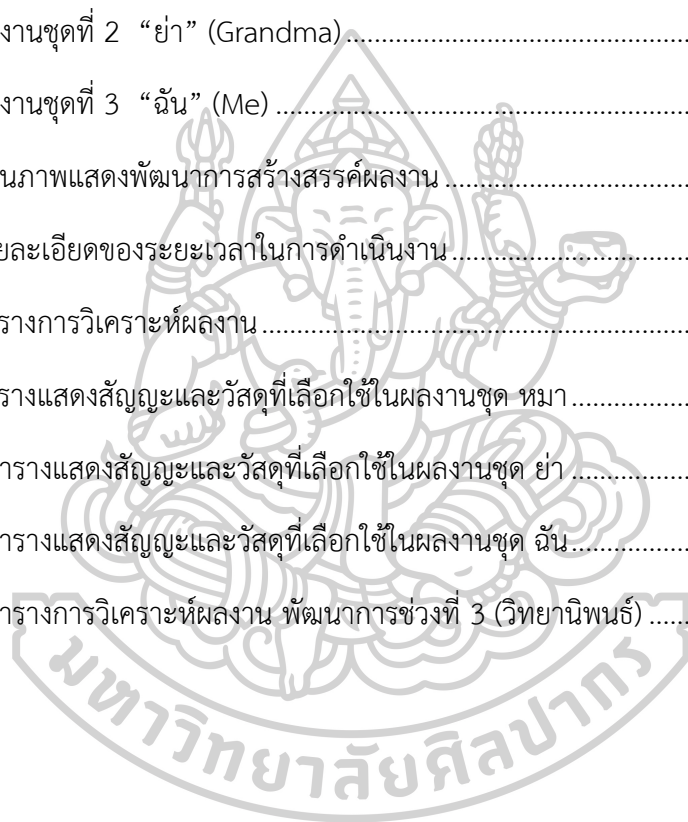
2.1 ทฤษฎีการใช้วัสดุสำเร็จรูปในการสร้างสรรค์.....	12
2.2 ทฤษฎีศิลปะแนวจัดวาง (Installation Art).....	17
2.3 ทฤษฎีศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual art).....	18
3. อิทธิพลทางศิลปกรรม.....	20
3.1 รสลิน กาสต์.....	20
3.2 นัม จุง ไพค์ (Nam Jun Paik).....	22
3.3 เจฟฟ์ คูนส์ (Jeff koon).....	25
3.4 วคินบุรี สุพานิขรรภาชน์.....	27
3.5 ปรีชา เกาทอง.....	30
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานการสร้างสรรค์.....	36
1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	36
1.1 แนวความคิด.....	36
1.2 แรงบันดาลใจ.....	36
2. รูปแบบของงานสร้างสรรค์.....	36
3. วิธีการดำเนินงานวิจัยสร้างสรรค์.....	37
3.1 การศึกษา.....	37
3.2 วิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงาน.....	38
3.3 พัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	41
3.4 สรุปวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	59
4. ระยะเวลาในการดำเนินงาน.....	61
5. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน.....	61
6. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์สร้างสรรค์.....	63
พัฒนาการผลงานช่วงที่ 1.....	65

สรุป ผลงานช่วงการพัฒนาช่วงที่ 1.....	66
พัฒนาการผลงานช่วงที่ 2.....	66
สรุป พัฒนาการผลงานช่วงที่ 2.....	67
พัฒนาการผลงานช่วงที่ 3.....	69
สรุป พัฒนาการผลงานช่วงที่ 3.....	77
บทที่ 5 สรุปอภิปราย และข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	78
สรุปการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	78
อภิปรายผล.....	79
ข้อเสนอแนะ.....	85
รายการอ้างอิง.....	86
ประวัติผู้เขียน.....	89

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งาน	34
ตารางที่ 2 ตารางลักษณะทางกายภาพการพัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงาน	42
ตารางที่ 3 ผลงานชุดที่ 1 “หมา” (Dog)	49
ตารางที่ 4 ผลงานชุดที่ 2 “ย่า” (Grandma)	53
ตารางที่ 5 ผลงานชุดที่ 3 “ฉัน” (Me)	58
ตารางที่ 6 แผนภาพแสดงพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงาน	60
ตารางที่ 7 รายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน	61
ตารางที่ 8 ตารางการวิเคราะห์ผลงาน	63
ตารางที่ 9 ตารางแสดงสัญลักษณ์และวัสดุที่เลือกใช้ในงานชุด หมา	71
ตารางที่ 10 ตารางแสดงสัญลักษณ์และวัสดุที่เลือกใช้ในงานชุด ย่า	73
ตารางที่ 11 ตารางแสดงสัญลักษณ์และวัสดุที่เลือกใช้ในงานชุด ฉัน	75
ตารางที่ 12 ตารางการวิเคราะห์ผลงาน พัฒนาการช่วงที่ 3 (วิทยานิพนธ์)	76

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 กรอบความคิดและวิธีสร้างสรรค์	3
รูปภาพที่ 2 ภาพสุนัขของยาและผู้สร้างสรรค์.....	9
รูปภาพที่ 3 ภาพสุนัขของยาและผู้สร้างสรรค์.....	9
รูปภาพที่ 4 ภาพถ่ายของผู้สร้างสรรค์และยา.....	11
รูปภาพที่ 5 ภาพสุนัขของยาและผู้สร้างสรรค์.....	11
รูปภาพที่ 6 ภาพผลงาน ปัญญา วิจิตรนสาร. 2559. ขอความสุขแก่โลกของฉัน. เทคนิคสื่อผสม	13
รูปภาพที่ 7 มาเซล ดูซงป์. 1917. Fountain เทคนิค Ready made.....	14
รูปภาพที่ 8 ภาพศิลปิน Marcel Duchamp ถ่ายภาพคู่กับผลงาน Bicycle Wheel ของตนเอง.....	16
รูปภาพที่ 9 โจเซฟ โคซูธ: One and Three Chairs (1965).....	19
รูปภาพที่ 10 ผลงานศิลปะของ รสลิน กาสต์ แสดงถึงความหวังและความผูกพันต่อสุนัข.....	20
รูปภาพที่ 11 ผลงานศิลปะของ รสลิน กาสต์ แสดงถึงความหวังและความผูกพันต่อสุนัข.....	21
รูปภาพที่ 12 ภาพผลงานของ รสลิน กาสต์ แสดงถึงความผูกพันระหว่างคนกับสุนัข ถ่ายจาก นิทรรศการเชิดชูเกียรติฯ “สาระจากสายสัมพันธ์”	21
รูปภาพที่ 13 Nam Jun Paik. 1976. TV Cello.....	24
รูปภาพที่ 14 ภาพศิลปิน Jeff Koon ถ่ายภาพคู่กับผลงาน Rabbit ของตนเอง.....	26
รูปภาพที่ 15 ภาพผลงานของ Jeff Koon “Balloon Dog”	26
รูปภาพที่ 16 ภาพผลงาน Poperomia โดย วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์.....	28
รูปภาพที่ 17 ภาพผลงาน เจ้าจูด โดย วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์	29
รูปภาพที่ 18 ภาพศิลปิน ปรีชา เกาทอง.....	30
รูปภาพที่ 19 ภาพผลงานชุดแสงและเงา โดย ปรีชา เกาทอง.....	31
รูปภาพที่ 20 รูปทรงแสงบนหอไตร วัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดย ปรีชา เกาทอง	32

รูปภาพที่ 21 รูปทรงแสงบนหอไตร วัดพระสิงห์ โดย ปรีชา เกาทอง	33
รูปภาพที่ 22 แบบร่างผลงาน 1 (sketch) ผลงานที่ 1 “หมา”	39
รูปภาพที่ 23 แบบร่างผลงาน 1 (sketch) ผลงานที่ 1 “หมา”	39
รูปภาพที่ 24 แบบร่างผลงาน 2 (sketch) ผลงานที่ 1 “ย่า”	39
รูปภาพที่ 25 แบบร่างผลงาน 2 (sketch) ผลงานที่ 1 “ย่า”	40
รูปภาพที่ 26 แบบร่างผลงาน 3 (sketch) ผลงานที่ 3 “ฉันทน์”	40
รูปภาพที่ 27 แบบร่างผลงาน 3 (sketch) ผลงานที่ 3 “ฉันทน์”	40
รูปภาพที่ 28 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 “หมา”	43
รูปภาพที่ 29 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 “หมา”	43
รูปภาพที่ 30 โครงสร้างของสุนัข	44
รูปภาพที่ 31 โครงสร้างของสุนัข	45
รูปภาพที่ 32 นำผ้าลูกไม้ที่ตัดเป็นรูปยาเย็บลงไปบนมุ้ง	45
รูปภาพที่ 33 นำผ้าลูกไม้ที่ตัดเป็นรูปยาเย็บลงไปบนมุ้ง	46
รูปภาพที่ 34 ผู้สร้างกำลังเก็บรายละเอียดโครงสร้างสุนัข	46
รูปภาพที่ 35 ผู้สร้างสรรค์ใช้เครื่องตัดโพมเพื่อตัดโครงสร้างสุนัข	47
รูปภาพที่ 36 การทดลองทำให้เกิดแสงเงาในตัวผลงาน	47
รูปภาพที่ 37 ทดลองประกอบผลงาน	48
รูปภาพที่ 38 ทดลองประกอบผลงาน	48
รูปภาพที่ 39 ทดลองประกอบผลงาน	49
รูปภาพที่ 40 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 “ย่า”	50
รูปภาพที่ 41 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 “ย่า”	50
รูปภาพที่ 42 ภาพถ่ายของย่าที่นำมาเป็นต้นแบบภาพลายเส้น	51
รูปภาพที่ 43 ภาพถ่ายของย่าที่นำมาเป็นต้นแบบภาพลายเส้น	51
รูปภาพที่ 44 การสร้างสุนัขจากลัทธิกระดาศ และการติดตั้งผลงานชุดที่ 2 “ย่า”	52

รูปภาพที่ 45 การสร้างสุนัขจากถังกระดาษ และการติดตั้งผลงานชุดที่ 2 “ยา”	52
รูปภาพที่ 46 ภาพวาดลายเส้นยา.....	52
รูปภาพที่ 47 ภาพวาดลายเส้นยา.....	53
รูปภาพที่ 48 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 “ฉันทัน”	54
รูปภาพที่ 49 การทดลองจัดวางและฉายภาพผลงาน ชุดที่ 3 “ฉันทัน”	55
รูปภาพที่ 50 การทดลองจัดวางและฉายภาพผลงาน ชุดที่ 3 “ฉันทัน”	55
รูปภาพที่ 51 การทดลองเพื่อให้เกิดเงาตกกระทบในผลงาน	56
รูปภาพที่ 52 การทดลองเพื่อให้เกิดเงาตกกระทบในผลงาน	56
รูปภาพที่ 53 ภาพวาดลายเส้นขณะที่ยากำลังหลับ.....	57
รูปภาพที่ 54 ภาพวาดลายเส้นขณะที่ยากำลังหลับ.....	57
รูปภาพที่ 55 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”	65
รูปภาพที่ 56 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”	66
รูปภาพที่ 57 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”	67
รูปภาพที่ 58 ภาพพัฒนาช่วงที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”	68
รูปภาพที่ 59 ภาพพัฒนาช่วงที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”	68
รูปภาพที่ 60 ภาพพัฒนาช่วงที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”	69
รูปภาพที่ 61 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 ชื่อชุด “หมา”	70
รูปภาพที่ 62 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ชื่อชุด “ยา”	72
รูปภาพที่ 63 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 ชื่อชุด “ฉันทัน”	74

บทที่ 1

บทนำ

การสร้างสรรคผลงานแบบแนวความคิด ในหัวข้อ “ย่า หมา และฉัน”(Grandma dog and me) เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอันมีแรงบันดาลใจจากความทรงจำเชิงบวก ความรัก ความผูกพันระหว่างย่า สุนัข และผู้สร้างสรรค์ นำมาศึกษารูปแบบการสร้างสรรคผลงานและรูปแบบการนำเสนอผลงาน นำมาคิดวิเคราะห์ ทดลองเพื่อสร้างสรรคผลงานรูปแบบที่เป็นลักษณะเฉพาะตน และได้สร้างสรรคผลงานจำนวน 3 ชุด โดยการฉายภาพลายเส้นปรากฏเป็นรูปร่างของย่า มั่ง กระดาษลึงแสงเงา แก้วมาประกอบเป็นผลงานศิลปะจัดวางเชิงแนวคิดที่สะท้อนเรื่องราวความรัก ความผูกพัน ความทรงจำที่ดี ผสมผสานกับเสียงเพลงประกอบกับเสียงอ่านหนังสือ เพื่อสื่อความหมายและสร้างประสบการณ์ใหม่ให้กับผู้ชม โดยผลงานดังกล่าวมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของปัญหาและแรงบันดาลใจ

ภาพและเรื่องราวความทรงจำ ความรัก ความผูกพันที่ผู้สร้างสรรค์มีต่อย่าและสุนัขเต็มไปด้วยกลิ่นไอของความสุขและความอบอุ่น แต่เมื่อย่าและสุนัขทั้งสองตัวของย่าได้จากไปในเวลาไร้เรียกกัน ทำให้ผู้สร้างสรรค์เสียใจเป็นอย่างมาก ในครั้งแรกที่สุนัขได้จากไป ผู้สร้างสรรค์เปรียบเทียบเหตุการณ์นี้ว่าเป็นการอยู่คนละพื้นที่กัน ถึงแม้สุนัขทั้งสองไม่มีชีวิตอยู่แล้ว จากไปอยู่คนละโลกแต่สิ่งหนึ่งที่ได้ฟังระลึกไว้ว่าทั้งสองยังอยู่ในความทรงจำ หลังจากสุนัขของย่าจากไปไม่นาน ย่าก็เสียชีวิต ผู้สร้างสรรค์จึงเกิดความคิดแรงบันดาลใจว่าเราทั้งหมดต่างมอบความรัก ความผูกพันให้กันและกัน ถึงแม้ว่าทั้งหมดได้ตายจากไปอยู่คนละพื้นที่ แต่สิ่งหนึ่งที่ยังคงอยู่และเปรียบเสมือนว่าทั้งหมดยังอยู่รอบกาย คือความทรงจำแห่งความสุขของย่า สุนัข และผู้สร้างสรรค์ การรักษาประสบการณ์ความทรงจำเชิงบวกในขณะที่ทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ จึงเป็นเรื่องที่ทำทนาย และผู้สร้างสรรค์จึงอยากสร้างสรรคผลงานที่สื่อถึงการมีอยู่ของความทรงจำเชิงบวกที่ทั้งหมดมีส่วนร่วม ทำให้ย้อนถึงเรื่องราวอันดีในอดีต ความรู้สึกที่ดีในวันนั้น เหตุการณ์ เรื่องราว หรือการมีโอกาสได้อยู่ในสถานที่ สิ่งแวดล้อมเดิมในอดีต ทำให้ย้อนเห็นภาพเก่าที่เคยมีประสบการณ์ร่วมกัน ถึงแม้ปัจจุบันทั้งหมดอยู่คนละพื้นที่คนละเวลาเดียวกัน แต่ทุกครั้งที่ได้นึกถึงความทรงจำเก่าๆ ทำให้รู้สึกมีความสุขอ้อมอ้อมกับภาพและเรื่องราวความสุขในอดีตได้อย่างชัดเจน ถึงแม้ทั้งหมดได้จากไปไม่มีแต่ความโศกเศร้า เสียใจ ที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับ แต่ความเศร้าโศกเสียใจนั่นเองที่มาจากภาพความทรงจำ ความรัก ความผูกพันของเรา

เมื่อผู้สร้างสรรค์เดินทางกลับไปยังสถานที่เก่าที่ผู้สร้างสรรค์เคยใช้ชีวิตร่วมกับย่าและสุนัข ที่เกิดและเติบโตมาตั้งแต่เด็ก ได้เห็นวัตถุ สิ่งของ เครื่องใช้ในขณะที่ทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ รวมทั้ง

มุ้งที่ยาเคยกางนอน แก้อ้อที่ยาเคยนั่ง ลังกระดาษที่ใช้ใส่สุนัข ทำให้ผู้สร้างสรรค์นึกถึงเหตุการณ์ที่เคยมีประสบการณ์ร่วมและเรื่องราวที่เป็นความทรงจำที่ดีที่มีต่อยาและสุนัขของยา

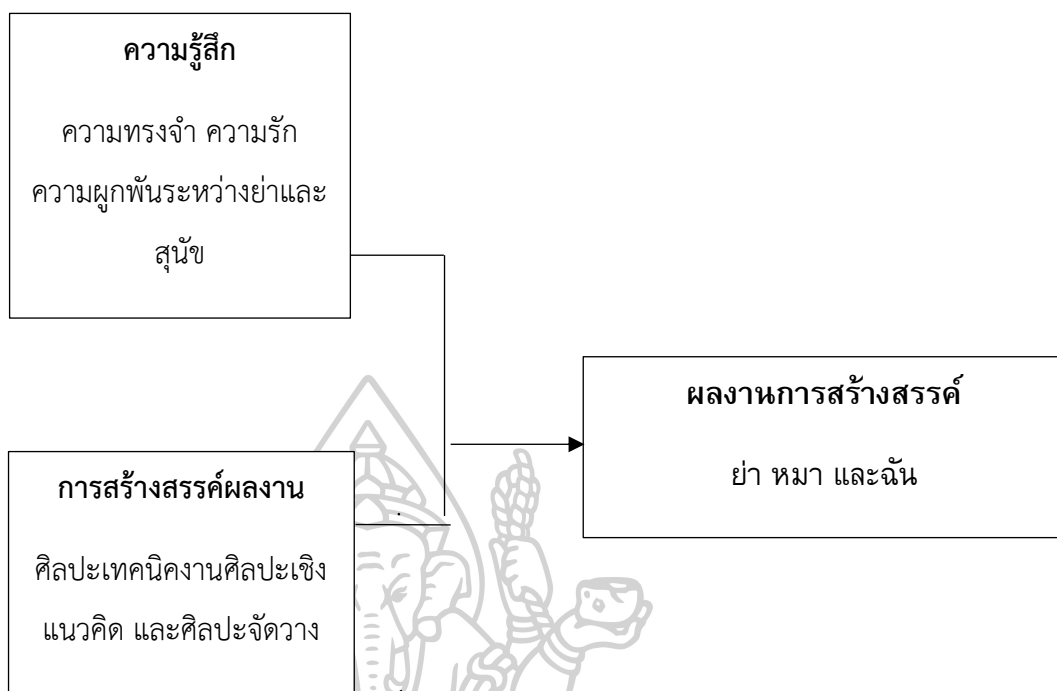
การนำเอามุ้ง และสร้างสุนัขจากลังกระดาษ มาเชื่อมโยงกับเรื่องราวของยาที่มักจะกางมุ้งนอนในยามค่ำคืน และมีสุนัขของยาที่คอยเข้ามาเล่นกับมุ้งอยู่เสมอ แก้อ้อที่ยาใช้นั่งเล่นหน้าเป็นประจำเสมือนเป็นวัตถุที่ผูกพันกับเวลาของยา เนื่องด้วยพอเวลานานวัน แก้อ้อก็จะเก่าลงเรื่อยๆ จึงนำมาเป็นสัญลักษณ์ของยา และแก้อ้ออีกตัวมีผู้สร้างสรรค์ชอบใช้มานั่งอ่านหนังสือให้ยาฟัง เมื่อเห็นวัตถุเหล่านี้แล้ว ทำให้ภาพความทรงจำได้หวนกลับมาอีกครั้งถึงแม้ว่าทั้งหมดที่เคยสร้างเรื่องราวร่วมกันได้จากไป

ความรัก ความผูกพัน ความอบอุ่นที่เคยได้สัมผัสตอนที่ทั้งหมดยังมีชีวิตได้กลับมาเคลื่อนไหวอีกครั้ง ด้วยภาพลายเส้นของยา แก้อ้อตัวเดิม มุ้ง และเสียงเพลงประกอบกับเสียงอ่านหนังสือ ที่จับต้องได้ของวัตถุที่นำมาจัดวางใหม่ ตัวผลงานยังเป็นสื่อสะท้อนให้เห็นความรัก ความผูกพัน บรรยากาศ สถานที่ และช่วงเวลาแห่งความสุข ส่งผลให้คนที่มีความรู้สึกและความรู้สึกที่คล้ายคลึงกัน ได้สัมผัสถึงความสุข ความรัก ความผูกพันของเรา

2. วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เทคนิควิธีการ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ผลงานที่มีต่อความผูกพัน ความรัก ความทรงจำระหว่างยาและสุนัข
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual art) และศิลปะการจัดวาง (Installation art) โดยใช้วัสดุ มุ้ง ผ้าลูกไม้ ลังกระดาษ เครื่องฉายภาพ เป็นสัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงกับยา และสามารถสะท้อนความรู้สึกระหว่าง ยา สุนัข และผู้สร้างสรรค์
3. เพื่อถ่ายทอดความผูกพัน ความรัก ความทรงจำระหว่างยาและสุนัขของยา

3. กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

รูปภาพที่ 1 กรอบความคิดและวิธีสร้างสรรค์

4. สมมุติฐานของการศึกษา

สามารถถ่ายทอดแนวความคิด แรงบันดาลใจ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยนำมุ้งของย่า และผ้าลูกไม้ที่เป็นเครื่องแต่งกายประจำตัวของย่า แก้วอู๋ ที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ตัวแทนของย่าและตัวผู้สร้างสรรค์ สุนัขที่สร้างด้วยสังกะดาชที่เป็นสัญลักษณ์ของย่าที่ถูกนำมาให้ย่าด้วยการใส่กล่องสังกะดาช รวมถึงเครื่องฉายภาพและเงาตกกระทบที่สื่อถึงการใช้พื้นที่ร่วมกัน นำมาจัดวางถ่ายทอดผลงานในรูปแบบงานศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual art) และศิลปะจัดวาง (Installation art) เพื่อให้สอดคล้องกับความทรงจำ ความผูกพัน ความรัก ระหว่างผู้สร้างสรรค์ที่มีต่อย่าและสุนัข

5. ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของสุนัขพันธุ์ทางในกรรียา ท่าทางต่างๆ สัตส่วนของสุนัขพันธุ์ทาง และศึกษาอธิบายของย่าที่กระทำร่วมกับสุนัขของย่าจาก ความทรงจำและประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ ในส่วนที่สะท้อนถึงความรัก ความผูกพันระหว่าง ย่า สุนัข และผู้สร้างสรรค์

2. ขอบเขตด้านเทคนิค ผู้สร้างสรรค์สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคงานศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual art) และศิลปะจัดวาง (Installation art) จากวัสดุแผ่นนัยยะ มั่ง ผ้าลูกไม้ แก้ว เครื่องฉายภาพ ที่สามารถสะท้อนความหมาย สื่อแนวคิด เชื่อมโยงกับเนื้อหา ตลอดจนศึกษาวิเคราะห์ รูปแบบเทคนิคการทำงานรวมถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้และปรับใช้ให้เกิดเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตนในการสร้างสรรค์ผลงาน

3. ถ่ายทอดผลงานสร้างสรรค์เทคนิคงานศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual art) และศิลปะจัดวาง (Installation art) จากวัสดุ มั่ง ผ้าลูกไม้ แก้ว เครื่องฉายภาพ ที่สามารถสะท้อนความรู้สึกรักจากความทรงจำ ความรัก ความผูกพัน ระหว่างย่าและสุนัขในรูปแบบ 3 มิติ จำนวน 1 ชุด แต่ละชุดมีจำนวนผลงาน 3 ชิ้น

6. วิธีการศึกษาและสร้างสรรค์

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับสุนัข ลักษณะของสุนัข เรื่องราว ความทรงจำที่ผู้สร้างสรรค์พบเห็นในระหว่างที่ย่าและสุนัขยังมีชีวิตอยู่

2. ศึกษาข้อมูลจากงานวิจัย งานสร้างสรรค์และเอกสารต่างๆ รูปแบบผลงานของศิลปินที่มีลักษณะเรื่องราวเกี่ยวกับสุนัข ความรัก ความผูกพัน ความทรงจำ ระหว่างคนและสุนัข นำมาวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นไปได้ของผลงานทั้งด้านเนื้อหา เทคนิควิธีการสร้างสรรค์

3. ทดลองร่างแบบด้วยแท็บเล็ต และแก้ปัญหาตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ

4. นำเทคนิควิธีการต่างๆที่ได้ศึกษา มาดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานทั้ง 1 ชุด จำนวน 3 ชิ้น และแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. วิเคราะห์ผลงาน รวบรวมข้อมูลจากการเสนอแนะ วิวิจารณ์ผลงาน เพื่อนำมาพัฒนาผลงานทั้งด้านเนื้อหาและการสร้างสรรค์ผลงาน

6. สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เชิงแนวคิด (Conceptual art) และศิลปะจัดวาง (Installation art) จากวัสดุแผ่นนัยยะ มั่ง ผ้าลูกไม้ แก้ว เครื่องฉายภาพ พร้อมทั้งรวบรวมนำเสนอคณาจารย์

7. รวบรวมความรู้ที่ได้จากการสร้างสรรค์ผลงานเขียนวิเคราะห์ในรูปแบบวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนของการศึกษาและการสร้างสรรค์

1. การศึกษาข้อมูลเพื่อการสร้างสรรคผลงานได้ศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ลักษณะและรูปร่างของสุนัข รูปถ่ายยา อิริยาบถของสุนัขที่ทำร่วมกับยาขณะที่มีชีวิตอยู่ เพื่อสื่อถึงความรัก ความผูกพัน และความทรงจำของผู้สร้างสรรค์ได้เห็นตอนที่พวกเขาทั้ง 3 ชีวิต ยังมีชีวิตอยู่ พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูล ผลงานของศิลปินที่มีเทคนิควิธีการใกล้เคียง และผลงานของศิลปินที่ทำงานเกี่ยวกับสุนัขนำมีประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการสร้างสรรคผลงาน จากแหล่งข้อมูลเอกสารต่างๆและภาพถ่ายนำมาทำแบบร่าง ทำแบบร่างจากความทรงจำรวมถึงประสบการณ์ตรงที่เคยเห็นอิริยาบถของยาและสุนัขที่ทำร่วมกัน เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual art) และศิลปะจัดวาง (Installation art) ที่สะท้อนความรัก ความผูกพัน ความทรงจำระหว่างคนและสัตว์ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษานำไปสู่การปฏิบัติงานจริง

7.คำนิยามศัพท์

ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual art) หมายถึง เป็นศิลปะที่ให้ความสำคัญกับความคิดมากกว่าสุนทรียะและความงาม หรือแม้แต่วิธีการหรือองค์ประกอบทางสายตาของงานศิลปะ ให้คุณค่าที่ความคิดมากกว่าความงาม

ศิลปะอินสตอลเลชันอาร์ตหรือศิลปะจัดวาง (Installation art) หมายถึง ศิลปะในรูปแบบอินสตอลเลชันคืองานศิลปะที่สามารถสร้างในพื้นที่เฉพาะเจาะจง (Site-Specific Installation) หรือเป็นพื้นที่แห่งไหนก็ได้ พื้นที่ดังกล่าวจะต้องถูกสร้างหรือแปรสภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของงาน ศิลปะในลักษณะนี้สามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพและขนาดของพื้นที่ ศิลปินจะต้องแก้ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ ในขณะที่สร้างงานให้สอดคล้องกับความคิดตลอดเวลา ศิลปะในรูปแบบอินสตอลเลชันเอื้ออำนวยให้ศิลปินมีอิสรภาพทางด้านความคิด การใช้สื่อ เทคนิควิธีการและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้พื้นที่อย่างมีความหมายไร้ขอบเขตจำกัด

ความทรงจำ หมายถึง ความทรงจำ หมายถึง การบันทึกประสบการณ์ต่าง ๆ ของเราผ่านการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเรียนรู้อะไรมากก็ตาม มันจะถูกบันทึกเข้าความทรงจำของเรา ความทรงจำจะประกอบไปด้วยกระบวนการเก็บ ดึงออกมา และ การใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น รูปเหตุการณ์ ไอเดีย หรือ สกิลในการทำอะไรต่าง ๆ หลังจากที่เราได้ข้อมูลดั้งเดิมไม่ได้มีอยู่แล้วตรงหน้าเรา

แล้ว ความทรงจำในที่นี้ หมายถึงภาพความรัก ความผูกพัน ระหว่างย่า สุนัขของย่าและผู้สร้างสรรค์ที่เป็นความทรงจำที่ดี

สัญญา หมายถึง สิ่งที่ทำขึ้นแสดงความหมายเพื่อจดจำหรือกำหนดรู้

8. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

วัสดุอุปกรณ์ในการค้นคว้าและเก็บบันทึกข้อมูล

- 1.แท็บเล็ต
- 2.กล้องถ่ายรูป
- 3.โทรศัพท์มือถือ

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์เชิงเทคนิคและกระบวนการทางศิลปะ

- 1.มั่ง
- 2.ผ้าลูกไม้
- 3.แสงไฟสปอร์ตไลท์
- 4.เชือก
- 5.เครื่องฉายภาพ
- 6.กระดาษลั่ง
- 7.สีพลาสติก
- 8.ตลับเมตร
- 9.ลวดอะลูมิเนียม
- 10.ปืนกาว
- 11.กาวแท่ง
- 12.เข็มและด้าย
- 13.กระดาษลั่ง
- 14.โฟมอัดเม็ด
- 15.แท็บเล็ต
- 16.เก้าอี้

9. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์

65,000 บาท

10. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อถ่ายทอด ความรัก ความผูกพัน และความทรงจำระหว่างย่า สุนัขของย่า และผู้สร้างสรรค์กับผู้ชมผลงานได้

บทที่ 2

เอกสาร ข้อมูล และศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ในหัวข้อ ย่า หมา และฉัน (Grandma dog and me) เพื่อค้นหาสาระหลักของการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเอกสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดแรงบันดาลใจ
 - 1.1 แรงบันดาลใจ
2. ทฤษฎีและเทคนิคที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 ทฤษฎีการใช้วัสดุสำเร็จรูปในการสร้างสรรค์
 - 2.2 ทฤษฎีศิลปะแนวจัดวาง (Installation Art)
 - 2.3 ทฤษฎีศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual art)
3. อิทธิพลทางศิลปกรรม
 - 3.1 รสลิน กาสต์
 - 3.2 นัม จุง ไค้ (Nam Jun Paik)
 - 3.3 เจฟฟ์ คูนส์ (Jeff koon)
 - 3.4 วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์
 - 3.5 ปรีชา เถาทอง

1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดแรงบันดาลใจ

1.1 แรงบันดาลใจ

ผู้สร้างสรรค์เติบโตมาพร้อมกับยา ที่มีเวลาว่างพอที่จะเลี้ยงดูหลาน และด้วยเหตุนี้ทำให้ความรัก ความผูกพัน ความทรงจำ ระหว่างย่ากับหลานมีเพิ่มขึ้นในทุกๆ วัน ผู้คนละแวกนั้นจะปลูกบ้านห่างไกลกัน ผู้คนส่วนใหญ่มักจะเลี้ยงสุนัขไว้เพื่อเตือนภัยเวลามีขโมยมา และบ้านของผู้สร้างสรรค์ก็เป็นหลังหนึ่งที่เคยเลี้ยงสุนัขมากถึง 15 ตัว เพราะย่าเป็นคนรักสัตว์จึงมีทั้งสุนัขที่เก็บมาเลี้ยงและผู้คนระแวกบ้านนำสุนัขมาให้เลี้ยงบ้าง นี่เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ลูกหลานในครอบครัวต่างเป็นคนรักสัตว์ การมีสุนัขภายในบ้านก็เปรียบเสมือนมีเพื่อนต่างสายพันธุ์ ที่คอยเล่นด้วยกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน และคอยอยู่เป็นเพื่อนในยามที่ทุกข์ใจ

รูปภาพที่ 2 ภาพสุนัขของย่าและผู้สร้างสรรค์

ที่มา : โดยผู้สร้างสรรค์, กุมภาพันธ์ 2551

รูปภาพที่ 3 ภาพสุนัขของย่าและผู้สร้างสรรค์

ที่มา : โดยผู้สร้างสรรค์, กุมภาพันธ์ 2551

ครั้งหนึ่งมีคนนำสุนัขใส่กล่องลังกระดาษมาฝากย่าเลี้ยง 2 ตัวเป็นตัวผู้ 1 ตัว และตัวเมีย 1 ตัว ย่าและผู้สร้างจึงตั้งชื่อให้ทั้ง 2 ตัว ตัวเมียชื่อ ตาล และ ตัวผู้ชื่อ โต้ ทั้งสองตัวเติบโตมาพร้อมกับผู้สร้างสรรค์ โต้และตาลจึงเปรียบเสมือนเพื่อนสนิทที่จะคอยเฝ้าตามย่าและผู้สร้างสรรค์ตลอดเวลา ไม่ว่าจะย่าและผู้สร้างสรรค์ทั้งสองคนจะทำกิจกรรมอะไรก็ตามจะมีโต้และตาลเป็นผู้ร่วมกิจกรรมอยู่เสมอด้วยความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่าง ย่า สุนัข และตัวของผู้สร้างสรรค์เอง ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดความรัก ความผูกพัน ทั้งกับย่าและโต้ตาล ทุกครั้งเวลากลับบ้านก็มักจะมีภาพคุ้นตาที่เห็นอยู่เสมอระหว่างย่าที่สวมเสื้อคอกระเช้าผ้าถุงพาเตะเล่นโต้และตาลแต่สิ่งหนึ่งที่เปลี่ยนไปคือ ย่าเริ่มขราลงเรื่อยๆ โต้และตาลก็อายุมากแล้วสำหรับสุนัขในวัย 13 ปี ร่างกายเริ่มทรุดลง ในที่สุดแล้วด้วยความชราของทั้งสาม ทำให้โต้จากโลกนี้ไปก่อน ตามด้วยตาล และสุดท้ายย่าก็หมดลมหายใจไปในวันที่ 9 เมษายน 2565 เวลาไร่เรียกกัน ห่างกันเพียงไม่กี่เดือน

ความผูกพันระหว่างย่าและผู้สร้างสรรค์นั้น เปรียบเสมือนความรักของแม่ที่มีให้ลูก ย่าแสดงออกถึงความรักผ่านการเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอน ตลอดจนดูแลผู้สร้างสรรค์มาอย่างดี ถึงแม้ผู้สร้างสรรค์ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่ แต่ที่ผู้สร้างสรรค์เติบโตมาได้ดังนั้นก็เพราะความเอาใจใส่ของย่า ผู้ซึ่งเป็นที่รักยิ่งของผู้สร้างสรรค์ ทุกคำพูด คำสั่งสอน การสัมผัสที่อ่อนโยน อ้อมกอดของย่า ล้วนแล้วเกิดจากความรักที่มอบให้ผู้สร้างสรรค์ เราทั้งสองมีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน ในแต่ละวันเรามักจะใช้เวลาร่วมกัน โดยผู้สร้างสรรค์มักอ่านหนังสือ หรือเปิดเพลงให้ย่าฟัง จึงเป็นภาพความทรงจำที่ดี ที่ส่งผลให้เกิดผลงาน “ฉันทน์” ย้อนกลับไปในตอนที่ยู่ที่ผู้สร้างสรรค์ยังเรียนอยู่มัธยมศึกษาตอนปลายทุกครั้ง ที่รถประจำทางมาส่งถึงหน้าบ้านก็จะพบย่าถือไม้เท้า นั่งอยู่บนเก้าอี้ ร่ายล้อมด้วยสุนัข ที่กำลังรอคอยผู้สร้างสรรค์กลับบ้าน ด้วยความห่วงใยในความปลอดภัยของผู้สร้างสรรค์ จนเกิดเป็นภาพคุ้นตาที่เห็นอยู่บ่อยครั้ง ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกความทรงจำนี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน “ย่า” ความรักของเรานั้นถูกส่งต่อไปยังสุนัขทั้งสองตัว โต้และตาล สุนัขพันธุ์ทางชนเกรียน ที่เปรียบเสมือนเพื่อนของผู้สร้างสรรค์ ทั้งสองตัวแสดงออกถึงความรักที่มีต่อผู้สร้างสรรค์และย่า โดยการอยู่ใกล้ชิดไม่ว่าเราทั้งสองคนจะทำกิจกรรมอะไร ก็จะมีสุนัขทั้งสองตัวคอยติดตามอยู่เสมอ ในตอนกลางคืนทั้งสองตัวมักจะใช้เวลาอยู่กับย่าและผู้สร้างสรรค์ บางครั้งในขณะที่ย่ากำลังล้างล้างทั้งสองตัวก็จะกระโดด เข้าไปเล่นบริเวณมุ้งที่ย่ากำลังล้าง จนทำให้เกิดเป็นภาพอันแสนอบอุ่นจากความชนของทั้งสองตัว นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงาน “หมา” เวลาใดที่ผู้สร้างสรรค์รู้สึกถึงความเหงา ความโดดเดี่ยว ก็จะมีสุนัขทั้งสองตัวคอยอยู่ข้างๆ เสมือนเขาได้รับรู้ถึงความรู้สึกภายในใจ ภาพความทรงจำ ความรัก ความผูกพัน ของย่าและผู้สร้างสรรค์ถูกส่งต่อไปยังสุนัขทั้งสองตัวจนทำให้ทั้งสองตัวนั้นก็มอบความรัก ความซื่อสัตย์มายังเรา

เช่นกัน การเสียทุกสิ่งไปอาจจะทำให้ผู้สร้างสรรค์เสียใจอย่างสุดซึ้ง แต่ก็ยังมีความทรงจำแห่งความสุขของเราที่คอยปลอบประโลมความเศร้า จนกระทั่งเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยคำนึงถึงความทรงจำอันมีความสุขที่มีค่ามาสู่การสร้างสรรค์ผลงาน

รูปภาพที่ 4 ภาพถ่ายของผู้สร้างสรรค์และย่า
ที่มา : โดยผู้สร้างสรรค์, กรกฎาคม 2560

รูปภาพที่ 5 ภาพสุนัขของย่าและผู้สร้างสรรค์
ที่มา : โดยผู้สร้างสรรค์, กุมภาพันธ์ 2551

การเสียทั้งสามไปในเวลาที่ไร้เรี่ยกันนั้น ทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้สึกเสียใจอย่างยิ่ง ภาพความทรงจำที่โต่และตาล (สุนัขของย่า) คอยเฝ้าย่าจนลมสุดท้ายของชีวิต ภาพย่างแก้มและโต่ตาลคอยเล่นรอบๆ มุ้ง ภาพกิจกรรมต่างๆ ที่ทำร่วมกันมาผู้สร้างสรรค์จึงนำเรื่องราวความคิดถึง ความทรงจำ ความรัก ความผูกพันระหว่างย่าและโต่ตาล การจากไปของทั้งสามอาจจะทำให้เสียใจ แต่พอเวลาได้ผ่านไปกลับพบว่าเรื่องราวความทรงจำ ความรัก ความผูกพัน ทำให้เวลาคิดถึงแล้วกลับมีความสุข เพราะแม้ร่างกายของพวกเขาทั้งสามได้จากไป แต่สิ่งที่เหลือไว้แทนความคิดถึงคือความทรงจำของเรา

การนำเอา มุ้ง และสร้างสุนัขจากถังกระดาษ มาเชื่อมโยงกับเรื่องราวของย่าที่มักจะแก้ม นอนในยามค่ำคืน และมีสุนัขของย่าที่คอยเข้ามาเล่นกับมุ้งอยู่เสมอ แก้อีที่ย่าใช้นั่งเล่นหน้าเป็นประจำเสมือนเป็นวัตถุที่ผูกพันกับเวลาของย่า เนื่องด้วยพอเวลานานวัน แก้อีก็จะเก่าลงเรื่อยๆ จึงนำมาเป็นสัญลักษณ์ของย่า และแก้อีอีกตัวมีผู้สร้างสรรค์ชอบใช้มานั่งอ่านหนังสือให้ย่าฟัง เมื่อเห็นวัตถุเหล่านี้แล้ว ทำให้ภาพความทรงจำได้หวนกลับมาอีกครั้งถึงแม้ว่าทั้งหมดที่เคยสร้างเรื่องราวร่วมกันได้จากไป

จากประสบการณ์ความรัก ความผูกพัน ที่กล่าวมา ก่อเกิดความรู้สึกและความทรงจำที่ดีมากมาย ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ที่นำเสนอด้วยเทคนิคและวิธีการที่หลากหลายทั้งภาพ แสงเงา และเสียงให้ผู้ชมได้มีประสบการณ์ร่วมให้ได้มากที่สุด เพื่อเข้าถึงความทรงจำแห่งความรัก ความผูกพันของย่า สุนัขของย่าและผู้สร้างสรรค์ จึงได้ค้นคว้าศึกษาเทคนิค รูปแบบ และวิธีการในการนำเสนอผลงานเพื่อรองรับแนวความคิดและถ่ายทอดอย่างเป็นรูปธรรมให้มากที่สุด

2. ทฤษฎีและเทคนิคที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการใช้วัสดุสำเร็จรูปในการสร้างสรรค์

¹วัสดุในการสร้างสรรค์ (Material) (เจียมจันทร์ จันทรคังหอม, 2549) หมายถึง วัตถุต่าง ๆ ที่ศิลปินนำมาประกอบร่วมกัน จนเกิดเป็นชิ้นงาน ทั้งตัววัตถุที่เป็นชนิดที่มี ขนาดกว้างและยาว เช่น กระดาษชนิดต่าง ๆ กระดาษ แผ่นไม้ หรือผ้าใบ หรือวัตถุในการให้สีต่าง ๆ เช่น ดินสอ แท่งถ่าน สีน้ำ สีหมึก สีน้ำมันหรือสารประกอบอื่น ๆ¹

¹เจียมจันทร์ จันทรคังหอม. (2549). **ศิลปะจินตทัศน์** : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรม ของมาร์เซล ดูชองป์. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

รูปภาพที่ 6 ภาพผลงาน ปัญญา วิจิตรนสาร. 2559. ขอความสุขแก่โลกของฉัน. เทคนิคสื่อผสม
แหล่งที่มา บทความแนะนำนิทรรศการของหอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2565 เข้าถึงจาก [http://www.queengallery.org/th/exhibitions/
past/exhibition?exhibition=8137](http://www.queengallery.org/th/exhibitions/past/exhibition?exhibition=8137)

ศิลปวัตถุเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในระบบอุตสาหกรรมหรือที่เรียกกันว่า “วัสดุสำเร็จรูป” อันเป็นสิ่งที่ใช้สอยในชีวิตประจำวัน หรือที่เรียกกันว่า “วัสดุประจำวัน” ซึ่งไม่ว่าจะเป็นสิ่งของเก่าหรือสิ่งของใหม่ที่ยังไม่ได้ใช้ก็ตาม มาเป็นสื่อโดยตรงในการสร้างงานศิลปะ ศิลปินยุคนี้ต่างให้ความสำคัญกับแนวคิดในการสร้างงานมากกว่าความสามารถและทักษะทางด้านฝีมือ อันเป็นแนวทางในการสร้างศิลปะแนวใหม่ ซึ่งแตกต่างจากวิธีการสร้างสรรค์ศิลปะในรูปแบบเดิมอย่างสิ้นเชิง ลักษณะการสร้างสรรค์ศิลปะลักษณะนี้นำโดยมาร์เซล ดูชองป์ ซึ่งเขาไม่ใช้ฝีมือปั้น สลัก หรือวาดสรรพ์สิ่งต่าง ๆ เพื่อสื่อสารระแวกเช่นศิลปินในอดีต แต่เขากลับเลือกใช้วัตถุสิ่งของหรือวัสดุที่ใช้ในชีวิตประจำวันตามสภาพดั้งเดิมโดยไม่มีการแปรสภาพใด ๆ มาตัดต่อ ตัด หรือประกอบให้เป็นผลงานศิลปะชิ้นหนึ่ง การสร้างงานลักษณะนี้ทำให้วัตถุที่นำมาประกอบเป็นผลงานศิลปะกลายเป็นสื่อที่แสดงสถานภาพของตัวเอง

รูปภาพที่ 7 มาเซล ดูชองปี. 1917. Fountain เทคนิค Ready made.

เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2565 เข้าถึงจาก <https://nl.wikipedia.org/wiki/Readymade>

เทคนิคการนำวัสดุมาประสมประสานเพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ มีให้เห็นประปราย ตั้งแต่ในอดีต เช่น ผลงานหัตถกรรมของชนเผ่าโบราณที่นำหินและเปลือกหอยมาติดอยู่บนรูปปั้น หรือ หน้ากากที่ใช้ในพิธีกรรมต่าง ๆ แต่เพิ่งจะแค่ระยะร้อยปีที่ผ่านมาเท่านั้นเอง ที่เทคนิคดังกล่าวได้รับการยอมรับในวงการศิลปะว่าสามารถนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้อย่างอิสระ ไม่ต้องไปผูกพันกับเทคนิคอื่น ซึ่งถือได้ว่าเป็นก้าวสำคัญของวงการศิลปะในศตวรรษที่ 20 เป็นการขยายขอบเขตของภาษาทางศิลปะ ทำให้ศิลปินมีเครื่องมือในการทำงานมากกว่าสี ดินสอ พู่กัน ดินเหนียว ไม้ หรือหิน นอกจากนี้วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะยังสะท้อนเหตุการณ์สำคัญมากมายในด้านประวัติศาสตร์ สังคม และการเมือง

Bicycle Wheel เป็นผลงานประติมากรรมที่ถูกสร้างขึ้นด้วยวัสดุสำเร็จรูป ซึ่งเป็นการนำเอาวัสดุที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวันมาปรับแต่งเพิ่มเติมให้เกิดมุมมองใหม่ทางความคิด โดยมุ่งเน้นความสำเร็จรูปอย่างชัดเจน Bicycle Wheel เป็นผลงานศิลปกรรมที่ประกอบขึ้นจากวัสดุ 2 ประเภท

คือล้อรถจักรยานที่เป็นโลหะ และเก้าอี้ไม้ Duchamp เลือกวัสดุที่มีสีแตกต่างกัน แต่มีความสอดคล้องกันทางรูปทรง

จุดเริ่มต้นทางการสร้างสรรค์ของ Marcel Duchamp เกิดจากความคิดที่ต่อต้านการสร้างสรรคงานศิลปะแบบดั้งเดิม ซึ่งศิลปะแบบ cubism สร้างแรงผลักดันให้เกิดผลงานจนได้รับการยกย่อง แต่ Duchamp ต้องการแสวงหาแนวทางการทำงานศิลปะที่เป็นรูปแบบเฉพาะของตนเอง อีกทั้งยังมีความสนใจในปรัชญาของ Descartes Rene “Cogito Ergo Sum” : ฉันคิด ฉันจึงเป็นตัวฉัน จึงมีความพยายามในการนำความคิดในเชิงปรัชญาดังกล่าว มาสร้างสรรคงานศิลปะของตนเอง ผสมผสานกับการเยาะเย้ย ถากถางงานศิลปกรรมก่อนหน้า

Bicycle Wheel สร้างสรรคจากแนวคิดเชิงปรัชญาที่ตอบสนองความต้องการสะท้อนความเป็นไปในสังคมในเรื่อง ค่านิยมเกี่ยวกับศิลปะและสุนทรียศาสตร์ โดยพยายามแสดงออกในเรื่องแง่มุมทางความคิดที่มีความสำคัญกว่าภาพลักษณ์ภายนอกของงานศิลปะ หรือที่มาของวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ ด้วยวิธีการสร้างความแปลกใหม่ ให้ผู้ที่พบเห็นได้เกิดความรู้สึกโต้ตอบกับงานศิลปะโดยตรง Bicycle Wheel เป็นศิลปกรรมที่กระตุ้นกระแสทางความคิดที่เกิดการพัฒนา และส่งผลชี้นำกระแสการสร้างสรรค์ศิลปะ เพื่อตอบสนองเรื่องราวทางความคิด โดยให้อิทธิพลต่อแนวทางศิลปะ Pre-pop และ Conceptual art

รูปภาพที่ 8 ภาพศิลปิน Marcel Duchamp ถ่ายภาพคู่กับผลงาน Bicycle Wheel ของตนเอง
เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2565 เข้าถึงจาก http://www.arte-online.net/Periodico/161_Diciembre_2008/Proa_al_siglo_XXI

วิษณุ มุกตตามณีได้กล่าวถึงการใช้วัสดุสำเร็จรูปของมาเซล ดูซองป์ในบทความของหนังสือสูจิบัตรกลับคืน เปลี่ยนผัน โดย วิษณุ มุกตตามณีไว้ว่า ช่วงปี ค.ศ. 1912 วงการศิลปะสมัยใหม่ได้รู้จักวัสดุสำเร็จรูป จากผลงานศิลปะของมาเซล ดูซองป์ ศิลปินชื่อดังในกลุ่มดาดา (Dada) โดยมีการนำวัสดุธรรมดาที่เห็นได้ในชีวิตประจำวันมากำหนดบทบาทใหม่ในฐานะงานศิลปะ เช่น ผลงานประติมากรรมชื่อ Bicycle Wheel เกิดจากการประกอบกันของล้อจักรยานและเก้าอี้ไม้ธรรมดา ๆ ถึงแม้ว่าความตั้งใจแท้จริงของศิลปินกลุ่มดาดา โดยเฉพาะมาเซล ดูซองป์ คือการสร้างสรรคงานศิลปะ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อต่อต้านโลกศิลปะในขณะนั้น นำมาซึ่งข้อขัดแย้งและการถกเถียงกันอย่างมากมาย แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่าแนวคิดของกลุ่มดาดามีบทบาทอย่างมหาศาลต่องานศิลปะ เป็นการเปิดทางให้ศิลปินคนอื่น ๆ นำวัสดุสำเร็จรูป มาใช้ในงานศิลปะกันอย่างแพร่หลาย อีกทั้งยังเป็นแรง

บันดาลใจให้กับศิลปินในเชิงแนวความคิด ความกล้าที่จะทลายกฎเกณฑ์ข้อจำกัดของวงการศิลปะอย่างต่อเนื่องถึงปัจจุบัน

2.2 ทฤษฎีศิลปะแนวจัดวาง (Installation Art)

ในงานศิลปะประเภทอิสตอลเลชั่น (ศิลปะจัดวาง) ศิลปินจำนวนไม่น้อยใช้วัสดุและกรรมวิธีการทางศิลปะ ผสมผสานกันเรียกว่า Mixed Media Installation

ศิลปะในรูปแบบอิสตอลเลชั่น คืองานศิลปะที่สามารถสร้างในพื้นที่เฉพาะเจาะจง (Site-Specific Installation) หรือเป็นพื้นที่แห่งไหนก็ได้ พื้นที่ดังกล่าวจะต้องถูกสร้างหรือแปรสภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของงานซึ่งมีความหมายแตกต่างไปจากเดิม ศิลปินที่ทำงานในแนวนี้จะไม่นำสิ่งต่างๆ มาจัดวางในพื้นที่เพียงเพื่อความสวยงามหรือความเหมาะสม แต่เป็นการสร้างพื้นที่ขึ้นใหม่ตามกรรมวิธี เทคนิคหรือการใช้สื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวัสดุเหลือใช้ วัสดุสำเร็จรูป งานจิตรกรรม ภาพถ่าย ภาพพิมพ์ ประติมากรรมหรืองานวาดเส้น มาสร้างสรรค์ให้เป็นงานศิลปะตามความคิด อารมณ์ความรู้สึกและจินตนาการของศิลปิน ศิลปะในรูปแบบนี้สามารถสร้างกับพื้นที่หลากหลายชนิด อาทิเช่น บนผนัง เพดาน พื้น หรืออาจจะเป็นพื้นที่ที่เป็นก้อน มุมหนึ่งมุมใดของตัวอาคาร ผู้ดูสามารถเดินเข้าไปในงานเพื่อสัมผัสกับความคิดของศิลปินหรืออาจกลายเป็นส่วนหนึ่งของงานได้ด้วยเช่นกัน

ศิลปะอิสตอลเลชั่นเริ่มเป็นที่รู้จักในแวดวงศิลปะของไทย เมื่อครั้งที่ กมล ทัศนาญชลี ศิลปินที่ใช้ชีวิตอยู่ในลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเวลาหลายสิบปี ได้นำผลงานของเขาในช่วงระยะเวลาสิบปีในอเมริกา พ.ศ. 2513-2523 มาแสดงเดี่ยว ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. 2523...พื้นที่ห้องจัดงานได้ถูกแปรสภาพให้เป็นงานศิลปะในลักษณะ 3 มิติ ผู้ชมสามารถเดินดูได้โดยรอบ แต่เนื่องจากงานชิ้นนี้ของกมลเป็นสิ่งที่แปลกและใหม่เกินไปสำหรับคนไทยในช่วงเวลานั้น รูปแบบของงานดังกล่าวที่ปรากฏ ซึ่งจัดได้ว่า เป็นศิลปะอิสตอลเลชั่นประเภทหนึ่ง จึงยังไม่เป็นที่ยอมรับเท่าใดนัก

สำหรับในส่วนของศิลปะ การมีส่วนร่วมและการต่อต้านได้แสดงออกมาในศิลปะการติดตั้ง (installation art) ศิลปะแนวสถานการณ์ศิลปะ (site-specific art) ศิลปะที่ไม่ได้ปรากฏร่างอยู่ในพื้นที่ของพิพิธภัณฑ หอศิลป์ และแกลเลอรี เป็นต้น ศิลปะในแนวทางนี้ เป็นที่แพร่หลายมากขึ้นในทศวรรษ 1970 จนกระทั่งทศวรรษ 1980 ศิลปะในแนวทางดังกล่าวจึงได้กลายเป็นกระแสที่มีชีวิตและจิตใจเป็นของตัวเอง

ศิลปะติดตั้ง (installation art) จึงเป็นเพียงการจับสิ่งแปลกปลอมวางลงไปในพื้นที่ของฝูงชนที่ไม่คุ้นเคยกับผลงานศิลปะ ทั้งนี้ภายใต้ความไม่ชัดเจนและอะไรก็เป็นศิลปะไปเสียหมด ก็ทำให้ผู้คน

กลับรู้สึกคุ้นเคยกับวัสดุข้าวของที่กลับกลายเป็นศิลปะ ในโลกของศิลปะ สิ่งที่คุ้นเคยจึงกลายเป็นสิ่งที่ไม่คุ้นเคย ศิลปะในสภาวะสมัยใหม่จึงเป็นกระบวนการของการทำลายความคุ้นเคย (defamiliarization) เพราะในที่สุดแล้ว ทั้งผู้คนและศิลปะต่างก็เป็นเพียงสิ่งแปลกปลอมซึ่งกันและกัน เมื่อเป็นดังนั้นแล้ววัตถุศิลปะนั้นก็สูญสลายตัวเองไปกับฝูงชน

การทำงานศิลปะติดตั้ง (installation) อันเป็นศิลปะที่ต้องใช้พื้นที่นอกเหนือไปจากสถาบันศิลปะเท่านั้น เท่ากับว่า เป็นการประกาศให้เห็นถึงการมีศิลปะแบบใหม่ของศิลปินรุ่นใหม่และชนชั้นใหม่ๆ ที่เคลื่อนตัวขึ้นมาในโครงสร้างของชนชั้นหลังจากการขยายตัวของระบบการศึกษาที่มีไว้เพื่อตอบสนองแรงงาน นี่ถือได้ว่าเป็นการประกาศอัตลักษณ์แบบใหม่ที่สามารถขยายตัวไปได้ทุกหนแห่ง อัตลักษณ์ที่สามารถจะตั้งสรรพสิ่งต่างๆ ให้เข้ามารวมตัวเป็นศิลปะ²

2.3 ทฤษฎีศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual art)

ศิลปินคอนเซ็ปชวล ปฏิเสธแนวทางและขนบธรรมเนียมเดิมๆ ของศิลปะอย่างสิ้นเชิง พวกเขาเชื่อว่าความคิดนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดและพอเพียงแล้วสำหรับศิลปะ ส่วนสิ่งอื่นอย่างความงาม สุนทรียะ ทักษะ ฝีมือของศิลปิน หรือแม้แต่การแสดงผลออกทางอารมณ์และมูลค่าทางการตลาด เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นเลย ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้คนส่วนใหญ่อาจมองว่าคอนเซ็ปชวลอาร์ต “ไม่ใช่ศิลปะ” เลยด้วยซ้ำไป (ข้อหาเดียวกันกับที่ภาพวาดหดยศของ แจ็คสัน พอลลอค หรือกระป๋องซูปของ แอนดี้ วอร์ฮอล เคยโดนมาก่อน) ย้อนกลับไปมองกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะแบบหัวก้าวหน้า หรือ อวองการ์ด (อย่าง คิวบิสม์, ดาดา, แอ็บสแตรกต์เอ็กซ์เพรสชันนิสม์) หากมองว่างานศิลปะเหล่านั้นขยายขอบเขตของพรมแดนทางศิลปะออกไปได้กว้างไกลขนาดไหน ศิลปินคอนเซ็ปชวลก็ผลึกตัวเองไปได้ไกลกว่านั้น พวกเขาบุกเบิกพรมแดนทางความคิดในการทำงานศิลปะอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน³

คอนเซ็ปชวลอาร์ต ได้รับอิทธิพลอย่างสูงจากแนวทางศิลปะแบบดาดา (Dada) และศิลปินอย่าง มาร์แชล ดูชองป์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลงาน เรดี้เมดส์ (Readymades) ของเขา ที่สิ้นสะเทือนทุกนิยามของศิลปะ และทำลายกรอบและกฎเกณฑ์เดิมๆ ในวงการศิลปะลงอย่างราบคาบ ด้วยการ

² ธเนศ วงศ์ยานนาวา, “การรวมศูนย์ศิลปะของการกระจายตัวของศิลปะและการเมือง: จากภาวะหลังสมัยใหม่สู่สภาวะสมัยใหม่” ใน ศิลปะกับภาวะสมัยใหม่: ความขัดแย้งและความลึกลับ (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2552), 147.

³ ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์, 29 March 2017 Art Is Art, Art Is Not Art, เข้าถึงได้จาก <https://minimore.com/b/art-is-art/2>

หยิบเอาข้าวของเก็บตกเหลือใช้มาทำให้เป็นศิลปะ โดยแทบจะไม่มี การตัดแปลงอะไรเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงาน Fountain (1917) ที่เขาหยิบเอาโถฉีธรรมดๆ ที่วางขายในร้านสุขภัณฑ์มาวางเป็นงานศิลปะหน้าตาเฉยเช่นเดียวกับดูของปี ศิลปินคอนเซ็ปชวลไม่เพียงละทิ้งความงาม หากแต่ยังต่อต้านและลดทอนความสูงส่งของศิลปะ และปฏิเสธค่านิยมที่มองว่าศิลปะต้องทำขึ้นจากทักษะอันเลิศล้ำชำนาญของศิลปินแต่เพียงผู้เดียวอย่างสิ้นเชิง เพราะพวกเขามองว่าศิลปะไม่ได้เป็นเพียงอาหารตา และความเชี่ยวชาญชำนาญก็สร้างได้แต่เพียงผลงานที่สวยงามซึ่งเกิดจากความเคยชิน แต่ไม่สามารถสื่อสารความคิดออกมาได้

ด้วยเหตุที่มันให้ความสำคัญกับ ‘ความคิด’ มากกว่าตัววัตถุทางศิลปะ ศิลปินคอนเซ็ปชวลบางคนจึงทำงานด้วยการเริ่มต้นแค่เพียงความคิด และส่งต่อให้พิพิธภัณฑ หอศิลป์ (หรือแม้แต่คนดู) เป็นผู้สานต่องานชิ้นนั้นให้เสร็จสมบูรณ์

ดังเช่นในผลงานของศิลปินชาวอเมริกัน โจเซฟ โคซูธ (Joseph Kosuth) อย่าง One and Three Chairs (1965) ผลงานศิลปะจัดวางที่ประกอบด้วย เก้าอี้ธรรมดๆ หนึ่งตัว ภาพถ่ายเก้าอี้ตัวนั้นขนาดเท่าจริง กระดาษถ่ายสำเนาขนาดใหญ่ที่พิมพ์ความหมายของคำว่า ‘เก้าอี้’ จากพจนานุกรมลงไป ซึ่งภาพถ่ายที่ว่าเป็นภาพถ่ายของเก้าอี้ที่ตั้งอยู่ในห้องแสดงงาน และทั้งเก้าอี้ และภาพถ่ายจะเปลี่ยนไปทุกครั้งที่เปลี่ยนสถานที่แสดงงาน

รูปภาพที่ 9 โจเซฟ โคซูธ: One and Three Chairs (1965)
เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2565 เข้าถึงจาก <https://goo.gl/o4WaV2>

3. อิทธิพลทางศิลปกรรม

3.1 รสลิน กาสต์

หลักฐานความสัมพันธ์ระหว่างคนและสุนัข ถูกแสดงออกผ่านแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียงมากมาย ทั้งในประเทศไทยเองและต่างประเทศ รสลิน กาสต์ (Art & Design, 2016) ศิลปินหญิงที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมร่วมสมัย ที่มีแนวคิดและแรงบันดาลใจจากสัตว์เลี้ยงของตนเอง ที่เสียชีวิตไปแล้ว ความผูกพัน ความรักและความรู้สึกดีที่มีต่อสุนัขของตนเองนั้นถูกถ่ายทอดและสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานทัศนศิลป์ ที่งดงาม เทคนิคการปักผ้าที่สื่อถึงความรักของแม่ต่อลูก การใช้สัญลักษณ์รูปปลาแทนความรู้สึกรัก และห่วงใย ภาพอนาโตมีของสุนัขและคนเป็นสัญลักษณ์ที่ถูกสื่อสารผ่านกระบวนการทางศิลปะ ในนิทรรศการ Line to Skyler ของศิลปิน รสลิน กาสต์⁴

รูปภาพที่ 10 ผลงานศิลปะของ รสลิน กาสต์ แสดงถึงความห่วงใยและความผูกพันต่อสุนัขแหล่งที่มา บทความแนะนำนิทรรศการของหอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2565 เข้าถึงจาก<http://www.queengallery.org/th/exhibitions/past/exhibition?exhibition=8137>

⁴ Art & Design, H. (2016). #ArtRecap : Line to Skyler การเยียวยาความรู้สึกทุกข์เศร้า จากสิ่งอันเป็นที่รักสื่อถึงความสุขและความงามของการ “ให้” โดย รสลิน กาสต์ จัดแสดงที่ Numthong Gallery. Retrieved from <http://www.dooddot.com/line-to-skyler-by-at-rossalin-garst-numthong-gallery-at-aree/>

รูปภาพที่ 11 ผลงานศิลปะของ รสลิน กาสต์ แสดงถึงความหวังและความผูกพันต่อสุนัข
เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2565 เข้าถึงจาก <http://www.dooddot.com/line-to-skyler-by-at-rossalin-garst-numthong-gallery-at-aree/>

รูปภาพที่ 12 ภาพผลงานของ รสลิน กาสต์ แสดงถึงความผูกพันระหว่างคนกับสุนัข
ถ่ายจากนิทรรศการเชิดชูเกียรติฯ “สาระจากสายสัมพันธ์”
เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2565 เข้าถึงจาก <http://www.tripchiangmai.com/chiangmai-board/index.php?topic=10351.0#.W1tbOtJKjIU>

3.2 นัม จุง ไพค์ (Nam Jun Paik)

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะของ นัม จุง ไพค์ (วิชาการ.คอม, 2009) เป็นศิลปกรรมที่แปลกใหม่ สร้างสรรค์ขึ้นโดยใช้เสียง ภาพ และกระบวนการต่าง ๆ ทางศิลปะโดยมีวัสดุมาก่อประกอบให้เกิดขึ้น เป็นผลงานทางศิลปะที่สดใหม่และสื่อสารกับผู้ชมได้ยิ่งขึ้นกว่าผลงาน จิตรกรรมแบบดั้งเดิม⁵

ในทศวรรษ 1960 วิดีทัศน์ศิลปะเพิ่งอยู่ในขั้นเริ่มเกิด ในช่วงเวลานี้ นัม จุง ไพค์ ไม่เพียงทำให้ประชาชนทั่วไปตกใจจากการแสดงด้านดนตรีอย่างเดี่ยวเท่านั้น ในเวลาเดียวกัน นัม จุง ไพค์ ยังใช้โทรทัศน์เก่า ๆ ประกอบเป็นผลงานโดยเปลี่ยนลักษณะการใช้ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้ เนื่องจากนัม จุง ไพค์ เคยทำงานกับสถานีวิทยุ WDR จึงเป็นเรื่องง่ายสำหรับเขา ที่จะเปลี่ยนเสียงให้กลายเป็นภาพ ในปี 1963 ก่อนที่ นัม จุง ไพค์ จะเดินทางไปนิวยอร์กเขาได้แสดงผลงานจากอิเล็กทรอนิกส์เป็นครั้งแรกที่ Gallery Parnass เพราะศิลปินได้ตั้งเครื่องให้เกิดคลื่นรบกวนลักษณะแตกต่างกัน ประกอบกับเสียงที่เกิดจากวัสดุประจำวันต่าง ๆ และเปียโนสี่เครื่อง บนเปียโนมีของเล่นขนาดเล็กวางกระจายทั่วไป และทำให้เสียงเปียโนเพี้ยนขณะที่ศิลปินเล่น ในเวลานั้น ศิลปินผู้หนึ่งคือ Joseph Beuys อยู่ในฐานะผู้ชมผลงานคนหนึ่ง แต่มีบทบาทกับการแสดงครั้งนี้ซึ่งไม่มีใครวางแผนไว้ก่อน คือ เปียโนที่ Paik เปลี่ยนแปลงไว้ในขั้นแรก ได้ถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง โดย Joseph Beuys

จะเห็นได้ว่าในระยะแรก วิดีทัศน์ศิลปะมักมีการใช้ภาพรบกวนในโทรทัศน์เพื่อแสดงการทำลายภาพจากสื่อมวลชน เช่นวีดีทัศน์ศิลปะ “Sun in Your Head” ผลงานของ Vostell ใน Happening 9 Nein Decollagen ในปีเดียวกันที่ Wuppertal ก็เป็นการแสดงความหมายถึงการทำลายภาพจากสื่อมวลชนเช่นกัน จนกระทั่งปี 1965 จึงมีกล้องถ่ายวีดีทัศน์ขนาดมือถือสำหรับใช้ทั่วไปเป็นรุ่นแรก ซึ่ง นัม จุง ไพค์ ก็ได้ซื้อไว้ถ่ายการเยือนของพระสันตะปาปา และแสดงผลงานใน Café Au Go Go ในการแสดง ผลงานวีดีทัศน์ศิลปะในครั้งนี้ ศิลปินได้จกใบปลิวที่มีข้อความสำคัญว่า “...เช่นเดียวกับการใช้เทคนิควัสดุปะติด แทนการเขียนโดยสีน้ำมัน ย่อมมีการใช้จอโทรทัศน์แทนผ้าใบ และในวันหนึ่งศิลปินจะใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์สร้างผลงานเหมือนการใช้ แปรง สีไวโอลิน หรือวัสดุเก็บตกในปัจจุบัน” นัม จุง ไพค์ มั่นใจว่าศิลปินจะต้องใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นวัสดุ และเครื่องมือสำหรับสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ (ทีมา. ศิริวรรณ ผุงประเสริฐ, เอกสารประกอบการสอนวิชา Development of New Media Art, 2007)

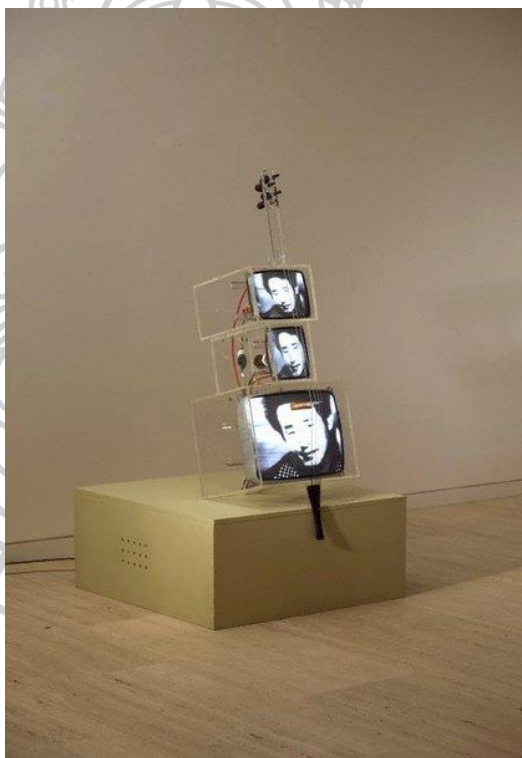
ปลายทศวรรษ 1960 จึงเริ่มมีศิลปินทดลองใช้เทคนิคของวีดีทัศน์สำหรับการสร้างสรรค์มากขึ้น เพราะตระหนักเห็นว่า เทคนิคของวีดีทัศน์มีประโยชน์กว่าการใช้ฟิล์มอย่างหลากหลาย คือ ขณะที่ ถ่ายทำก็สามารถเห็นผลงานบนจอโทรทัศน์ในทันที จึงทำให้สามารถควบคุมเปลี่ยนแปลง

⁵ วิชาการ.คอม. (2009). ประวัติ และผลงานของนัม จุง ไพค์ (Nam June Paik). เข้าถึงได้จาก <http://www.vcharkarn.com/blog/39990>

ผลงานได้ในกรณีที่มีความผิดพลาด นอกจากนั้นยังสามารถลบภาพที่ถ่ายทำไปแล้ว และถ่ายทำใหม่ได้ในเทปเดียวกัน อันทำให้ประหยัดต่อการใช้วัสดุ เทคนิควีดิทัศน์สามารถถ่ายภาพเคลื่อนไหวที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนั้น และถ่ายทอดภาพให้เห็นได้ทันทีสำหรับศิลปินทั้งหลาย เทคนิควีดิทัศน์เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถสร้างผลงานตามความต้องการของปัจเจกบุคคล ด้วยเหตุนี้จึงเกิดวิวัฒนาการผลงานวีดิทัศน์ศิลป์ได้หลายรูปแบบ เช่น Video Performance, Video Sculpture และ Video Installation

ในปี 1971 นัม จุง ไพค์ ได้เสนอผลงานลักษณะ Video Sculpture และได้ออกแบบเซลล์โลในรูปแบบใหม่ ซึ่งมีส่วนประกอบต่าง ๆ และรูปลักษณะทั้งภายใน ภายนอกแตกต่างจากรูปแบบดั้งเดิมที่เคยมีมาก่อนของเครื่องดนตรีคลาสสิกนี้ ขณะเดียวกันยังคงไว้ซึ่งโครงสร้างหลักแบบดั้งเดิมของเซลล์โลอยู่ ในผลงานที่ชื่อว่า “Concerto for TV Cello and Video Tape” ซึ่งประกอบด้วยโทรทัศน์สามจอใส่ไว้ในกล่องใสไว้ในกล่องใสที่ทำจาก Plexiglas วางซ้อนกันให้มีรูปทรง เลียนแบบเซลล์โลแบบดั้งเดิม อันประกอบด้วยสายทั้งหมดสี่สาย ใช้กลไกทางอิเล็กทรอนิกส์ช่วยในการเกิดเสียง และใช้เทคนิคของวีดิทัศน์เป็นส่วนประกอบให้เกิดภาพเคลื่อนไหวในขณะที่มีการเล่นเซลล์โลขึ้น เมื่อหยุดเล่นภาพก็จะหายไป ดังนั้นภาพที่เกิดขึ้นก็จะเกิดการสั่นสะเทือนตามเสียงอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่ร่วมแสดงในผลงานนี้คือนักเซลล์โลหญิง Chalotte Moorman และเปลือยสรีระส่วนบนคล้ายกับผลงาน “TV-Bra for Living Sculpture” 1969 ขณะที่ Moorman บรรเลงเพลงคลาสสิก ตามปกติที่เธอเคยเล่นมาไม่เพียงแต่เสียงที่เกิดขึ้นจะเพี้ยนเท่านั้น จากการสั่นสะเทือนจากเส้นสายทำให้ปรากฏภาพบนจอโทรทัศน์ทั้งสามพร้อม ๆ กันอีกด้วย โดยมีกล่องวีดิทัศน์ บันทึกการแสดงของเธอขณะบรรเลงดนตรีโดยตลอด เริ่มจากการจับภาพด้านล่างขึ้นสู่ด้านบนจะปรากฏกิริยาการแสดงออกต่าง ๆ ตามท่วงทำนองแห่งดนตรีซึ่งเธอเป็นผู้บรรเลง ขณะเดียวกัน นัม จุง ไพค์ ก็เล่นเปียโนร่วมการแสดงนี้อีกด้วย เวลาเดียวกัน ภาพที่เกิดขึ้นบนจอโทรทัศน์ทั้งสามคือ ภาพที่กล่องวีดิทัศน์ถ่ายการเล่นดนตรีของ Moorman ซึ่งเท่ากับเป็นการถ่ายทอดเหตุการณ์สด ดังนั้น TV Cello จึงเป็นได้ทั้งเครื่องดนตรีและเครื่องถ่ายทอดแสดงภาพ เมื่อดูสภาพแวดล้อมทั้งหมดของการแสดงครั้งนี้ เราจะเห็นได้ว่า เป็นผลงานศิลปะที่มีภาวะสามมิติ การแสดงสดทั้งหมดจึงมีสภาพเช่นเดียวกับผลงานประติมากรรม ชิ้นหนึ่งที่มีชีวิต แต่เมื่อเหตุการณ์แสดงสดนี้อยู่นอกสภาพแวดล้อมของการแสดง ผลงานชิ้นนี้ก็จะสลายตัวไป และมีภาวะไร้ตัวตน เช่นเดียวกับวิธีการของ Happening เราอาจจะจัดให้เป็นผลงานศิลปะได้ แต่ไม่อาจเป็นศิลปะแบบมีตัวมีตนเป็นชิ้น หรือเป็นสิ่งสัมผัสได้เหมือนดังผลงานประติมากรรมตามความเข้าใจแบบดั้งเดิมได้ ส่วนภาพบันทึกวีดิทัศน์ย่อมมีภาวะไร้ตัวตน เช่นกัน จึงอาจจัดให้อยู่ในประเภท ภาพสารคดี จากรายละเอียดเหล่านี้ทำให้เราเห็นได้ชัดว่า (Concerto for TV Cello and Video Tape) เป็นผลงานที่มีภาวะระหว่างศิลปะประเภทหนึ่ง เข้าสู่ลักษณะของศิลปะอีกประเภทหนึ่ง (ดูริยางคศิลป์เข้าสู่ทัศนศิลป์) TV Cello เป็นได้ทั้งเครื่องดนตรีที่ทำให้เกิดเสียง

ได้ แต่เสียงที่เกิดขึ้นเราไม่อาจยืนยันได้ว่าเป็นเสียงเพลง เพราะมีท่วงทำนองที่ผิดเพี้ยน อีกทั้งเครื่องเสียงนี้ยังสามารถแสดงภาพได้ ซึ่งเป็นการแสดงสด หากปราศจากผู้บรรเลงดนตรีดังกล่าว TV Cello ก็ไม่สามารถให้ผู้ชมสัมผัสรับรู้ได้ทั้งเสียงและภาพ คงเหลือเพียงแต่ประติมากรรมหนึ่งชิ้นที่เลียนแบบเชลโล อันสร้างขึ้นจากส่วนประกอบของอิเล็กทรอนิกส์ และวีดิทัศน์เท่านั้น ฉะนั้นขบวนการทั้งหมดของผลงานชิ้นนี้จึงจำเป็นต้องประกอบไปด้วยผู้เล่นซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญกับผลงาน เพื่อสื่อแนวคิดของผู้สร้างได้สมบูรณ์ ดังนั้นภาพจากเหตุการณ์ที่เป็นจริงย่อมสามารถกระตุ้นการรับรู้ได้ดีกว่า และทำให้มีความสำคัญกว่าโดยปริยาย อย่างไรก็ตาม แรกเริ่มแม้ว่า นัม จุง ไพค์ จะไม่ได้ตั้งใจจัดแสดงคอนเสิร์ตนี้ให้เป็นผลงานทางทัศนศิลป์ ทว่าจากประสบการณ์ครั้งนี้ ทำให้มีการเริ่มใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ จัดวาง จนกลายเป็นศิลปะอีกประเภทหนึ่งที่เราเรียกกันว่า Video Installation

รูปภาพที่ 13 Nam Jun Paik. 1976. TV Cello

เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2565 เข้าถึงจาก

<https://www.artgallery.nsw.gov.au/collection/works/343.2011.a-c/>

3.3 เจฟฟ์ คูนส์ (Jeff Koon)

ประติมากรรมกระต่ายของศิลปินชาวอเมริกัน เจฟฟ์ คูนส์ สร้างสถิติถูกประมูลในงานประมูลงานศิลปะของสถาบันคริสตีด้วยมูลค่าสูงถึง 91,075,000 เหรียญสหรัฐฯ⁶ หรือคิดเป็น 2.8 พันล้านบาท กลายเป็นผลงานศิลปะโดยศิลปินที่ยังมีชีวิตอยู่ที่มีมูลค่าสูงที่สุด⁶

ก่อนหน้านี้ผลงานศิลปะโดยศิลปินที่ยังมีชีวิตอยู่ที่มีมูลค่าสูงที่สุดเป็นของ เดวิด ฮอกนีย์ กับภาพวาด “Pool With Two Figures” ซึ่งประมูลได้ราคา 90 ล้านดอลลาร์เมื่อปีที่แล้ว

กระต่ายสีเงินถือครองตำแหน่งนี้สร้างขึ้นในปี 1986 มีความสูง 104 ซม. ทำจากสเตนเลสสตีลนำมาจัดแสดงให้สาธารณชนได้ชมครั้งแรกที่แกลเลอรี Ileana Sonnabend ในนิวยอร์ก และคาดว่ามูลค่าตั้งต้นประมาณ 20 ล้านดอลลาร์ เป็นผลงานที่ได้รับการขนานนามว่าเป็นงานศิลปะสมัยใหม่ที่โดดเด่นที่สุดในศตวรรษที่ 21 เลยทีเดียว

เจฟฟ์ คูนส์ สร้างความโดดเด่นด้วยผลงานที่ชวนตั้งคำถามในสโตร์งานبوب มักใช้พื้นผิวมันวาวที่สามารถสะท้อนได้ตั้งกระจก อีกหนึ่งผลงานที่โดดเด่นของเขาก็คือ Balloon Dog งานประติมากรรมรูปสุนัขจากการมัดลูกโป่งซึ่งทำด้วยสเตนเลสสตีลเคลือบผิวให้มันวาว ซึ่งเริ่มทำตัวแรกในปี 1994 ตอนนี้มีถึง 5 สีด้วยกัน คือ น้ำเงิน ชมพู ส้ม แดง และเหลือง ซึ่งตัวสีส้มเคยถูกประมูลไปในราคา 58.4 ล้านดอลลาร์ ในปี 2013 จากการประมูลในครั้งนั้น ส่งผลให้ Balloon Dog ตัวสีส้มกลายเป็นผลงานศิลปะโดยศิลปินที่ยังมีชีวิตอยู่ที่มีมูลค่าสูง ก่อนจะถูกทำลายสถิติโดยผลงานของเดวิด ฮอกนีย์ เมื่อปีที่แล้ว ก่อนที่ เจฟฟ์ คูน จะทวงสถิติกลับมาได้อีกครั้งจากผลงานกระต่ายสีเงิน

สำหรับผู้ที่ประมูลประติมากรรมกระต่ายกินแครอทตัวนี้ไป ก็คืออาร์ตดีลเลอร์ โรเบิร์ต มนูชิน พ่อของ สตีเวน มนูชิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของสหรัฐอเมริกา กระต่ายตัวนี้เป็น 1 ใน 3 ตัวที่เจฟฟ์ คูนส์ สร้างขึ้นและอยู่ในมือของเอกชน โดยตัวแรกนั้นอยู่ Broad Foundation อีกตัวอยู่ที่ Museum of Contemporary Art ชิคาโก โดยตัวเจฟฟ์ คูนส์เองก็มีตัวต้นฉบับเก็บไว้ส่วนตัวอีกหนึ่งตัว

ถึงอย่างนั้น ด้วยราคาที่สูงลิ่วเกือบร้อยล้าน ก็ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างหนักทั้งจากนักสะสมผลงานศิลปะ อาร์ตดีลเลอร์ ผู้คนในวงการการประมูลงานศิลปะว่า ผลงานชิ้นนี้ของเจฟฟ์ คูนส์ซึ่งมีอายุเพียง 33 ปี ควรจะมีราคาสูงถึงเกือบร้อยล้านเหรียญสหรัฐฯ เขียวหรือ เทียบกับก่อนหน้านี้ ภาพชุด Haystacks ของ โคลด โมเนต์ ศิลปินชาวฝรั่งเศส ผลงานเก่าแก่ตั้งแต่ปี 1890 ก็

⁶ THE MOMENTUM TEAM, (2019) กระต่าย ‘เจฟฟ์ คูนส์’ ประมูลได้ 91.1 ล้านดอลลาร์ เป็นผลงานของศิลปินที่ยังมีชีวิตที่ราคาสูงที่สุด. Retrieved from <https://themomentum.co/jeff-koons-rabbit-auction-breaks-record-living-artist-71m-sale/>

เพิ่งจะถูกประมูลไปในราคา 110.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทำลายสถิติเป็นงานศิลปะอะอิมเพรสชันนิสต์ที่
 ประมูลออกมาได้ราคาสูงที่สุดในโลก

รูปภาพที่ 14 ภาพศิลปิน Jeff Koon ถ่ายภาพคู่กับผลงาน Rabbit ของตนเอง
 เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2565 เข้าถึงจาก <https://themomentum.co/jeff-koons-rabbit-auction-breaks-record-living-artist-71m-sale/>

รูปภาพที่ 15 ภาพผลงานของ Jeff Koon “Balloon Dog”
 เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2565 เข้าถึงจาก
<https://themomentum.co/jeff-koons-rabbit-auction-breaks-record-living-artist-71m-sale/>

3.4 วคินบุรี สุพานิขรรภาชน์

ตัว-วคินบุรี สุพานิขรรภาชน์ คือ ทายาทรุ่นสามของ เจ้า ฮง ไถ่ โรงงานผลิตเครื่องปั้นดินเผาเก่าแก่และมีชื่อเสียงของจังหวัดราชบุรี⁷

ช่วงวัยรุ่น เขาเดินทางไปศึกษาด้านการผลิตและออกแบบเครื่องเคลือบดินเผาที่ประเทศเยอรมันจนจบปริญญาโท ตัวจึงกลับมารับหน้าที่ดูแลโรงงานต่อจากคุณพ่อ เวลานั้นเมืองราชบุรีเผชิญกับสถานะโง่งล้มตลาค เนื่องจากคนใช้โง่งเก็บน้ำน้อยลง ศิลปินหนุ่มได้พัฒนาต่อยอดงานเซรามิกให้หลุดจากกรอบเดิม หลอมรวมเอกลักษณ์ของโง่งดั้งเดิมกับงานออกแบบร่วมสมัย เกิดเป็นเครื่องปั้นดินเผาแบบใหม่ที่มีรูปทรงแปลกตา สีสดใสสวยงาม ไม่ได้มีเพียงสีน้ำตาล เขียวไขก้าเหมือนเช่นแต่ก่อน ซึ่งช่วยเพิ่มมูลค่าและคุณค่าให้กับของใช้ทั่วไปได้เป็นอย่างดี

จากประสบการณ์ที่เคยไปสัมผัสกับบรรยากาศในบ้านต่างเมือง ศิลปินหนุ่มมองเห็นถึงความสำคัญของงานศิลปะที่มีต่อผู้คน เขาเล็งเห็นว่า งานศิลปะน่าจะมีส่วนในการสร้างโอกาสดี ๆ ให้กับบ้านเกิดของตนเองบ้าง เขาจึงริเริ่มโปรเจกต์ศิลปะใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในเมืองราชบุรี ทั้งหอศิลป์ร่วมสมัย d Kunst (ดีคูน) งาน ปกติศิลป์ ที่เปลี่ยนพื้นที่ชุมชนให้กลายเป็นแกลเลอรีแสดงผลงานประติมากรรมเด็กดินขนาดใหญ่ที่ชักชวนให้นักท่องเที่ยวและคนในชุมชนเข้ามาทำความคุ้นเคยกับงานศิลป์ ไปจนถึงโปรเจกต์ศิลปะที่ช่วยต่อยอดความฝันของชุมชนให้เป็นจริง

ขณะเดียวกัน ตัวยังทำงานศิลปะตามความสนใจของตัวเองควบคู่ไปด้วย อย่างนิทรรศการ 'Lastburi' ที่บอกเล่าเรื่องราวความสำคัญของสถานที่ต่างๆ ในเมืองราชบุรีผ่านภาพถ่าย เช่นเดียวกับนิทรรศการแสดงภาพถ่าย 'ฟูกุชิมะ' ที่เขาได้เดินทางไปเก็บบันทึกภาพของเมืองฟูกุชิมะในแต่ละช่วงเวลามาจัดแสดงที่หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (BACC) อีกทั้ง เขายังเคยนำผลงาน Poperomia ไปจัดแสดงในมหกรรมศิลปะระดับนานาชาติ เวนิส เบียนนาเล่ (Biennale di Venezia) ครั้งที่ 55 ณ เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี ในปี 2556 ล่าสุด เขายังได้รับเลือกให้ร่วมเป็นหนึ่งในศิลปินในเทศกาลศิลปะร่วมสมัยนานาชาติ บางกอก อาร์ต เบียนนาเล่ 2563 (Bangkok Art Biennale 2020) ที่กรุงเทพฯ อีกด้วย

⁷ นิษณาต นิลทองคำ. (2020) . วคินบุรี กับ การขับเคลื่อนศิลปะร่วมสมัยในเมืองราชบุรี.

รูปภาพที่ 16 ภาพผลงาน Poperomia โดย วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์
เข้าถึงเมื่อ ตุลาคม 2565 เข้าถึงจาก

<https://happeningandfriends.com/article-detail/274?lang=th>

เมื่อศิลปะเริ่มกลายเป็นส่วนหนึ่งของคนในชุมชนก็ถึงเวลาที่เมืองราชบุรีจะเปิดประตูต้อนรับผู้คนภายนอกได้เข้ามาทำความรู้จักกับแก่นแท้ของชุมชนเมืองราชบุรี ในปี 2557 วศินบุรีชวน โลเล-ทวีศักดิ์ ศรีทองดี ศิลปิน-นักวาดภาพประกอบชาวไทย มาสร้างมาสคอตขนาดยักษ์อย่าง 'เด็กดิน' ทำหน้าที่ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวเมืองศิลปะแห่งนี้อย่างต่อเนื่อง

แม้ก่อนดินจะเป็นสิ่งที่คนมักมองข้าม แต่เมื่อนำมาผสมกับความฝันและแต่งเติมจินตนาการลงไป ดินก้อนหนึ่งก็อาจกลายเป็นงานเซรามิกที่มีคุณค่าได้ เช่นเดียวกัน เมื่อคนในเมืองราชบุรีลุกขึ้นมาลงมือทำ เรียนรู้และช่วยกันพัฒนาศิลปะให้อยู่ได้อย่างยั่งยืน ดังความตั้งใจของตัวที่อยากเห็นเมืองราชบุรีกลายเป็นเมืองแห่งศิลปะร่วมสมัยในสักวันหนึ่ง

"ทุกวันนี้ทุกคนพูดในสิ่งที่ตัวเองชอบ แต่เราไม่มีความชอบที่เป็นของส่วนกลาง เราอยากให้คนราชบุรีเป็นอย่างที่เขาอยากเป็นมากที่สุด บนพื้นฐานของความไม่เห็นแก่ตัว มองเห็นสภาพสังคมพื้นฐานโดยรวมร่วมกัน พอเรามีพื้นฐานร่วมกัน เราก็สร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นร่วมกันได้ สมมติเราชอบเด็กดิน เพราะเรามองว่าไม่จำเป็นต้องทำงานศิลปะที่อิงกับคำขวัญเมือง นี่คือพื้นฐานของความต้องการที่แตกต่างกัน เราพยายามสร้างทางเลือกให้ตรงกับคนทุกกลุ่มมากที่สุด งานเด็กดินอาจจะมียุคนิยมและไม่ชอบ แต่ถ้าเรามีโอกาสเราจะทำงานศิลปะร่วมสมัยเหล่านี้ไปเรื่อยๆ เราเชื่อว่าวันหนึ่งเขาจะเจอบางอย่างที่ชอบในอนาคต"

อีกทั้ง ตัวยังมีโปรเจกต์ส่วนตัวที่ทำมานานแล้ว อย่าง 'ไอ้จู้ด' ประติมากรรมสุนัขที่มีรูปทรงท้วมท้วม ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากสุนัขข้างถนนในประเทศไทย วศินบุรีพาเจ้าประติมากรรมขนาดใหญ่ชิ้นนี้ไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดราชบุรี และสถานที่ต่างๆ ในประเทศไทยตามที่มีคน

ติดต่ออยากพาเจ้าจูดไปจัดแสดง โดยรายได้ทั้งหมดจะถูกนำไปสนับสนุนพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นบ้านของมัน

รูปภาพที่ 17 ภาพผลงาน เจ้าจูด โดย วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์

เข้าถึงเมื่อ ตุลาคม 2565 เข้าถึงจาก

<https://happeningandfriends.com/article-detail/274?lang=th>

บางครั้งกิจกรรมทางศิลปะของตัวทำให้คนราชบุรีได้ทดลองสร้างงานศิลปะด้วยตัวเอง ยังส่งผลช่วยให้พวกเขาสานฝันให้เป็นจริงได้ด้วย ยกตัวอย่างเช่น โครงการ Artchangeburi เมื่อปี 2561 ที่เขาชักชวนน้องๆ และคุณครูกว่า 40 คน มาร่วมกันสร้างงานศิลปะจากอิฐบล็อก แต่งแต้มสีสันที่ละก้อน จนประกอบเป็นงานศิลปะหนึ่งชิ้นที่ช่วยต่อยอดให้พวกเขามีรายได้กลับมาสร้างเป็นสนามฟุตบอลของโรงเรียน

นอกจากนี้ ยังมีนักเรียนและผู้ด้อยโอกาสบางกลุ่มสร้างสรรค์งานศิลปะจากผืนผ้า และลูกปัด เป็นปลาตะเพียน สร้อยคอ รวมถึงกระเป๋าผ้าปักลาย เพื่อนำรายได้จากการขายงานศิลปะมาเป็นทุนการศึกษาและค่าใช้จ่ายในชีวิต เป็นอีกหนึ่งช่องทางให้พวกเขามีโอกาสดำเนินชีวิตได้ด้วยสองมือของพวกเขาเอง

"ผมหวังว่าตอนนี้ คำว่า ศิลปะ ไม่ใช่เรื่องไกลตัวพวกเขาอีกต่อไป และสักวันศิลปะ อาจคือจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนของทุกๆ ชุมชนได้ตลอดไป" นี่เป็นถ้อยประโยคสุดท้ายที่ตัวฝากไว้เคียงข้างสนามฟุตบอลแห่งนั้น

ปัจจุบัน ตัวยังคงมุ่งมั่นสร้างสรรค์โครงการทางศิลปะใหม่ๆ ทั้งงานส่วนตัวควบคู่ไปกับการทำงานศิลปะเพื่อชุมชนอย่างสม่ำเสมอ โดยเขาหวังว่า สักวันหนึ่งศิลปะในเมืองราชบุรีจะสามารถขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้อย่างยั่งยืน

3.5 ปรีชา เกาทอง

⁸ปรีชา เกาทอง ศิลปินชั้นเยี่ยม สาขาจิตรกรรม สนใจปรากฏการณ์ของแสงและเงา ในธรรมชาติที่เป็นเหตุเป็นผลและมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา เนื้อหาดังกล่าวเป็นแนวทางการสร้างสรรค์ ท่านได้ค้นคว้าเรื่องแสงและเงา ทำให้คิดทฤษฎีสำคัญ ๓ ส่วน

๑. แสงต้นกำเนิด (แสงอาทิตย์)
๒. วัตถุตัวกลางที่บดบังแสง (เป็นส่วนที่บังแสง และส่งผลให้บังเกิดเป็นภาพของเงา)
๓. วัตถุบริเวณที่รับแสงและเงา (ผนังหรือฉากเป็นที่เกิดปรากฏแสงและเงา)⁸

รูปภาพที่ 18 ภาพศิลปิน ปรีชา เกาทอง
เข้าถึงเมื่อ พฤศจิกายน 2565 เข้าถึงจาก

<https://www.bing.com/images/search?q=%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%8A%E0%B8%B2%20%E0%B9%80%E0%B8%96%E0%B8%B2%E0%B8%97%E0%B8%AD%E0%B8%87&qsn&form=QBIR&sp=-1&sc=0-0&cvid=3BDDC1E47AAA4889993B7E4458AA9B9D&ghsh=0&ghacc=0&first=1&tsc=ImageHoverTitle>

⁸ สุพจน์ สิงห์สาย(2560) . 19 ศิลปินชั้นเยี่ยม (Artists of Distinction). เข้าถึงได้จาก https://www.srisangworn.go.th/home/khonnaruk/www.khonnaruk.com/html/19artist/19artist_14-article.html#top

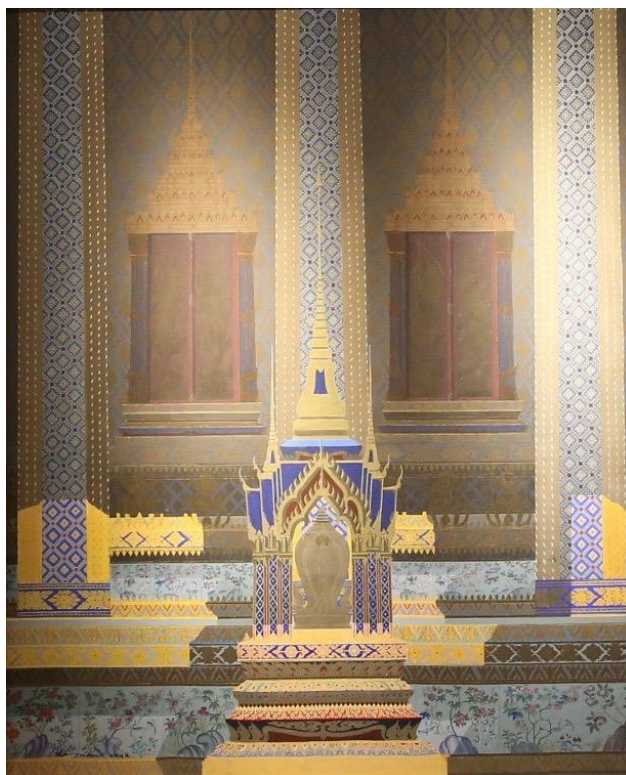
จากหลักการทั้ง ๓ ส่วน เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างผลงานมาโดยตลอด ผลงานที่ได้รับรางวัลในการประกวดศิลปกรรมนานาชาติ จนได้รับเกียรติเป็นศิลปินชั้นเยี่ยม ได้แก่ผลงานชื่อ แสงและเงา พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้รับรางวัลที่ ๒ เหรียญเงิน ผลงานชื่อ แสงและเงา พ.ศ. ๒๕๑๙ วัต และรูปทรงของแสงบนเนื้อที่ของเงา ได้รับรางวัลที่ ๑ เหรียญทอง

รูปภาพที่ 19 ภาพผลงานชุดแสงและเงา โดย ปรีชา เกาทอง
เข้าถึงเมื่อ ตุลาคม 2565 เข้าถึงจาก

https://www.google.com/search?q&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwjrdPhlrj7AhV8xDgGHV9aCnYQ_AUoAXoECAEQAw&biw=1442&bih=792&dpr=1.25

ผลงาน แสงและเงา (พ.ศ. ๒๕๑๗) ปรีชาได้ใช้แง่มุมของวัด เป็นสื่อในการแสดงออกในเรื่องของแสงและเงา ที่แฝงเนื้อหาความศักดิ์สิทธิ์ ความลึกลับ ความศรัทธา ปรีชาได้ตัดทอนรูปทรงที่แสดงรายละเอียดของสถาปัตยกรรมออกไป คงเหลือแต่ระนาบของสถาปัตยกรรมที่ดูเรียบง่าย มุ่งแสดงแต่สาระสำคัญ คือ แสงและเงา สีที่นำมาใช้ในผลงานก็เพียงไม่กี่สี เน้นน้ำหนัก ขาว เทาอ่อน เทาแก่ ไปจนถึงน้ำหนักที่เข้มที่สุด แทนค่าสีตามระยะจริงด้วยน้ำหนักอ่อนและแก่ การใช้สีระบายแบบเรียบให้เกิดระยะด้วยวิธีใช้เส้นเดินของผนัง สร้างทัศนียภาพทางความลึก และการทับซ้อนของรูปทรง

รูปภาพที่ 20 รูปทรงแสงบนหอไตร วัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดย ปรีชา เกาทอง
เข้าถึงเมื่อ พฤศจิกายน 2565 เข้าถึงจาก

<https://www.sdperspectives.com/csr/tmb-charity-art-auction/>

ปรีชาได้ค้นคว้าจนพบหลักความจริงว่า แสงเดินทางไม่รู้จบ แต่แสงจะหยุดการเดินทางก็ต่อเมื่อมีวัตถุตัวกลางอับแสงมากัน ผนังหรือฉากหลังก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดแสงและเงาขึ้น ฉะนั้นรูปร่างของแสงและเงาที่ปรากฏบนผนัง และบริเวณฐานโบลต์ก็เพราะมีวัตถุดังกล่าวบังการเดินทางของแสง และจากแสงที่สวนผ่านวัตถุอับแสง กระทบพื้นผิวหนึ่ง และฐานโบลต์ที่มีปริมาณของรูปทรงสูงต่ำไม่เท่ากัน จะทำให้รูปร่างของแสงที่เกิดขึ้นบนผนังมีรูปทรงอิสระไม่คงที่ตายตัว การเคลื่อนไหวของแสง ณ จุดต่าง ๆ จะมีมากขึ้นหรือลดลงตามอำนาจการเปลี่ยนบริเวณจุดกำเนิดของแสง

ผลงานชื่อ แสงและเงา (พ.ศ. ๒๕๑๙) เป็นผลงานที่ทำต่อเนื่องกันมาจากชุดแรกเริ่ม ปรีชาหาแง่มุมใหม่เป็นระเปียงโบลต์ เสาของโบลต์ กำหนดแสงที่ตกกระทบหลายจุด ทำให้เกิดจังหวะที่ลดหลั่น แสดงมิติความรู้สึกชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งองค์ประกอบของภาพที่ซับซ้อน โดยกำหนดให้วัตถุตัวกลางบังแสงแต่ละจุดมีขนาดปริมาณที่แตกต่างกัน โดยใช้หลักทฤษฎีข้างต้น

ผลงานชื่อ วัด ศิลปินได้พัฒนาจากเดิม ที่เป็นรูปทรงทางสถาปัตยกรรมของวัด ที่เป็นระนาบดูเรียบง่าย ก็ได้เพิ่มเติมลวดลายทางสถาปัตยกรรมไทย เช่น กระจับปี่เคลือบลายเขียนสี กระจักสี

ได้รับแรงบันดาลใจ จากแสงที่สาดส่องกระทบผนัง ที่มีลวดลายประทับตกแต่ง ตัวปราสาทพระเทพ
 บิตร ในวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เป็นที่น่าประทับใจ ทำให้บังเกิดความคิดโดยฉับพลัน องค์ประกอบ
 ของสัดส่วนแสงและเงา ก็ลดพื้นที่รับแสงให้มึนปริมาณน้อยลง พื้นที่ของเงาให้เข้มขึ้นกว่าเก่า รวมทั้ง
 พื้นที่ว่างด้วย จากจุดนี้เอง ทำให้ปรีชาได้ค้นพบแนวทางของความสำเร็จ ซึ่งจะเป็นผลสืบไปในอนาคต

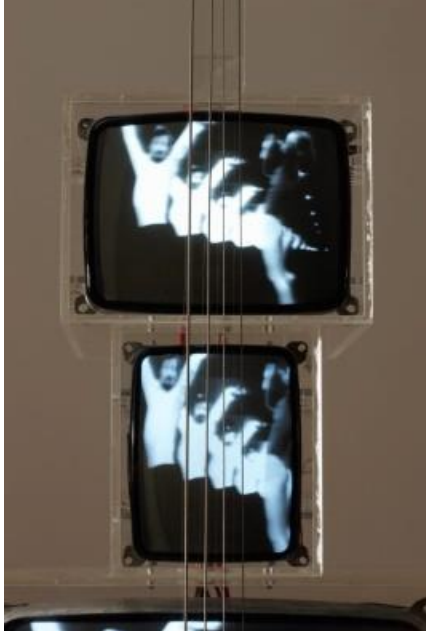
ผลงานชื่อ รูปทรงของแสงบนเนื้อที่ของเงา เป็นผลงานหลักที่ปรีชาได้ทุนไปศึกษาดูงานที่
 อิตาลีและกลุ่มประเทศยุโรป ทำให้มีโอกาสศึกษาบรรยากาศของแสงเงาบนสถาปัตยกรรมแถบยุโรป
 เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของสถาปัตยกรรมไทย จากประสบการณ์ที่ค้นคว้า ทำให้เกิดแนวคิดเรื่อง
 องค์ประกอบ โดยกำหนดบริเวณที่ตั้งของรูปทรงแสงอยู่บริเวณของเงาเพียงจุดเดียว เพื่อเน้น
 ความสำคัญของรูปทรงของแสง มุมมองจะเป็นมุมมองด้านตรงตจรูปทรงผนังระยະหน้าออก ทำให้ดู
 ไม่อึดอัด โปรง และสง่า ไม่มีเส้นเดินของผนังให้เกิดความลึกทางทัศนียภาพ กำหนดตำแหน่งแสง เงา
 ให้ดูเรียบง่ายมีปริมาณไม่มากนัก

รูปภาพที่ 21 รูปทรงแสงบนหอไตร วัดพระสิงห์ โดย ปรีชา เกาทอง
 เข้าถึงเมื่อ พฤศจิกายน 2565 เข้าถึงจาก

<https://www.sdperspectives.com/csr/tmb-charity-art-auction/>

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งาน

ผลงานของศิลปิน	อิทธิพลด้านแนวคิด/เนื้อหา	อิทธิพลด้านรูปแบบ	อิทธิพลด้านเทคนิค	สรุปอิทธิพลที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน
 <p data-bbox="368 792 635 882">Line to Skyler 2016 , รสลิน กาสต์</p>	<p data-bbox="746 501 903 680">แนวคิดเรื่อง สุนัขอารมณ์ ผูกพันระหว่าง คนและสุนัข</p>	<p data-bbox="935 501 1091 792">ผลงานรูปแบบ สื่อผสมสามมิติ ที่มีการจัดวางให้ ผู้ชมสามารถเข้า เป็นส่วนหนึ่ง ของผลงานได้</p>	<p data-bbox="1123 501 1279 815">การใช้วัสดุสื่อ ความหมายใช้ผ้า ที่บางเบา สื่อ เป็นการส่ง ข้อความที่ ล่องลอยไปสู่ สวรรค์</p>	<p data-bbox="1311 501 1468 972">นำแนวคิดที่เป็น ความสัมพันธ์ ระหว่างคนและ สุนัข แล้วนำ รูปแบบศิลปะ สื่อผสมที่มีการ จัดวางให้ผู้ชม สามารถเป็น ส่วนหนึ่งของ ผลงาน</p>
 <p data-bbox="400 1621 603 1711">TV cello , 1976 Nam Jung Paik</p>	<p data-bbox="746 994 903 1420">เนื่องจากศิลปิน มีแนวคิดที่เน้น กระบวนการ และการใช้วัสดุ ในการแสดง ความหมายเป็น หลักแนวคิดใน งานจึงเป็นสิ่งที่ ศิลปะไม่ยึดติด</p>	<p data-bbox="935 994 1091 1218">รูปแบบศิลปะ สื่อผสมที่ใช้ทั้ง วัสดุและวิดีโอ อาร์ตรวมกันใน ผลงาน</p>	<p data-bbox="1123 994 1279 1800">ผลงานของ นัม จุง ไค้ เป็น วิดีโออาร์ต หรือ ศิลปะ ภาพเคลื่อนไหว ซึ่งศิลปินเป็นผู้ กำกับการถ่าย ทำเอง แต่ด้วย เทคนิคการ นำเสนอที่ ประกอบเข้ากับ วัสดุ จึงส่งผล ทางความรู้สึก ของผู้ชมได้ มากกว่าเพียง วิดีโอหรือ ภาพเคลื่อนไหว</p>	<p data-bbox="1311 994 1468 1711">ได้นักลวิธีที่ ประกอบกันของ ภาพเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นงาน ศิลปะชิ้นหนึ่งมา ประกอบกับ ศิลปะจากวัสดุ อีกชิ้นหนึ่งได้ อย่างมีเอกภาพ และก่อให้เกิด เป็นผลงาน ศิลปะชิ้นใหม่ที่ ลงตัวทาง องค์ประกอบ ศิลปะ</p>

ผลงานของศิลปิน	อิทธิพลด้านแนวคิด/เนื้อหา	อิทธิพลด้านรูปแบบ	อิทธิพลด้านเทคนิค	สรุปอิทธิพลที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน
 <p>Balloon Dog Jeff Koon</p>	ลูกสุนัขมีพื้นฐานมาจากรูปปั้นไม้ขนาดใหญ่ของเทอร์เรีย ในลูกสุนัขถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักและความสุข	ผลงานประติมากรรมสุนัขที่ถูกลดทอนรูปร่างจนคล้ายกับลูกโป่ง	สแตนเลสสตีลขัดเงากระจก สแตนเลส และเคลือบโปร่งแสงทั้งสีน้ำเงิน ม่วงแดง ส้ม แดง หรือเหลือง	แนวคิดเรื่องสุนัขเป็นตัวแทนของความรักและความสุข เทคนิคการลดทอนรูปร่างและพื้นผิวของผลงาน
 <p>ไอ้จูด วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์</p>	ประติมากรรมสุนัขที่มีรูปทรงแท้ตัว ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากสุนัขข้างถนนในประเทศไทย	ผลงานประติมากรรมสุนัขที่ถูกลดทอนรูปร่าง	เทคนิคประติมากรรมใช้วัสดุเฉพาะตัวและใช้สื่อความหมาย	นำลักษณะท่าทางของสุนัขที่หลากหลายการลดทอนรูปร่างของสุนัข
 <p>ปรีชา เกาทอง</p>	จิตรกรรมสื่อในการแสดงออกในเรื่องของแสงและเงาที่แฝงเนื้อหาความศักดิ์สิทธิ์ ความลึกลับ ความศรัทธา	ผลงานที่ใช้แสงเงาเป็นสื่อสัญลักษณ์เพื่อแทนความหมาย	การใช้สีระบายแบบเรียบให้เกิดระยะด้วยวิธีใช้เส้นเดินของผนัง สร้างทัศนียภาพ	นำแสงเงาที่ปรากฏบนตัวงานเพื่อสื่อความหมายถึงการใช้พื้นที่ร่วมกัน

สรุป

จากการศึกษาและได้รับแรงบันดาลใจอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน จากศิลปินทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ รสลิน กาสต์ , Jeff Koon, Nam Jung Paik, วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์ และ ปรีชา เกาทอง ซึ่งมีกระบวนการคิดแรงบันดาลใจที่ชัดเจน การสื่อความหมาย และการเสนอผลงานที่ทำให้ผู้รับชมเข้าใจ และซาบซึ้ง การจัดองค์ประกอบและเทคนิคการ แสงและเงาที่ปรากฏอยู่ในการสร้างสรรค์ผลงาน และความรู้สึกทางอารมณ์ที่ใกล้เคียงกันกับผู้สร้างสรรค์ จึงได้นำวิธีการต่างๆ มาปรับปรุง ผสมผสานให้เกิดรูปแบบงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงาน “ย่า หมา และฉัน”

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานการสร้างสรรค

การสร้างสรรคผลงาน ย่า หมา และฉันทันในครั้งนี มีกระบวนการและขั้นตอนตามลำดับ โดยเริ่มจากการใช้เรื่องราวความทรงจำที่มีความรัก ความผูกพัน ระหว่างย่า สุนัขและผู้สร้างสรรคเมื่อตอนที่ทั้งหมดมีชีวิตอยู่ นำมาสู่การสร้างสรรคผลงานศิลปะทางทัศนศิลป์ที่เกิดจากความทรงจำจากประสบการณ์ตรง ผ่านวัสดุต่างๆที่ใช้เป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายแทนย่า สุนัข และตัวผู้สร้างสรรค ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดดังนี้

1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรคผลงาน

1.1 แนวความคิด

ผลงาน ย่า หมา และฉันทันนั้นเป็นผลงานศิลปะการจัดวางเชิงความคิดที่มาจากความทรงจำของผู้สร้างสรรค ระหว่างย่า สุนัข และตัวผู้สร้างสรรคที่ยังคงอยู่ในความทรงจำแม้ว่าทั้งสามจะจากไป โดยผลงานแฝงนัยยะเรื่องการใช้พื้นที่ร่วมกัน แม้ทั้งสามจะได้จากไปอยู่คนละพื้นที่ แต่ยังคงมีพื้นที่ความทรงจำที่ใช้ร่วมกันอยู่ ผู้สร้างสรรคใช้ผ้าลูกไม้ ภาพลายเส้น แก้วอ้อ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ย่า ประติมากรรมหมาซึ่งทำจากกล่องกระดาษซึ่งเป็นวัสดุที่แฝงความหมายเนื่องจากหมาของย่าถูกใส่ลงนำมาวางไว้ มุ้งเป็นสัญลักษณ์ของพื้นที่ที่ทั้งสามทำร่วมกัน ฉันทันใช้สัญลักษณ์เป็นแก้วอ้อที่แตกต่างกันกับแก้วอ้อของย่า และใช้เงาตกกระทบของแต่ละสิ่งตกอยู่ตรงพื้นที่เดียวกัน เพื่อแทนความหมายว่ามีความทรงจำที่ร่วมกัน ในส่วนของการจัดวางนั้นมีลักษณะที่ทำให้คล้ายกับภาพความทรงจำที่เคยมีอยู่จริง ทั้งหมดนี้เพื่อสื่อถึงความรัก ความผูกพัน

1.2 แรงบันดาลใจ

ความทรงจำที่มีความรัก ความผูกพันระหว่างย่า สุนัข และตัวผู้สร้างสรรค เหตุการณ์เรื่องราวต่างๆ ที่มีความสุขในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ ทำให้เมื่อนึกถึงเรื่องราวต่างๆแล้วไม่ใช่มีแต่เพียงความเสียใจของการจากไปของทั้งสาม แต่ยังมีเรื่องราวความทรงจำของความรัก ความผูกพัน ความสุขที่แฝงมากับการจากไป

2. รูปแบบของงานสร้างสรรค

การสร้างสรรคผลงานได้ใช้รูปแบบการสร้างสรรคเทคนิควิธีการถ่ายทอดแบบผสมผสานกันของศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art) การถ่ายภาพเหมือนลายเส้นของย่า และเสียงเพลงผสมกับเสียงอ่านหนังสือ โดยต้องการให้ผู้ชมได้รับทั้งภาพ

แสงเงา และเสียง ในเวลาเดียวกัน การจัดวางทั้งหมดถูกสร้างให้เป็นพื้นที่ของความทรงจำที่เคยมีร่วมกันของย่า หมาของย่า และผู้สร้างสรรค์ ในขณะที่เดียวกันที่ผู้ชมเข้ามาชมผลงานก็เปรียบเสมือนการสร้างความทรงจำร่วมกับผลงานไว้กับตัวผู้รับชม

กระบวนการและเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ได้นำเสนอในรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่หลากหลาย ทั้งภาพ แสงเงา และเสียง เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับผลงาน

3. วิธีการดำเนินงานวิจัยสร้างสรรค์

3.1 การศึกษา

3.1.1 การศึกษาข้อมูลภาคเอกสาร

กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความทรงจำที่สื่อถึงความรัก ความผูกพันระหว่าง ย่า สุนัข และผู้สร้างสรรค์ โดยการกลับไปบ้านที่อยู่อาศัย วิเคราะห์เรื่องราวของวัตถุที่ทั้งสามมีการกระทำร่วมกัน สิ่งของของย่าที่ทำให้รู้สึกคิดถึงความทรงจำที่ย่าเคยใช้สิ่งของเหล่านั้น และลัทธิกระตาศที่ใส่สุนัขและนำมาให้ย่าเลี้ยง ศึกษาวิธีการเปลี่ยนแปลงลัทธิกระตาศให้สามารถนำมาสร้างผลงานได้เพื่อนำมาต่อยอดในการศึกษาค้นคว้า

ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลในการดำเนินงาน โดยศึกษาค้นคว้าเทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์เชิงลึกเกี่ยวกับเนื้อหาและเทคนิควิธีการ เพื่อให้ได้ผลงานที่สอดคล้องกับแนวคิดของตนเอง โดยเลือกแนวทางที่ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจ เช่น ศึกษางานศิลปะศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art) ของศิลปินไทยและศิลปินต่างประเทศ ที่แสดงออกถึงความคิด ความรู้สึก ที่ส่งผลต่อทัศนคติและความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ นำมาพัฒนาต่อยอดจนสะท้อนเป็นผลงานในรูปแบบของตนเอง

3.1.2 การศึกษาข้อมูลภาคสนาม

การศึกษาข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ได้ศึกษาจากสถานที่จริงที่ผู้สร้างสรรค์เคยได้มีประสบการณ์ และความทรงจำ เช่น แก้วอี้ของย่า ที่ย่าใช้นั่งประจำในขณะที่มีชีวิตอยู่ แก้วอี้ที่ผู้สร้างสรรค์ใช้นั่งเป็นประจำตอนอาศัยอยู่ที่บ้านของตนเอง มุ้งที่ย่ามักจะใช้กางเป็นประจำ ลัทธิกระตาศที่ใช้ใส่สุนัขมาให้ย่า เพื่อให้ได้ระลึกถึง ความรัก ความผูกพัน ระหว่างย่า สุนัขของย่าและผู้สร้างสรรค์ รวมถึงการนำลัทธิกระตาศมาแปรสภาพและสร้างเป็นสุนัขของย่า เพื่อให้สื่อถึงความรัก ความผูกพัน ที่สอดคล้องกับแนวคิดมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีการค้นหาแรงบันดาลใจเพิ่มเติมเพื่อนำไปสร้างสรรค์

ผลงานให้มีความสมบูรณ์

1.) การรวบรวมรูปภาพของยา (คุณยาจำนงค์ ลีมีจัจง) ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจ และเป็นผู้สร้างความทรงจำที่ดีให้กับผู้สร้างสรรค์ วิเคราะห์อิริยาบถของยาที่เชื่อมโยงกับเรื่องราวในความทรงจำและนำไปพัฒนาสร้างภาพลายเส้นในผลงาน

2.) การสังเกตการณ์ สํารวจสถานที่จริง รวบรวมวัสดุอุปกรณ์ เช่น แก้ว มุ้ง ผ้าลูกไม้ ที่ยาเคยใช้สิ่งของเหล่านั้นนำมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยการจัดวางที่ยึดกับความทรงจำที่เกี่ยวข้องกับความรัก ความผูกพัน ระหว่างยา สุนัขของยา และตัวผู้สร้างสรรค์

3.1.3 เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

การสร้างสรรคผลงาน ชุด “ยา หมา และฉัน” เป็นการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้นจะใช้ข้อมูลภาคสนามที่แสดงถึงความรัก ความผูกพัน ระหว่างยา สุนัขของยา และผู้สร้างสรรค์ มีเครื่องมือดังต่อไปนี้

1.) การถ่ายภาพ ภาพถ่ายยาและสุนัขของยา วัสดุ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวเนื่องกับความรัก ความผูกพันของยา สุนัขของยา และผู้สร้างสรรค์

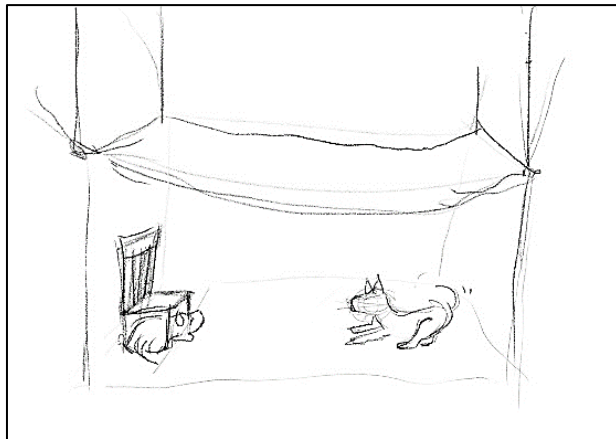
2.) จดบันทึก เก็บบันทึกข้อมูลรายละเอียดของข้อมูล

3.2 วิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงาน

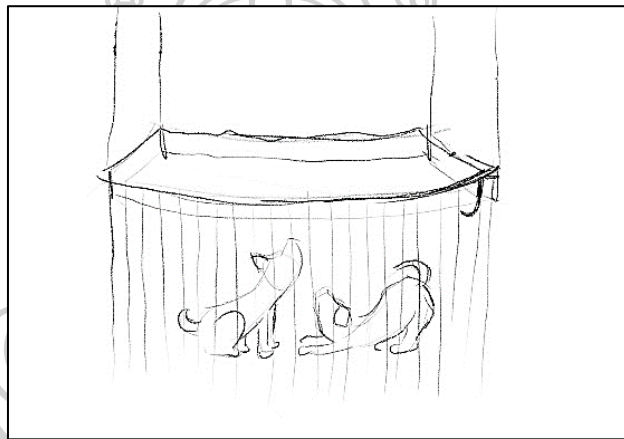
จากการศึกษาข้อมูลเอกสาร ข้อมูลภาคสนามและการศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างผลงาน พบว่าการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อนำเสนอ ถ่ายทอดแรงบันดาลใจ แนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ที่มีต่อผู้ชมผลงานผ่านการเรียนรู้ทางการมองเห็น และเสียงของผลงาน การใช้วัตถุที่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ ผู้สร้างสรรค์จึงได้กำหนด ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

3.2.1 การออกแบบโครงร่าง (Sketch Design)

การออกแบบโครงร่างเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำเสนอแนวความคิดไปสู่การสร้างสรรค์ตามแนวความคิดที่ตั้งไว้ โดยการออกแบบโครงร่างในภาพรวม และค่อยใส่รายละเอียดไปที่ละตำแหน่งของงาน กำหนดโครงร่างที่ชัดเจนที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิด และจุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้รับชมผลงานได้รับรู้แนวความคิด และสร้างสรรค์ผลงานโดยคำนึงถึงพื้นที่เพื่อสร้างผลงานได้อย่างสมบูรณ์

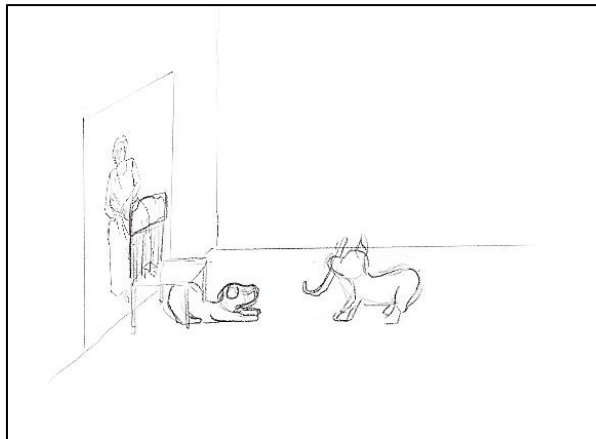
รูปภาพที่ 22 แบบร่างผลงาน 1 (sketch) ผลงานที่ 1 “หมา”
ที่มา โดยผู้สร้างสรรค์,กรกฎาคม 2565

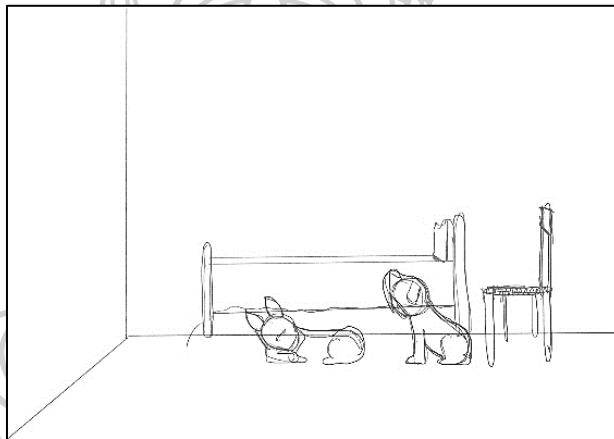
รูปภาพที่ 23 แบบร่างผลงาน 1 (sketch) ผลงานที่ 1 “หมา”
ที่มา โดยผู้สร้างสรรค์,กรกฎาคม 2565

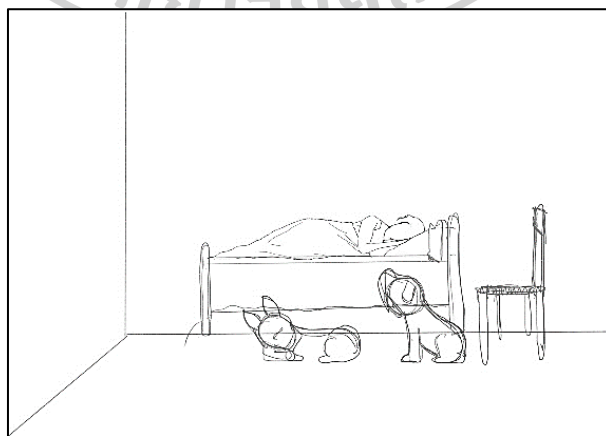
รูปภาพที่ 24 แบบร่างผลงาน 2 (sketch) ผลงานที่ 1 “ย่า”
ที่มา โดยผู้สร้างสรรค์,กรกฎาคม 2565

รูปภาพที่ 25 แบบร่างผลงาน 2 (sketch) ผลงานที่ 1 “ย่า”
ที่มา โดยผู้สร้างสรรค์,กรกฎาคม 2565

รูปภาพที่ 26 แบบร่างผลงาน 3 (sketch) ผลงานที่ 3 “ฉันทน์”
ที่มา โดยผู้สร้างสรรค์,กรกฎาคม 2565

รูปภาพที่ 27 แบบร่างผลงาน 3 (sketch) ผลงานที่ 3 “ฉันทน์”
ที่มา โดยผู้สร้างสรรค์,กรกฎาคม 2565

3.2.2 การสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานเพื่อนำไปสู่ผลงานทัศนศิลป์ที่สมบูรณ์ จากแบบโครงร่างที่สมบูรณ์ นั้น มีวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้

1. จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสัญลักษณ์ แก้วอ้อของย่า แก้วอ้อของผู้สร้างสรรค์ ลัง กระดาษ และศึกษาวิเคราะห์ภาพถ่ายเก่าๆ ภาพความทรงจำของย่าและสุนัขของย่า นำมาเลือก อิริยาบถที่เชื่อมโยงกับความรัก ความผูกพัน จากนั้นร่างภาพเพื่อสร้างภาพลายเส้นของย่าและแบบร่างในการจัดวางผลงาน สร้างโครงสร้างของสุนัขและใช้ลังกระดาษที่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ประกอบ เป็นร่างสุนัขตามที่ร่างไว้ และจัดวางผลงานตามแบบร่างปรับเปลี่ยนการจัดวางให้ตรงกับความทรงจำ ที่สื่อถึงความรัก ความผูกพัน

2. การออกแบบการประกอบสร้างผลงานเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน การฉายภาพลายเส้น อิริยาบถของย่า การติดตั้งเครื่องฉายภาพเพื่อฉายเข้ากับพื้นที่จัดแสดงงานตามแบบร่าง ซึ่งในกระบวนการทำติดตั้งผลงานเกิดจากการทดลองการสร้างสรรค์ จนเกิดความชำนาญตามวัตถุประสงค์ ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานแต่ละชิ้น ขั้นตอนสุดท้ายคือการประกอบเสียง และตรวจเช็คองค์ประกอบ โดยละเอียด เพื่อให้มองเห็นภาพรวมของผลงานชัดเจน สมบูรณ์มากที่สุด

3.3 พัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานจากแรงบันดาลใจและแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการใช้วัสดุสิ่งของ ผ้าลูกไม้ มุ้ง แก้วอ้อ และภาพลายเส้นของย่า เป็นสัญลักษณ์ของความรัก ความผูกพัน และความทรงจำที่มีร่วมกันที่สื่อสารถึงผู้ชมผลงานผ่านกระบวนการสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงาน สามารถอธิบายได้ โดยละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางลักษณะทางกายภาพการพัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงาน

พัฒนาการ	พัฒนาการช่วงที่1	พัฒนาการช่วงที่2	พัฒนาการช่วงที่3
	ผลงานที่ 1 หมา ผลงานที่ 2 ย่า ผลงานที่ 3 ฉันทน์	ผลงานที่ 1 หมา ผลงานที่ 2 ย่า ผลงานที่ 3 ฉันทน์	ผลงานที่ 1 หมา ผลงานที่ 2 ย่า ผลงานที่ 3 ฉันทน์
ลักษณะทาง กายภาพการ พัฒนา สร้างสรรค์ ผลงาน	จัดท้าวัตถุ มุ้ง ผ้าลูกไม้ เก้าอี้ กระจดาขลัง ที่ เชื่อมโยงกับความทรงจำ ที่เกี่ยวข้องกับความรัก ความผูกพัน และ เป็นสัญลักษณ์ของย่า สุนัข ของย่า และตัวผู้ สร้างสรรค์ วิเคราะห์ ความทรงจำที่เชื่อมโยง กับแนวคิด นำมาจัดการ ร่างภาพ และวางแผน การจัดวางผลงาน	นำภาพถ่ายยามาร่าง ภาพเหตุการณ์ของความ ทรงจำที่เกิดขึ้น และ สร้างสรรค์ประติมากรรม สุนัขของย่าจากวัสดุที่ แทนสัญลักษณ์คือถัง กระจดาข นำทั้งหมดทำ แบบร่างเพื่อวางแผนใน การติดตั้งผลงาน	จัดวางและประกอบ ชิ้นงานเป็นชุดผลงาน โดยคำนึงถึงพื้นที่ จาก ตำแหน่งการจัดวาง เพื่อ ผู้ชมได้มีประสบการณ์ ร่วมกับเรื่องราวความรัก ความผูกพันระหว่าง ย่า สุนัขของย่า และผู้ สร้างสรรค์ จัดแสงเงา ให้ ทุกอย่างอยู่รวมในพื้นที่ เดียวกัน เป็นสัญลักษณ์สื่อถึง การใช้ความทรงจำร่วมกัน ใช้เสียงการการอ่าน หนังสือและเสียงเพลงเพื่อ สร้างอารมณ์ร่วมให้นึกถึง ความทรงจำที่ทั้งหมดยังมี ชีวิตอยู่

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ทั้ง 3 ช่วง มีการปรับเปลี่ยนไปอย่างชัดเจนได้อย่างชัดเจน การเลือกใช้วัสดุไปสู่วัตถุที่มีสัญลักษณ์ทางความหมาย ผ้าลูกไม้ ลังกระจดาข มุ้ง การฉายภาพลายเส้น แสงเงา และเสียงที่สอดคล้องกับแนวความคิด นำไปสู่ผลงาน ย่า หมา และฉันทน์ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความรัก ความผูกพัน

ชุดที่ 1 “หมา” (Dog)

รูปภาพที่ 28 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 “หมา”
 ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 29 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 “หมา”
 ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

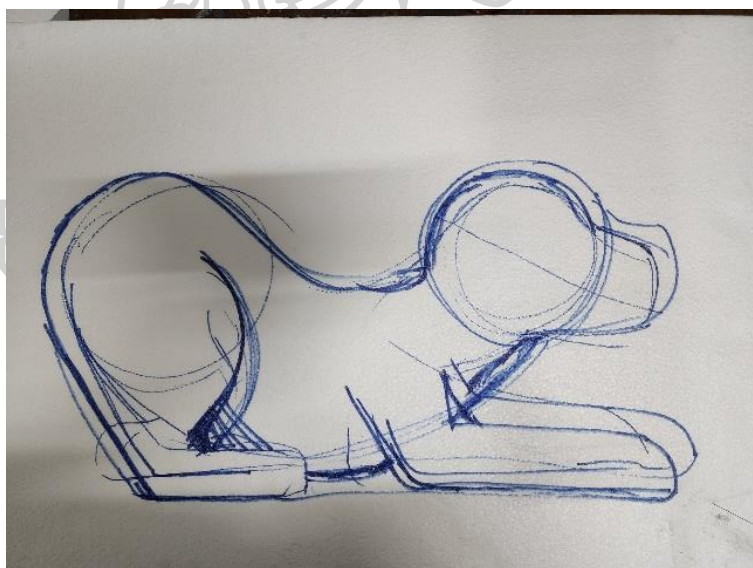
1. แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในความทรงจำที่ผู้สร้างสรรค์มักหวนคิดถึงอยู่บ่อยครั้ง คือภาพความทรงจำที่สุนัขของย่าทั้งสองตัวกำลังเล่นกับมุ้งย่า ซึ่งมุ้งนี้ย่ามักจะกางเพื่อกันยุงในตอนกลางคืน ภาพที่เห็นนั้นเป็นความความผูกพันของย่าที่มีต่อสุนัข และสุนัขก็มีความรักต่อย่าด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะทั้งเวลากลางวันหรือกลางคืนพวกเขาก็มักจะอยากใกล้ชิดกับย่าเสมอ

2. กระบวนการสร้างสรรค์และการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 1 จัดเตรียมอุปกรณ์ ทดลองจัดวางวัตถุ

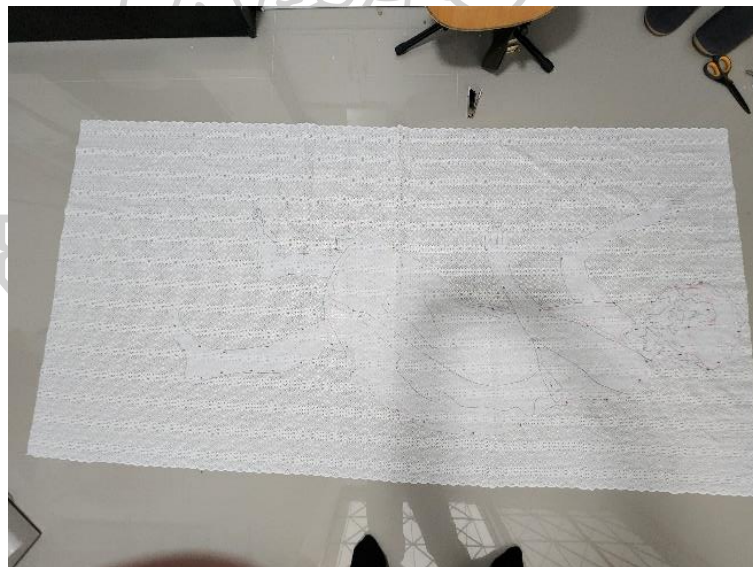
จัดเตรียมวัสดุสิ่งของอุปกรณ์ที่จะใช้เป็นสัญลักษณ์ในการสร้างผลงาน “หมา” โดยนำแผ่นโฟมอัดเม็ดขึ้นเป็นโครงสร้างของสุนัข และประกอบเข้ากับลึงกระดาษที่แปรสภาพโดยการฉีก และจัดเตรียมตัดเย็บมุ้งให้ได้ขนาดที่ต้องการและนำผ้าลูกไม้ที่ตัดเป็นรูปยาดัดลงไปบนมุ้ง

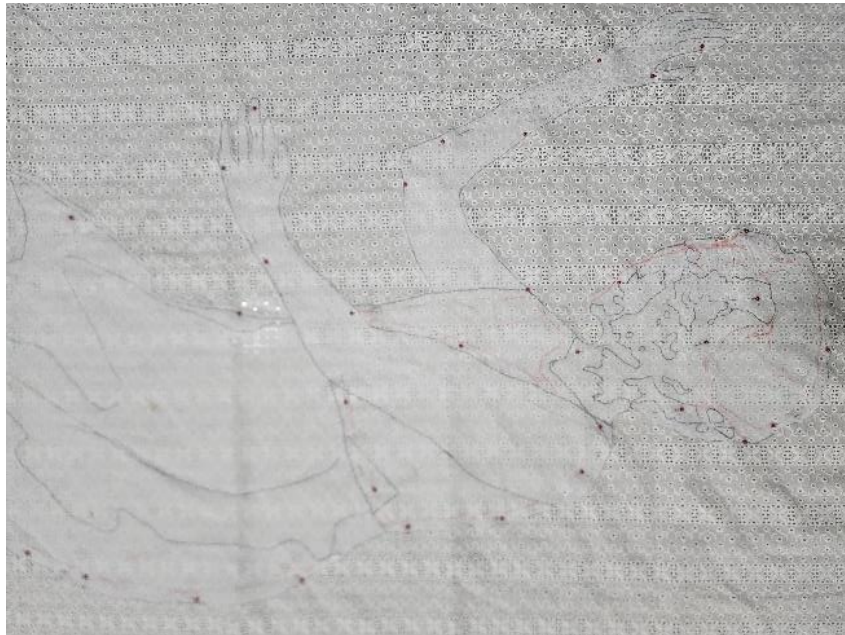
รูปภาพที่ 30 โครงสร้างของสุนัขที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 31 โครงสร้างของสุนัข
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 32 นำผ้าลูกไม้ที่ตัดเป็นรูปยาเย็บลงไปบนมุ้ง
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 33 นำผ้าลูกไม้ที่ตัดเป็นรูปยาเย็บลงไปบนมุ้ง
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 34 ผู้สร้างกำลังเก็บรายละเอียดโครงสร้างสุนัข
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 35 ผู้สร้างสรรค์ใช้เครื่องตัดโฟมเพื่อตัดโครงสร้างสุนัข
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 36 การทดลองทำให้เกิดแสงเงาในตัวผลงาน
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

ขั้นตอนที่ 2 ประกอบสร้างชิ้นงาน

เตรียมผลงานแต่ละส่วนให้เรียบร้อย และเริ่มการติดตั้งโดยอิงแบบร่างจากความทรงจำ การผูกมัดจะต้องผูกในระดับที่สามารถให้ผู้ชมเห็นถึงรายละเอียดของยาที่ทำจากผ้าลูกไม้ จัดแสงไฟให้เงาของยาที่ทำจากผ้าลูกไม้ตกกระทบลงบนตัวของสุนัข

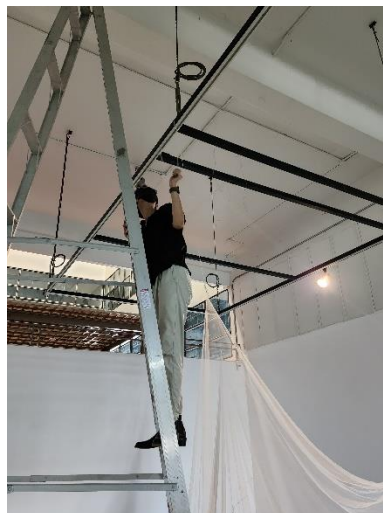
รูปภาพที่ 37 ทดลองประกอบผลงาน

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, กันยายน 2565

รูปภาพที่ 38 ทดลองประกอบผลงาน

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, กันยายน 2565

รูปภาพที่ 39 ทดลองประกอบผลงาน

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, กันยายน 2565

ทั้งนี้ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ได้แก่ มุ้ง ผ้าลูกไม้ ลังกระดาษ ที่มีสัญลักษณ์ตรงตามแนวคิด และเป็นวัตถุที่สร้างความทรงจำระหว่างยา สุนัขของยา โดยให้เงาตกกระทบบนของทั้งสองสิ่งมีพื้นที่ร่วมกัน

สุนัขจากลังกระดาษนั้น โครงสร้างทำมาจากโฟมอัดเม็ดและประกอบด้วยลังกระดาษที่ถูกแปรสภาพโดยการฉีกแปะลงบนโครงเพื่อเป็นอริยาบทของสุนัขของยาที่เกี่ยวข้องกับท่าทางที่มีปฏิสัมพันธ์กัน โดยการจัดวางมีความตั้งใจให้คล้ายกับภาพความทรงจำในขณะที่ทั้งสามยังมีชีวิตอยู่ ตารางที่ 3 ผลงานชุดที่ 1 “หมา” (Dog)

ชื่อผลงาน	เทคนิค	ขนาด	วัตถุ
	ศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะ เชิงความคิด (Conceptual Art)	แปรผันไปตาม พื้นที่	1. ลังกระดาษ 2. มุ้ง 3. ผ้าลูกไม้ 4. เชือก

ชุดที่ 2 “ย่า” (Grandma)

รูปภาพที่ 40 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 “ย่า”
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 41 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 “ย่า”
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

1.แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพของย่าที่ชอบนั่งเก้าอี้ตัวเดิมกับไม้เท้าที่พุงกันล้มหน้าบ้าน และรายล้อมไปด้วยสุนัขของย่าในขณะนั้นเหล่าบรรดาสุนัขก็เล่นด้วยกันรอบๆบริเวณที่ย่านั่งอยู่ ทำให้เห็นถึงความรักความผูกพันที่มีให้กันและกัน

2.กระบวนการสร้างสรรค์และการพัฒนา

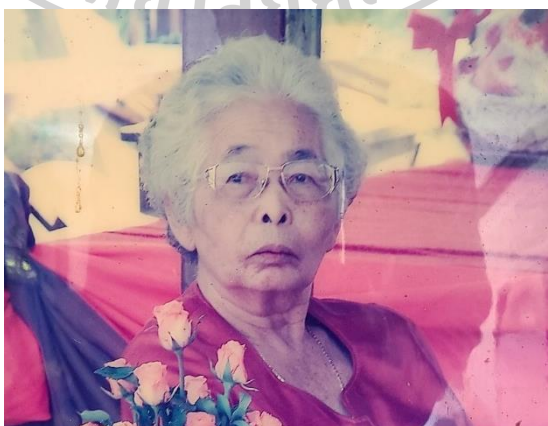
ขั้นตอนที่ 1 จัดเตรียมอุปกรณ์ ทดลองจัดวางวัตถุ

จัดเตรียมภาพถ่ายของย่าที่จะนำมาใช้เป็นต้นแบบในการวาดภาพลายเส้น ล้างกระดาษสำหรับการสร้างสุนัข และเครื่องฉายภาพ โดยจะนำภาพวาดลายเส้นของย่าต่อกับเครื่องฉายภาพและฉายภาพลงบนผนังโดยจัดวางให้ขอบของภาพเสมอกับระดับพื้นที่ของการจัดแสดงงาน วางไม้เท้าที่เป็นสัญลักษณ์ของย่าลงบนเก้าอี้

รูปภาพที่ 42 ภาพถ่ายของย่าที่นำมาเป็นต้นแบบภาพลายเส้น

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 43 ภาพถ่ายของย่าที่นำมาเป็นต้นแบบภาพลายเส้น

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

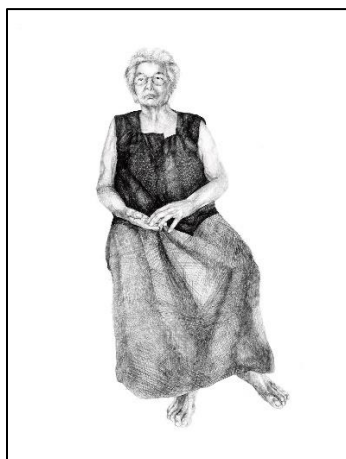
รูปภาพที่ 44 การสร้างสุนัขจากลึงกระดาษ และการติดตั้งผลงานชุดที่ 2 “ย่า”
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 45 การสร้างสุนัขจากลึงกระดาษ และการติดตั้งผลงานชุดที่ 2 “ย่า”
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 46 ภาพวาดลายเส้นย่า
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

รูปภาพที่ 47 ภาพวาดลายเส้นย่า
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

ทั้งนี้ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ภาพวาดลายเส้นของย่าที่เลือกอิริยาบถที่สอดคล้องและแสดงถึงปฏิสัมพันธ์กันระหว่างย่าและสุนัขเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการ

การฉายภาพจะจัดวางในตำแหน่งที่ต้องการ โดยฉายภาพให้ได้ระยะห่างพอที่จะขยายขนาดของภาพให้เท่ากับขนาดตัวจริง โดยตั้งให้ขอบภาพเสมอกับขอบพื้นที่ในการจัดแสดง

สุนัขจากลังกระดาษนั้น โครงสร้างทำมาจากโฟมอัดเม็ดและประกอบด้วยลังกระดาษที่ถูกแปรสภาพโดยการฉีกแปะลงบนโครงเพื่อเป็นอิริยาบถของสุนัขที่เกี่ยวข้องกับท่าทางที่มีปฏิสัมพันธ์กัน โดยการจัดวางมีความตั้งใจให้คล้ายกับภาพความทรงจำในขณะที่ย่ายังมีชีวิตอยู่

ตารางที่ 4 ผลงานชุดที่ 2 “ย่า” (Grandma)

ชื่อผลงาน	เทคนิค	ขนาด	วัสดุ
	ศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art)	แปรผันไปตามพื้นที่	1.ลังกระดาษ 2.เก้าอี้ 3.ภาพลายเส้นย่า 4.ไม้เท้า 5.เครื่องฉายภาพ

ชุดที่ 3 “ฉัน” (Me)

รูปภาพที่ 48 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 “ฉัน”

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, กันยายน 2565

1.แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพความทรงจำที่ได้เปิดเพลงและอ่านหนังสือให้ย่าฟัง ขณะที่ย่ำกำลังนอนหลับอยู่บนเตียงและมีบรรดาสุนัขของย่าคอยเฝ้าย่าใกล้ๆ ภาพความทรงจำนี้เป็นแรงบันดาลใจให้หวนนึกถึงอดีตของความรัก ความผูกพันระหว่างย่า สุนัขของย่า และตัวผู้สร้างสรรค์ เมื่อนึกถึงเมื่อไหร่ก็จะทำให้มีความสุขทุกครั้ง

2.กระบวนการสร้างสรรค์และการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 1 จัดเตรียมอุปกรณ์ ทดลองจัดวางวัตถุ

จัดเตรียมภาพถ่ายของย่าที่จะนำมาใช้เป็นต้นแบบในการวาดภาพลายเส้น ล้างกระดาษสำหรับการสร้างสุนัข และเครื่องฉายภาพ โดยจะนำภาพวาดลายเส้นของย่าต่อกับเครื่องฉายภาพและฉายภาพลงบนผนังโดยจัดวางให้ขอบของภาพเสมอกับระดับพื้นที่ของการจัดแสดงงาน แก้วอี้ของผู้สร้างสรรค์ซึ่งแตกต่างจากแก้วอี้ของย่าเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนตัวผู้สร้างสรรค์ จัดวางลำโพงไม่ให้เห็นสะดุดตาพร้อมกับเปิดเพลงที่เคยเปิดให้ย่าฟังแทรกด้วยเสียงอ่านหนังสือของผู้สร้างสรรค์ที่ย่าชอบให้อ่านให้ฟัง

รูปภาพที่ 49 การทดลองจัดวางและถ่ายภาพผลงาน ชุดที่ 3 “ฉันทน์”
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, ตุลาคม 2565

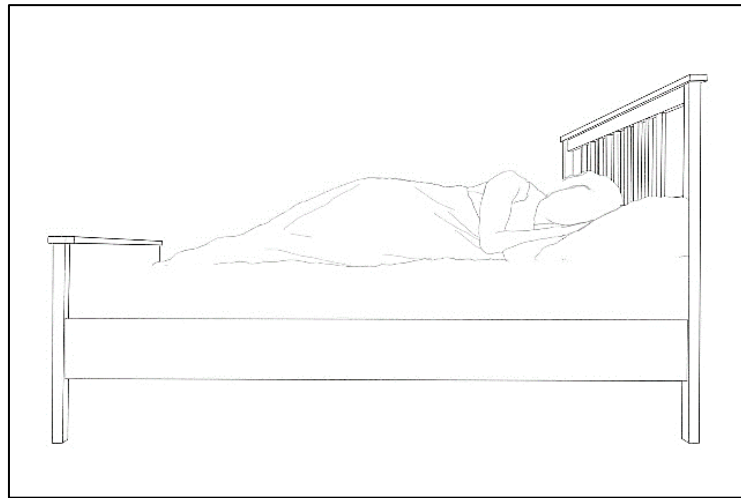
รูปภาพที่ 50 การทดลองจัดวางและถ่ายภาพผลงาน ชุดที่ 3 “ฉันทน์”
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, ตุลาคม 2565

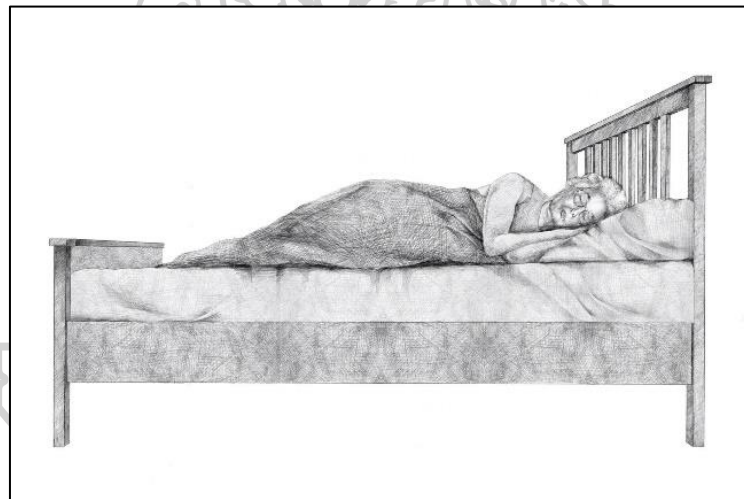
รูปภาพที่ 51 การทดลองเพื่อให้เกิดเงาตกกระทบในผลงาน
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, ตุลาคม 2565

รูปภาพที่ 52 การทดลองเพื่อให้เกิดเงาตกกระทบในผลงาน
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, ตุลาคม 2565

รูปภาพที่ 53 ภาพวาดลายเส้นขณะที่ยากำลังหลับ
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, ตุลาคม 2565

รูปภาพที่ 54 ภาพวาดลายเส้นขณะที่ยากำลังหลับ
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, ตุลาคม 2565

ทั้งนี้ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ภาพวาดลายเส้นของยาที่เลือกอิริยาบถที่สอดคล้องและแสดงถึงปฏิสัมพันธ์กันระหว่างยาและสุนัขของยาและผู้สร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการและเก้าอี้ที่แตกต่างจากเก้าอี้ของยาเพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์แทนตัวของผู้สร้างสรรค์

การฉายภาพจะจัดวางในตำแหน่งที่ต้องการ โดยฉายภาพให้ได้ระยะห่างพอที่จะขยายขนาดของภาพให้เท่ากับขนาดตัวจริง โดยตั้งให้ขอบภาพเสมอกับขอบพื้นที่ในการจัดแสดง

สุนัขจากลัทธิกระต่ายนั้น โครงสร้างทำมาจากโฟมอัดเม็ดและประกอบด้วยลัทธิกระต่ายที่ถูกแปรสภาพโดยการฉีกแปะลงบนโครงเพื่อเป็นนริยาบถของสุนัขของยาที่เกี่ยวข้องกับท่าทางที่มีปฏิสัมพันธ์กัน โดยการจัดวางมีความตั้งใจให้คล้ายกับภาพความทรงจำในขณะที่ทั้งสามยังมีชีวิตอยู่

เสียงเพลงที่เป็นดนตรีที่เคยเปิดให้ยาฟังโดยจะวนซ้ำไปเรื่อยๆ ประกอบเข้ากับเสียงอ่านหนังสือที่ผู้สร้างสรรค์เคยอ่านให้ยาฟังตอนยังมีชีวิตอยู่ เปิดเสียงและซ่อนลำโพงไว้ไม่ให้สะดุดตา

ตารางที่ 5 ผลงานชุดที่ 3 “ฉัน” (Me)

ชื่อผลงาน	เทคนิค	ขนาด	วัสดุ
	ศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art)	แปรผันไปตามพื้นที่	1.ลัทธิกระต่าย 2.เก้าอี้ 3.ภาพลายเส้นยา 4.เครื่องฉายภาพ 5.ลำโพง

3.4 สรุปวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ ยา หมา และฉันทน์ เป็นการศึกษาค้นคว้า การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ในรูปแบบการสร้างสรรค์เทคนิควิธีการถ่ายทอดแบบผสมผสานกัน ของศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art) โดยการใช้วัตถุจริงที่แทนสัญลักษณ์สอดคล้องกับแนวความคิด และสร้างรูปขึ้นใหม่ด้วยวัตถุที่มีความหมาย รวมทั้งการฉายภาพลายเส้น และเสียงเพลงประกอบเสียงอ่านหนังสือ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับความทรงจำในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ และให้ผลงานแสดงออกถึงความรัก ความผูกพัน ของยา สุนัขของยา ละตัวผู้สร้างสรรค์ ซึ่งการจัดวางในสัดส่วนและระยะของความสมจริง โดยจัดสรรพื้นที่ของการจัดวางให้เกิดความสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหาของงานที่ต้องการนำเสนอ และใช้เงาตกกระทบของวัตถุเป็นสัญลักษณ์ของการใช้พื้นที่ความทรงจำร่วมกัน โดยสามารถแบ่งพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานได้ทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่

ช่วงที่ 1 ช่วงการศึกษาค้นคว้า ตามหาและทดลองการประกอบวัสดุ มุ้ง ผ้าลูกไม้ นำมาใช้แทนรูปสัญลักษณ์ของยา และใช้ลักษณะการกางมุ้งมาเป็นพื้นที่รองรับรูปยาที่ทำจากผ้าลูกไม้ และใช้แสงเงาและการแปรสภาพวัสดุกระดาษด้วยการฉีกปะเป็นโครงสร้างของสุนัข สร้างสัญลักษณ์ของวัตถุประกอบวัตถุต่างๆและจัดวางตามเนื้อหาการแสดงออกถึงความทรงจำที่สะท้อนแนวคิดความรัก ความผูกพัน

ช่วงที่ 2 ศึกษาค้นคว้าการใช้ภาพลายเส้นของยาในอริยาบถที่สอดคล้องกับความทรงจำที่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างยาและสุนัขของยา การฉายภาพโดยเครื่องฉายภาพที่ต้องคำนึงถึงระยะห่างของเครื่องกับภาพและกำหนดทิศทางการฉายให้ลงตัวกับพื้นที่มากที่สุด โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงกับความทรงจำที่เกี่ยวกับความรัก ความผูกพัน

ช่วงที่ 3 สร้างสรรค์ผลงานศิลปะหัวข้อ “ยา หมา และฉันทน์” เป็นการศึกษาสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคนิคการถ่ายทอดแบบเชิงความคิด การใช้เสียงเพลงประกอบกับเสียงอ่านหนังสือ แก้วอ้อ ไม่เท่าเครื่องฉายภาพ ฉายภาพวาดลายเส้นของยา รวมทั้งรูปแบบการจัดวางโดยคำนึงถึงตำแหน่งที่มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับแนวคิดและความทรงจำ ความรัก ความผูกพัน

ผลงานชุด “ยา” เป็นช่วงเวลาแห่งความทรงจำที่เห็นถึงความรัก ความผูกพันของยาและสุนัขของยา ที่พบเห็นบ่อยครั้งในชีวิตประจำวันในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ ผลงานชุด “หมา” เป็นความน่ารัก น่าเอ็นดูของสุนัขของยาที่แสดงออกถึงความรัก โดยการอยากอยู่ใกล้กับยาแม้กระทั่งตอนที่ยา

นอน และผลงาน “ฉันทน์” เป็นเรื่องราวความทรงจำความผูกพันระหว่างฉันทน์ ย่า และสุนัขของย่าที่มักใช้พื้นที่เดียวกันเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันอยู่บ่อยครั้ง

ทั้งนี้ การพัฒนาการสร้างสรรค์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงาน วิทยานิพนธ์หัวข้อ ย่า หมา และฉันทน์ ซึ่งประกอบด้วยผลงานทั้งหมด 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 หมา ชุดที่ 2 ย่า และชุดที่ 3 ฉันทน์ โดยการพัฒนาสร้างสรรค์สร้างเป็นลำดับดังนี้

ตารางที่ 6 แผนภาพแสดงพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงาน

พัฒนาการสร้างสรรค์ผลงาน

พัฒนาการช่วงที่ 1
การศึกษาค้นคว้า ตามหาและทดลองการประกอบวัสดุ

พัฒนาการช่วงที่ 2
ศึกษาค้นคว้าการใช้ภาพลายเส้นของย่าในอิริยาบถที่สอดคล้องกับความทรงจำที่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างย่าและสุนัขของย่า การฉายภาพโดยเครื่องฉายภาพ

พัฒนาการช่วงที่ 3
การจัดวาง โดยคำนึงถึงตำแหน่งที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดและความทรงจำ ความรัก ความผูกพัน

4.ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ตารางที่ 7 รายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน

รายละเอียดในการดำเนินงาน	เดือน / 2565			
	ก.ค.	ส.ค.	ต.ค.	พ.ย.
เสนอหัวข้อสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ แนวคิดและแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ผลงานต่อคณะกรรมการและอาจารย์ที่ ปรึกษา				
เสนอแบบร่างชุดที่ 1 ต่อคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชุดที่ 1				
เสนอแบบร่างชุดที่ 2, 3 ต่อคณะกรรมการและอาจารย์ที่ ปรึกษาและปฏิบัติงานชุดที่ 2, 3				
คณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา คัดเลือกผลงานที่ใช้ใน การแสดงผลงานนิทรรศการ				
แสดงนิทรรศการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Online) ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาทัศน ศิลปศึกษา รุ่นที่ 12				
สอบวิทยานิพนธ์โดยคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก				
สรุปการทดลองสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ				
ปรับปรุงรูปเล่มวิทยานิพนธ์				

5.วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

วัสดุอุปกรณ์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนของการบันทึก
ข้อมูล และส่วนของการสร้างสรรค์ผลงาน โดยรายละเอียดดังนี้

วัสดุอุปกรณ์ในการค้นคว้าและเก็บบันทึกข้อมูล

- 1.แท็บเล็ต
- 2.กล้องถ่ายรูป
- 3.โทรศัพท์มือถือ

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์เชิงเทคนิคและกระบวนการทางศิลปะ

1. ฆ้อง
2. ผ้าลูกไม้
3. แสงไฟสปอร์ตไลท์
4. เชือก
5. เครื่องฉายภาพ
6. กระจาดขลุ่ย
7. สีพลาสติก
8. ตลับเมตร
9. ลวดอะลูมิเนียม
10. ปืนกาว
11. กาวแท่ง
12. เข็มและด้าย
13. กระจาดขลุ่ย
14. โฟมอัดเม็ด
15. แท็บเล็ต
16. แก้ว

6. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์

65,000 บาท

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์สร้างสรรค์

วิทยานิพนธ์หัวข้อ “ย่า หมา และฉัน” (Grandma dog ang me) เป็นผลงานที่แสดงออกถึงความรัก ความผูกพันระหว่างย่า สุนัขของย่า และผู้สร้างสรรค์ ความทรงจำที่ตีระหว่างที่ทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ แม้จะว่าทั้งหมดจะได้จากไปอยู่คนละพื้นที่ แต่ยังคงมีพื้นที่ของความทรงจำที่ตีร่วมกัน โดยมีแรงบันดาลใจ แนวคิด สู่การศึกษาข้อมูลต่างๆ วิเคราะห์ ทดลองสร้างสรรค์ผลงานด้วยวัสดุ วัตถุ สิ่งของ ที่ใช้แทนสัญลักษณ์ของแต่ละสิ่ง จนสะท้อนเป็นความรัก ความผูกพันปรากฏอยู่ในตัวผลงาน

พัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ เริ่มจากแรงบันดาลใจสู่การสร้างสรรค์ผลงานโดยผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ ทดลองทั้งด้านแนวความคิด ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ รูปแบบ และทักษะการแสดงออกและเทคนิควิธีในการใช้วัสดุอุปกรณ์ รวมไปถึงการแสดงออกสื่อสารเนื้อหา ความต้องการผ่านผลงาน โดยแบ่งพัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงานเป็น 3 ช่วง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ตารางการวิเคราะห์ผลงาน

พัฒนาการ/ช่วงที่	พัฒนาการช่วงที่1	พัฒนาการช่วงที่2	พัฒนาการช่วงที่3
แนวความคิดแรงบันดาลใจ	ความทรงจำที่สุนัขของย่าทั้งสองตัวกำลังเล่นกับมุ้งย่า ซึ่งมุ้งนี้ย่ามักจะกางเพื่อกันยุงในตอนกลางคืน ภาพที่เห็นนั้นเป็นความผูกพันของย่าที่มีต่อสุนัข และสุนัขก็มีความรักต่อย่าด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะทั้งเวลากลางวันหรือกลางคืนพวกเขาก็มักจะอยากใกล้ชิดกับย่าเสมอ	ภาพของย่าที่ชอบนั่งเก้าอี้ตัวเดิมกับไม้เท้าที่พุงกันล้มหน้าบ้าน และรายล้อมไปด้วยสุนัขและผู้สร้างสรรค์ ในขณะที่เหล่าบรรดาสุนัขก็เล่นด้วยกันรอบๆบริเวณที่ย่านั่งอยู่ ทำให้เห็นถึงความรักความผูกพันที่มีให้กันและกัน	ความทรงจำที่ได้เปิดเพลงและอ่านหนังสือให้ย่าฟัง ขณะที่ย่ากำลังนอนหลับอยู่บนเตียงและมีบรรดาสุนัขของย่าคอยเฝ้าย่างใกล้ๆ ภาพความทรงจำนี้เป็นแรงบันดาลใจให้ชวนนึกถึงอดีตของความรัก ความผูกพันระหว่างย่า สุนัขของย่า และตัวผู้สร้างสรรค์ เมื่อนึกถึงเมื่อไหร่ก็จะทำให้มีความสุขทุกครั้ง

ตารางที่ 8 ตารางการวิเคราะห์ผลงาน (ต่อ)

พัฒนาการ/ช่วงที่	พัฒนาการช่วงที่1	พัฒนาการช่วงที่2	พัฒนาการช่วงที่3
ลักษณะทาง กายภาพและ ผลงาน	นำแผ่นโฟมอัดเม็ดขึ้น เป็นโครงสร้างของสุนัข และประกอบเข้ากับลึง กระดาษที่แปรสภาพ โดยการฉีก และ จัดเตรียมตัดเย็บมุ้งให้ ได้ขนาดที่ต้องการและ นำผ้าลูกไม้ที่ตัดเป็นรูป ย่าติดลงไปบนมุ้ง	จัดเตรียมภาพถ่ายของ ย่าที่จะนำมาใช้เป็น ต้นแบบในการวาดภาพ ลายเส้น ลึงกระดาษ สำหรับการสร้างสุนัข และเครื่องฉายภาพ โดยจะนำภาพวาด ลายเส้นของย่าต่อกับ เครื่องฉายภาพและ ฉายภาพลงบนผนังโดย จัดวางให้ขอบของภาพ เสมอกับระดับพื้นที่ ของการจัดแสดงงาน วางไม้เท้าที่เป็นสัญญาณ ของย่าลงบนเก้าอี้	ภาพถ่ายของย่าที่จะนำ มาใช้เป็นต้นแบบในการ วาดภาพลายเส้น ลึง กระดาษสำหรับการ สร้างสุนัข และเครื่อง ฉายภาพ โดยจะนำ ภาพวาดลายเส้นของ ย่าต่อกับเครื่องฉาย ภาพและฉายภาพลง บนผนังโดยจัดวางให้ ขอบของภาพเสมอกับ ระดับพื้นที่ของการจัด แสดงงาน เก้าอี้ของผู้ สร้างสรรค์ซึ่งแตกต่าง จากเก้าอี้ของย่าเพื่อ เป็นสัญญาณแทนตัวผู้ สร้างสรรค์ จัดวาง ลำโพงไม่ให้เด่นสะดุด ตาพร้อมกับเปิดเพลงที่ เคยเปิดให้ย่าฟังแทรก ด้วยเสียงอ่านหนังสือ ของผู้สร้างสรรค์ที่ย่า ชอบให้อ่านให้ฟัง
การแสดงออก	ใช้วัสดุ มุ้ง ผ้าลูกไม้ ลึง กระดาษ ที่มีสัญญาณ ตรงตามแนวคิด และ เป็นวัสดุที่สร้างความ ทรงจำระหว่างย่า สุนัข ของย่า โดยให้เงาตก	ภาพวาดลายเส้นของ ย่าแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ กันระหว่างย่าและสุนัข ของย่า การฉายภาพจะ จัดวางในตำแหน่งที่ ต้องการ	ภาพวาดลายเส้นของ ย่า เก้าอี้ที่แตกต่างจาก เก้าอี้ของย่าเพื่อใช้ เป็นสัญญาณแทนตัวของ ผู้สร้างสรรค์ และ เสียงเพลง ประกอบ

พัฒนาการ/ช่วงที่	พัฒนาการช่วงที่1	พัฒนาการช่วงที่2	พัฒนาการช่วงที่3
	กระทบของทั้งสองสิ่งมีพื้นที่ร่วมกัน		เข้ากับเสียงอ่าน หนังสือที่ผู้สร้างสรรค์ เคยอ่านให้ย่าฟังตอน ยังมีชีวิตอยู่

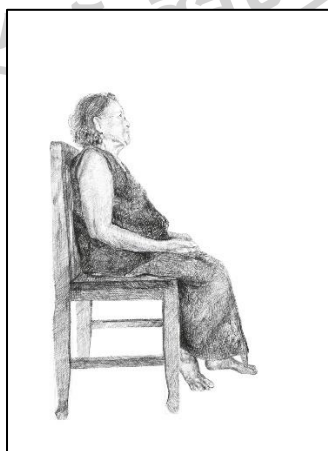
พัฒนาการผลงานช่วงที่ 1

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานในช่วงที่ 1 เป็นช่วงเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งจะ เป็นผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ซึ่งอยู่ในระยะเริ่มต้น ประกอบด้วยการทดลอง สร้างสรรค์ตามแรงบันดาลใจและแนวความคิด ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแนวความคิดและแรงบันดาลใจ แรงบันดาลใจเกิดขึ้นจากความทรงจำที่เกี่ยวข้องกับความรัก ความผูกพัน ระหว่างย่า สุนัข และผู้สร้างสรรค์ โดยวิเคราะห์วัตถุที่เชื่อมโยงกับความรัก ความผูกพัน

1.2 วิเคราะห์ พัฒนาการลักษณะทางกายภาพของผลงาน ประกอบสร้างวัสดุขึ้นเพื่อเป็น สิ่งของเครื่องใช้หรือเป็นวัตถุ เช่น ลังกระดาษ โต๊ะ เก้าอี้ เลือกอิริยาบถท่าทางของย่าและท่าทางของ สุนัขที่มีปฏิสัมพันธ์กัน

1.3 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านการแสดงออก แสดงออกผ่านรูปภาพ วีดีโอ การเคลื่อนไหวของ วีดีโอ และจัดวางวัตถุ โต๊ะ เก้าอี้ ให้สอดคล้องกับพื้นที่และแนวความคิด ที่แสดงออกถึงความรัก ความผูกพันของย่าและสุนัข

รูปภาพที่ 55 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มิถุนายน 2565

รูปภาพที่ 56 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มิถุนายน 2565

สรุป ผลงานช่วงการพัฒนาช่วงที่ 1

เป็นช่วงที่ต้องการหาแนวความคิดที่ชัดเจน การค้นหาเทคนิควิธีในการรองรับ แนวความคิด สิ่งที่ต้องการแสดงออกหรือนำเสนอจากการนำลัทธิกระต่ายสร้างโครงสร้างสุนัข รวมทั้งนำภาพวาดลายเส้น และวิดีโอเพื่อสร้างภาพความประทับใจในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ซึ่งแสดงถึงความรักความผูกพัน

พัฒนาการผลงานช่วงที่ 2

การสร้างสรรคผลงานในช่วงที่ 2 เป็นการพัฒนาที่มีความชัดเจนขึ้น ทั้งด้านแนวความคิด การสร้างสรรคผลงานและการแสดงออก ส่งผลให้ผลงานมีรูปแบบที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งผ่านกระบวนการคิดการทดลองสร้างสรรคผลงาน ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแนวความคิดและแรงบันดาลใจ ของความความทรงจำความรัก ความผูกพันระหว่างย่าและสุนัขของย่า

2.2 วิเคราะห์ พัฒนาการลักษณะทางกายภาพของผลงาน ภาพวาดลายเส้นของย่า การสร้างสุนัขจากลัทธิกระต่าย ภาพวิดีโอ จัดวางให้สอดคล้องกับความทรงจำ แนวคิด โดยคำนึงถึงการจัดวางตามกิจกรรมองค์ประกอบและพื้นที่ในการจัดวางผลงาน

2.3 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านการแสดงออก นำบานหน้าต่างจากการประกอบ ประสมภาพวิดีโอ นำเสนอด้วยรูปแบบการจัดวางกับพื้นที่

รูปภาพที่ 57 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มิถุนายน 2565

ชื่อผลงาน : ความทรงจำของฉัน

เทคนิค : เทคนิคศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art)

ขนาด : แปรผันตามพื้นที่

วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “ความทรงจำของฉัน”

ผลงานชุด “ความทรงจำของฉัน” เป็นชิ้นงานที่แสดงออกของความรัก ความผูกพันของย่าและสุนัข ความรู้สึกที่อ้อมอ้อมความสุข ผ่านอริยาบถของย่าและสุนัขของย่าที่มีปฏิสัมพันธ์กัน โดยมีภาพวาดลายเส้นของย่าที่เป็นภาพที่เห็นได้เป็นปกติว่าทุกครั้งที่ยานั่งที่เก้าอี้ สุนัขของย่าก็จะขึ้นมางั่งด้วย เป็นภาพอริยาบถที่พิเศษ แม้ว่าทั้งหมดจะจากไปแต่ยังคงมีภาพความทรงจำที่ทำให้มีความสุขทุกครั้งที่ได้เห็น

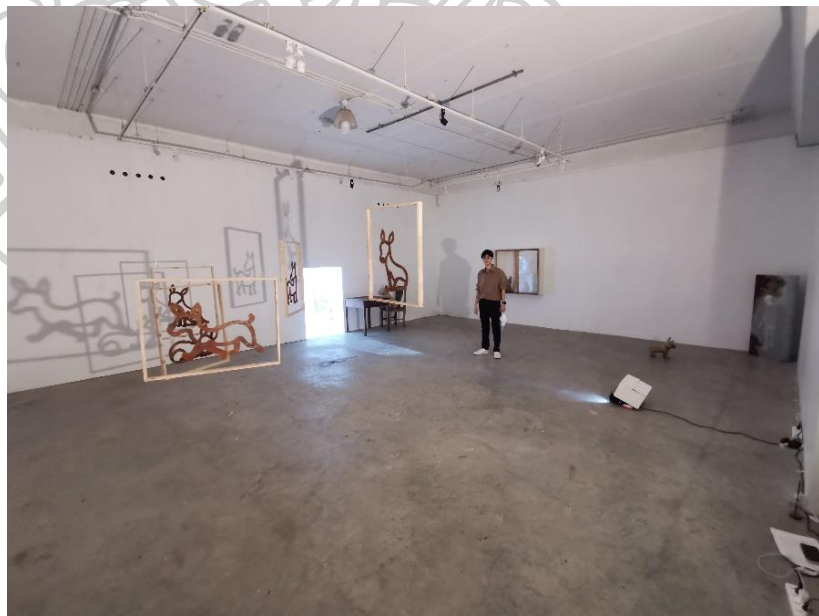
สรุป พัฒนาการผลงานช่วงที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงที่ 2 เป็นการประกอบสุนัขจากลึงกระดาก เก้าอี้ และการฉายวิดีโอภาพลายเส้นของย่า ได้คำนึงถึงอริยาบถของย่าและสุนัขของย่าให้สอดคล้องกับแนวคิดและความทรงจำมากที่สุด การจัดวางตำแหน่งการฉายวิดีโอต้องการให้ขอบภาพเสมอ

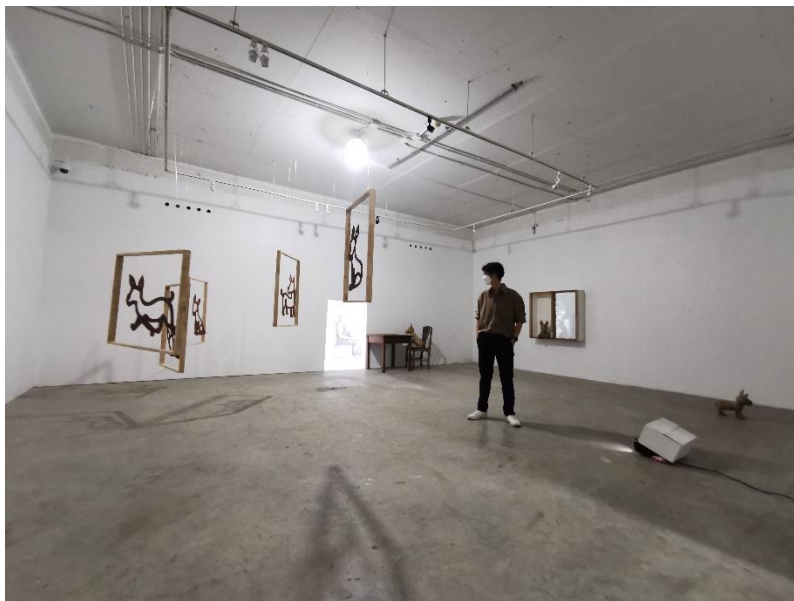
กับพื้น ภาพลายเส้นของย่าถูกเลือกมาในรูปแบบการนั่งหันข้าง ซึ่งจะทำให้รู้สึกว่าการกำลังมอง
 ภาพถ่ายแบบสองมิติ และโต๊ะ เก้าอี้ สุนัขของย่าในแบบสามมิติได้อย่างมีความสอดคล้องกัน

รูปภาพที่ 58 ภาพพัฒนาช่วงที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”
 ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มิถุนายน 2565

รูปภาพที่ 59 ภาพพัฒนาช่วงที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”
 ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มิถุนายน 2565

รูปภาพที่ 60 ภาพพัฒนาช่วงที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผลงานชื่อ “ความทรงจำของฉัน”
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มิถุนายน 2565

พัฒนาการผลงานช่วงที่ 3

การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงที่ 3 เป็นการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “ย่า หมา และฉัน” จากแนวคิดแรงบันดาลใจสัญลักษณ์รูปแบบของผลงานศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art) ที่แสดงออกถึงความทรงจำที่มีความรัก ความผูกพันระหว่างย่า สุนัขของย่า และตัวผู้สร้างสรรค์ เหตุการณ์ เรื่องราวต่างๆที่มีความสุขในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ ทำให้อ่านถึงเรื่องราวต่างๆ แล้วไม่ใช่มีแต่เพียงความเสียใจของการจากไปของทั้งสาม แต่ยังมีเรื่องราว ความทรงจำของความรัก ความผูกพัน ความสุขที่แฝงมากับการจากไป โดยเลือกนำเสนอชิ้นงานที่มีการจัดการของพื้นที่ เพื่อให้ผู้ชมผลงานได้มีส่วนร่วมกับงานผลงาน โดยมีผลงานจำนวน 3 ชุด ซึ่งผลงานทั้ง 3 ชุด มีลักษณะเฉพาะตัวทั้งด้านเนื้อหา ภายภาพ และการแสดงออก ได้แก่ ผลงานชุดที่ 1 หมา ผลงานชุดที่ 2 ย่า และผลงานชุดที่ 3 ฉัน ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแนวความคิดและแรงบันดาลใจ ความทรงจำที่มีความรัก ความผูกพันระหว่างย่า สุนัขของย่า และตัวผู้สร้างสรรค์ เหตุการณ์ เรื่องราวต่างๆ ที่มีความสุขในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ ทุกครั้งที่คิดถึง

3.2 วิเคราะห์ พัฒนาการลักษณะทางกายภาพของผลงาน โดยการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ได้แก่ มุ้ง ผ้าลูกไม้ ลังกระดาษ ที่มีสัญลักษณ์ตรงตามแนวคิด และเป็นวัตถุที่สร้างความทรงจำระหว่างย่า สุนัข

ของย่า โดยให้เงาตกกระทบของทั้งสองสิ่งมีพื้นที่ร่วมกันเป็นชุดผลงานที่มีการจัดวางผลงานโดยคำนึงถึงพื้นที่ และสอดคล้องกับแนวความคิด

3.3 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านการแสดงออก จัดวางผลงานเสมือนภาพความทรงจำที่เกี่ยวข้องกับความรัก ความผูกพันระหว่างย่า สุนัขของย่า และตัวผู้สร้างสรรค์ ภาพวาดลายเส้นของย่า และเสียงดนตรีประกอบการอ่านหนังสือ

รูปภาพที่ 61 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 ชื่อชุด “หมา”

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, สิงหาคม 2565

ชื่อผลงาน : หมา (Dog)

เทคนิค : เทคนิคศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art)

ขนาด : แปรผันตามพื้นที่

วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 หมา

ผลงานชุดที่ 1 ชื่อ “หมา” ในความทรงจำที่ผู้สร้างสรรค์มักหวนคิดถึงอยู่บ่อยครั้ง คือภาพความทรงจำที่สุนัขของย่าทั้งสองตัวกำลังเล่นกับมุ้งย่า ซึ่งมุ้งนี้ย่ามักจะกางเพื่อกันยุงในตอนกลางคืน ภาพที่เห็นนั้นเป็นความความผูกพันของย่าที่มีต่อสุนัข และสุนัขก็มีความรักต่อย่าด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะทั้งเวลากลางวันหรือกลางคืนพวกเขาก็มักจะอยากใกล้ชิดกับย่าเสมอ

การให้สัญลักษณ์แทนความหมาย

การเลือกใช้ผ้าลูกไม้ตัดเป็นเค้าโครงรูปร่างของย่าเวลานอนเพราะเป็นผ้าที่ย่าใช้ในการตัดชุดสวมใส่อยู่เป็นประจำ มุ้ง เป็นเครื่องนอนที่ย่าจะใช้กางเวลานอนตอนกลางคืน ซึ่งทุกครั้งที่ยางเสิร์ฟจะมีสุนัขของย่าเข้าไปเล่นมุ้งอยู่เสมอ และบางครั้งสุนัขก็นอนเฝ้าย่าบริเวณใกล้กับมุ้ง นำผ้าลูกไม้เย็บลงบนผ้ามุ้ง เป็นนัยยะว่าย่ากำลังนอนอยู่ในมุ้ง และใช้การจัดแสงให้เงาของผ้าลูกไม้ที่เป็นรูปเค้าโครงย่าตกลงบนพื้นที่เดียวกันกับสุนัขที่สร้างจากลั้งกระดาษเพื่อสื่อถึงความหมายการใช้พื้นที่ความทรงจำร่วมกัน ทั้งหมดถูกจัดวางให้สอดคล้องกับความทรงจำและแนวคิด โดยคำนึงถึงพื้นที่ที่จัดวาง

ตารางที่ 9 ตารางแสดงสัญลักษณ์และวัสดุที่เลือกใช้ในงานชุด หมา

สัญลักษณ์	คุณค่าในทางนามธรรม
1. มุ้ง	พื้นที่ที่มีความทรงจำร่วมกันระหว่างย่าและสุนัขของย่า
2. ผ้าลูกไม้	ตัวของย่าที่มักจะใส่ชุดที่ทำจากผ้าลูกไม้
3. สุนัขที่ทำจากลั้งกระดาษ	ลั้งกระดาษเป็นสิ่งที่ใส่สุนัขมาให้ย่าเลี้ยง
4. แสงเงาตกกระทบของผ้าลูกไม้	การใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างย่าและสุนัขของย่า แม้ว่าทั้งหมดจะจากไปอยู่คนละที่

รูปภาพที่ 62 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ชื่อชุด “ย่า”

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, กันยายน 2565

ชื่อผลงาน : ย่า (Grandma)

เทคนิค : เทคนิคศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art)

ขนาด : แปรผันตามพื้นที่

วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ยา

ผลงานชุดที่ 2 ชื่อ “ยา” ภาพของยาที่ชอบนั่งเก้าอี้ตัวเดิมกับไม้เท้าที่พุงกันล้มหน้าบ้าน และรายล้อมไปด้วยสุนัขของยาในขณะนั้นเหล่าบรรดาสุนัขก็เล่นด้วยกันรอบๆบริเวณที่ยานั่งอยู่ ทำให้เห็นถึงความรักความผูกพันที่มีให้กันและกัน

การให้สัญลักษณ์แทนความหมาย

การเลือกใช้ภาพยาที่กำลังนั่งเป็นภาพลายเส้นเพื่อฉายลงบนเก้าอี้ และใช้เก้าอี้ที่ยามักจะใช้นั่งเป็นประจำมาเป็นพื้นที่รองรับการฉายภาพลายเส้นของยา ไม้เท้าที่ถูกวางไว้บนเก้าอี้ ท่าทางของสุนัขที่เคยเกิดขึ้นจริง ณ ห้วงเวลาหนึ่งที่ทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ นำมาสร้างเป็นโครงสร้างสุนัขที่ทำจากลักรวด โดยหันหน้าเข้าหายา และหันหน้าเข้าหาสุนัขด้วยกันเลย เพื่อเป็นการสื่อถึงการเล่นกันของสุนัขรอบๆตัวยา ทั้งหมดถูกจัดวางให้สอดคล้องกับความทรงจำและแนวคิด โดยคำนึงถึงพื้นที่ที่จัดวาง

ตารางที่ 10 ตารางแสดงสัญลักษณ์และวัสดุที่เลือกใช้ในงานชุด ยา

สัญลักษณ์	คุณค่าในทางนามธรรม
1.เก้าอี้ของยา	แทนการเคยมีอยู่ของยา
2.ไม้เท้า	ยาที่ต้องใช้ไม้เท้าพยุง
3.สุนัขที่ทำจากลักรวด	ลักรวดเป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำให้ยาเลี้ยง
4.ภาพลายเส้นของยา	ลักษณะสองมิติของภาพลายเส้นกับเก้าอี้ที่เป็นสามมิติตีความหมายถึงการเคยมีอยู่ แต่ขณะนี้ อยู่กันคนละพื้นที่

รูปภาพที่ 63 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 ชื่อชุด “ฉัน”

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, ตุลาคม 2565

ชื่อผลงาน : ฉัน (Me)

เทคนิค : เทคนิคศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art)

ขนาด : แปรผันตามพื้นที่

วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 ฉันทน์

ผลงานชุดที่ 3 ชื่อ “ฉันทน์” ภาพความทรงจำที่ได้เปิดเพลงและอ่านหนังสือให้ย่าฟัง ขณะที่ย่ากำลังนอนหลับอยู่บนเตียงและมีบรรดาสุนัขของย่าคอยเฝ้าย่าใกล้ๆ ภาพความทรงจำนี้เป็นแรงบันดาลใจให้ทวนนึกถึงอดีตของความรัก ความผูกพันระหว่างย่า สุนัขของย่า และตัวผู้สร้างสรรค์ เมื่อนึกถึงเมื่อไหร่ก็จะทำให้มีความสุขทุกครั้ง

การให้สัญลักษณ์แทนความหมาย

การเลือกใช้ภาพย่าที่กำลังนอนหลับเป็นภาพลายเส้น และใช้เก้าอี้ที่แตกต่างจากเก้าอี้ของย่าให้แทนตัวของผู้สร้างสรรค์ที่มักจะคอยนั่งเฝ้าย่า และมักจะเล่นดนตรีหรืออ่านหนังสือให้ย่าฟังหรือบางครั้งก็เปิดเพลงเพื่อให้ย่ารู้สึกผ่อนคลาย ท่าทางของสุนัขท่าจากลังกระดาศที่จะคอยหมอบอยู่ และนั่งเฝ้าย่าและผู้สร้างสรรค์เหมือนคอยปกป้องพวกเรา เสียงเพลงประกอบกับเสียงอ่านหนังสือถูกเปิดเพื่อให้ได้รับบรรยากาศเมื่อครั้งที่ทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ ทั้งหมดถูกจัดวางให้สอดคล้องกับความทรงจำและแนวคิด โดยคำนึงถึงพื้นที่ที่จัดวาง

ตารางที่ 11 ตารางแสดงสัญลักษณ์และวัสดุที่เลือกใช้ในงานชุด ฉันทน์

สัญลักษณ์หลัก	คุณค่าในทางนามธรรม
1.เก้าอี้ของผู้สร้างสรรค์	แทนตัวผู้สร้างสรรค์ที่เคยอ่านหนังสือและเปิดเพลงให้ย่าฟัง
2.เสียงเพลงประกอบกับเสียงอ่านหนังสือ	เชื่อมโยงความทรงจำในอดีตที่เคยกระทำร่วมกัน
3.สุนัขที่ทำจากลังกระดาศ	ลังกระดาศเป็นสิ่งที่ใส่สุนัขมาให้ย่าเลี้ยง
4.ภาพลายเส้นของย่าที่กำลังนอนหลับ	แทนการเคยมีอยู่ของย่า

ตารางที่ 12 ตารางการวิเคราะห์ผลงาน พัฒนาการช่วงที่ 3 (วิทยานิพนธ์)

การวิเคราะห์ผลงาน			
รูปทรง (Form)	รูปทรงที่พลิ้วไหวของมุ้ง และผ้าลูกไม้ตัดเป็นเค้าโครงของย่า รูปทรงที่มีการตัดทอนของสุนัข	รูปทรงของเก้าอี้ ไม่เท่าที่มี ความดั้งเดิมของวัตถุ และรูปทรงที่มีการตัดทอนของสุนัข	รูปทรงของเก้าอี้ที่แตกต่างจากเก้าอี้ของย่าที่มีความดั้งเดิมของวัตถุ และรูปทรงที่มีการตัดทอนของสุนัข
พื้นผิว (Texture)	พื้นผิวของมุ้ง ลังกระดาษเป็นวัสดุจริง	พื้นผิวของเก้าอี้ ไม่เท่าเป็นวัสดุจริงตามอายุการใช้งาน	พื้นผิวของเก้าอี้ เป็นวัสดุจริงตามอายุการใช้งาน
สี (Color)	สีเดิมของมุ้ง และลังกระดาษ	สีเดิมของเก้าอี้ ไม่เท่า และลังกระดาษ	สีเดิมของเก้าอี้ และลังกระดาษ
การนำเสนอ	แสดงแสงเงาที่ตกกระทบร่วมกันของแต่ละวัตถุ	ฉายภาพลายเส้นตกกระทบกับเก้าอี้	ฉายภาพลายเส้น และจัดวางวัตถุให้เกิดเงาตกกระทบตรงภาพลายเส้น
จุดเด่น	สัมผัสถึงความรัก ความผูกพันของย่าและสุนัขของย่า การใช้พื้นที่ความทรงจำร่วมกัน	ได้สัมผัสถึงความรัก ความผูกพัน การใช้พื้นที่ร่วมกัน บริเวณเงาตกกระทบแม้วัตถุจะแตกต่างกันในเรื่องของมิติ	ได้ความรู้สึกทั้งเสียงและภาพ ทำให้หวนนึกถึงความทรงจำเก่า แต่ยังคงมีเรื่องราวของการใช้พื้นที่ร่วมกัน
จุดด้อย	ผลงานต้องใช้พื้นที่และข้อจำกัดของการติดตั้ง ทำให้การควบคุมคุณภาพค่อนข้างยาก	ผลงานต้องใช้พื้นที่และข้อจำกัดของการติดตั้ง ทำให้การควบคุมคุณภาพค่อนข้างยาก	ผลงานต้องใช้พื้นที่และข้อจำกัดของการติดตั้ง ทำให้การควบคุมคุณภาพค่อนข้างยาก
แนวทางการพัฒนา	จัดเตรียมอุปกรณ์การติดตั้งให้สำเร็จรูป และมีความยืดหยุ่นกับพื้นที่	จัดเตรียมอุปกรณ์การติดตั้งให้สำเร็จรูป และมีความยืดหยุ่นกับพื้นที่	จัดเตรียมอุปกรณ์การติดตั้งให้สำเร็จรูป และมีความยืดหยุ่นกับพื้นที่

สรุป พัฒนาการผลงานช่วงที่ 3

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงที่ 3 เป็นการประกอบสุนัขจากลัษณะดาษ แก้อี้ และ การฉายภาพลายเส้นของย่า ได้ค้ำนึ่งถึงอิริยาบถของย่าและสุนัข ให้สอดคล้องกับแนวคืดและ ความทรงจำมากที่สุดโดยในการสร้างสรรค์ผลงาน การจัดวาง วัตถุที่นำมาประกอบผลงาน นั้นเป็นถูกจัดวางในตำแหน่งที่เหมือนกับเหตุการณ์ในความทรงจำที่ทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ การ จัดวางตำแหน่งการฉายวิดีโอต้องการให้ขอบภาพเสมอกับพื้น และเพิ่มบรรยากาศของผลงาน โดยการนำภาพและเสียงดนตรีประกอบกับเสียงอ่านหนังสือเข้ามาเพิ่มเติม การจัดแสงและ แสงที่ค้ำนึ่งถึงการตกกระทบร่วมกันของวัตถุ

ในการสร้างสรรค์ผลงานได้ใช้รูปแบบการสร้างสรรค์เทคนิควิธีการถ่ายทอดแบบ ผสมผสานกัน ของศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art) การฉายภาพเหมือนลายเส้นของย่า และเสียงเพลงผสมกับเสียงอ่านหนังสือ โดยต้องการ ให้ผู้ชมได้รับทั้งภาพ แสงเงา และเสียง ในเวลาเดียวกัน การจัดวางทั้งหมดถูกสร้างให้เป็น พื้นที่ของความทรงจำที่เคยมีร่วมกันของย่า หมาของย่า และฉัน ในขณะเดียวกันที่ผู้ชมเข้ามา ชมผลงานก็เปรียบเสมือนการสร้างร่วมความทรงจำร่วมกับผลงานไว้กับตัวผู้รับชม

บทที่ 5

สรุปอภิปราย และข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

สรุปการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานได้ใช้รูปแบบการสร้างสรรค์เทคนิควิธีการถ่ายทอดแบบผสมผสานกันของศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art) การถ่ายภาพเหมือนลายเส้นของยา และเสียงเพลงผสมกับเสียงอ่านหนังสือ โดยต้องการให้ผู้ชมได้รับทั้งภาพ แสงเงา และเสียง ในเวลาเดียวกัน การจัดวางทั้งหมดถูกสร้างให้เป็นพื้นที่ของความทรงจำที่เคยมีร่วมกันของยา หมาของยา และฉัน ในขณะเดียวกันที่ผู้ชมเข้ามาชมผลงานก็เปรียบเสมือนการสร้าง ความทรงจำร่วมกับผลงานไว้กับตัวผู้รับชม

ผลงานสร้างสรรค์จำนวน 3 ชุด ซึ่งผลงานทั้ง 3 ชุด มีลักษณะเฉพาะตัวทั้งด้านเนื้อหา ภายภาพ และการแสดงออก ได้แก่ ผลงานชุดที่ 1 หมา ผลงานชุดที่ 2 ยา และผลงานชุดที่ 3 ฉัน สู การนำเสนอถ่ายทอดเรื่องราวความทรงจำที่มีความรัก ความผูกพันระหว่างยา สุนัขของยา และตัวผู้ สร้างสรรค์ เหตุการณ์ เรื่องราวต่างๆที่มีความสุขในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ ทำให้เมื่อนึกถึงเรื่องราว ต่างๆแล้วไม่ใช่มีแต่เพียงความเสียใจของการจากไปของทั้งสาม แต่ยังมีเรื่องราวความทรงจำของ ความรัก ความผูกพัน ความสุขที่แฝงมา

จากกรอบวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสัญลักษณ์ แก้วอึ้งของยา แก้วอึ้งของผู้สร้างสรรค์ ลังกระดาษ และศึกษาวิเคราะห์ภาพถ่ายเก่าๆ ภาพความทรงจำของยาและสุนัขของยา นำมาเลือกரியาบถที่ เชื่อมโยงกับความรัก ความผูกพัน จากนั้นร่างภาพเพื่อสร้างภาพลายเส้นของยาและแบบร่างในการจัด วางผลงาน สร้างโครงสร้างของสุนัขและใช้ลังกระดาษที่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ประกอบเป็นร่างสุนัข ตามที่ร่างไว้ และจัดวางผลงานตามแบบร่างปรับเปลี่ยนการจัดวางให้ตรงกับความทรงจำที่สื่อถึงความ รัก ความผูกพัน

การศึกษาข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ได้ศึกษาจากสถานที่จริงที่ผู้สร้างสรรค์เคยได้มี ประสบการณ์ และความทรงจำ รวมถึงการศึกษาสัญลักษณ์ในการแทนความหมาย และนำมาใช้ในการ สร้างสรรค์ผลงานเพื่อสื่อความหมาย เช่น แก้วอึ้งของยา ที่ยาใช้นั่งประจำในขณะที่มีชีวิตอยู่ แก้วอึ้งที่ ผู้สร้างสรรค์ใช้นั่งเป็นประจำตอนอาศัยอยู่ที่บ้านของตนเอง มุ้งที่ยามักจะใช้กางเป็นประจำ ลัง กระดาษที่ใช้ใส่สุนัขมาให้ยา เพื่อให้ได้ระลึกถึง ความรัก ความผูกพัน ระหว่างยา สุนัขของยาและผู้

สร้างสรรค์ รวมถึงการนำลังกระดาศมาแปรสภาพและสร้างเป็นสุนัขของย่า เพื่อให้สื่อถึงความรัก ความผูกพัน ที่สอดคล้องกับแนวคิด และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

กรอบการวางแผนและสร้างสรรค์ผลงาน “ย่า หมา และฉัน” ดังนี้

1. การเลือกใช้ผ้าลูกไม้ ภาพลายเส้น แก้วอี้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนย่า ประติมากรรมหมาซึ่งทำจากลังกระดาศ มุ้ง แก้วอี้ที่แตกต่างกันกับแก้วอี้ของย่าเป็นสัญลักษณ์ของฉัน ทั้งหมดนี้เพื่อสื่อถึงความรัก ความผูกพัน

2. การฉายภาพลายเส้นของย่าในอริยาบทที่สอดคล้องกับแนวคิด จัดการฉายภาพใน สอดคล้องกับวัตถุอื่นๆในผลงาน และต้องมีขนาดสัดส่วนที่เหมาะสม โดยให้ขอบล่างของภาพเสมอกับ ขอบพื้นที่

3. การบันทึกเสียงดนตรีประกอบเสียงอ่านหนังสือ โดยใช้เครื่องบันทึกและตัดต่อให้ องค์ประกอบของเสียงสมบูรณ์ โดยเลือกใช้ดนตรีและหนังสือที่เคยเปิดให้ย่าฟัง

4. การติดตั้งชิ้นงานกับพื้นที่ ต้องกำหนดวัตถุทุกชิ้น และการฉายภาพให้สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยวัตถุทุกชิ้นจะต้องมีความสัมพันธ์กันกับแนวคิด

5. กำหนดการวางแผนกำหนดทิศทางของของวัตถุภายในพื้นที่ โดยต้องวางแผนและคำนวณ ในแต่ละชิ้นงานเพื่อให้เกิดความราบรื่นระหว่างรับชม

6. ทดสอบและตรวจเช็คความเรียบร้อยของผลงานแทนผู้ดู จำลองการเคลื่อนที่ของผู้ดูให้เกิด ความราบรื่น บรรยากาศ ความรู้สึกร่วมขณะชมผลงาน

ทั้งหมดเป็นกรอบการทำงานสร้างสรรค์จริง ที่เรียงลำดับให้เห็นการวางแผนและขั้นตอนการทำงาน ของผลงาน “ย่า หมา และฉัน” ศิลปะแนวความคิดและศิลปะแนวจัดวาง ที่นำทั้งศาสตร์และ ศิลปะมาผสมผสานกันในการทำงาน เพื่อให้ผู้ชมได้เกิดความรู้สึกร่วม

อภิปรายผล

ผลงานการสร้างสรรค์ในหัวข้อ “ย่า หมา และฉัน” สร้างสรรค์ลักษณะผลงาน ศิลปะแนวความคิด (Conceptual Art) และศิลปะจัดวาง (Installation Art) คือแนวทางการทำงาน ศิลปะที่มุ่งเน้นด้านแนวความคิด ที่นำทฤษฎีและเทคนิคทางศิลปะมาผสมผสานให้เกิดแนวทางใหม่ ที่

สอดคล้องกับกระบวนการทางความคิดของสร้างสรรค์ โดยใช้วัสดุ เรื่องราว เป็นสัญลักษณ์มาสร้างสรรค์งาน เพื่อให้เกิดประสบการณ์ใหม่ในผลงานศิลปะ ทั้งภาพ แสงเงา และเสียง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์หรือความรู้สึกร่วม ระหว่างผลงานกับผู้ชม จนทำให้เกิดแรงปะทะต่อกระบวนการความคิด จินตนาการ และการตีความตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

โดยนำผ้าลูกไม้ ภาพลายเส้น แก้ว ซึ่ง เป็นสัญลักษณ์แทนยา ประติมากรรมหมาซึ่งทำจากลังกระดาษซึ่งเป็นวัสดุที่แฝงความหมายเนื่องจากหมาของยาถูกใส่ลงนำมาวางไว้ มุ่งเป็นสัญลักษณ์ของพื้นที่ที่ทั้งสามทำร่วมกัน ฉนั้นใช้สัญลักษณ์เป็นแก้วที่แตกต่างกับแก้วของยา และใช้เงาตกกระทบของแต่ละสิ่งตกอยู่ตรงพื้นที่เดียวกัน เพื่อแทนความหมายว่ามีความทรงจำที่ร่วมกัน ในส่วนของการจัดวางนั้นมีลักษณะที่ทำให้คล้ายกับภาพความทรงจำที่เคยมีอยู่จริง ทั้งหมดนี้เพื่อสื่อถึงความรัก ความผูกพันระหว่างยา สุนัขของยา และตัวผู้สร้างสรรค์

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์จากแรงบันดาลใจ ความรู้สึก แนวความคิด การศึกษาข้อมูลด้านเอกสารทฤษฎีผลงานศิลปกรรม เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ รูปแบบการนำเสนอผลงานและการลงพื้นที่ภาคสนาม นำมาวิเคราะห์ผสมผสานเพื่อทดลองสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้สามารถสื่อสารให้ผู้ชมผลงานได้มีส่วนร่วมและรับรู้ความรู้สึกถึงความรัก และความผูกพัน

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานในช่วงที่ 1 เป็นช่วงเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งจะ เป็นผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ซึ่งอยู่ในระยะเริ่มต้น ประกอบด้วย การทดลอง สร้างสรรค์ตามแรงบันดาลใจและแนวความคิด การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงที่ 2 เป็นการพัฒนาที่มีความชัดเจนขึ้น ทั้งด้านแนวความคิด การสร้างสรรค์ผลงานและการแสดงออก ส่งผลให้ผลงานมีรูปแบบที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งผ่านกระบวนการคิดการทดลองสร้างสรรค์ผลงาน และการสร้างสรรค์ผลงานในช่วงที่ 3 เป็นการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “ยา หมา และฉนั้น” จากแนวคิดแรงบันดาลใจสู่ลักษณะรูปแบบของผลงานศิลปะจัดวาง (Installation Art) และ ศิลปะเชิงความคิด (Conceptual Art) ที่แสดงออกถึงความทรงจำที่มีความรัก ความผูกพันระหว่างยา สุนัขของยา และตัวผู้สร้างสรรค์ เหตุการณ์ เรื่องราวต่างๆที่มีความสุขในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ ทำให้เมื่อนึกถึงเรื่องราวต่างๆแล้ว ไม่ใช่มีแต่เพียงความเสียใจของการจากไปของทั้งสาม แต่ยังมีเรื่องราวความทรงจำของความรัก ความผูกพัน ความสุขที่แฝงมากับการสูญเสียและการจากไปของชีวิต

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ทดลองเทคนิคและการใช้วัตถุ เป็นสัญลักษณ์เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงตามเนื้อหา ในการสร้างสรรค์ผลงานทุกชุด ได้ทำการทดลอง เนื่องจากวัตถุที่นำมาใช้รวมถึงการจัดวางเปลี่ยนแปลงไปตามเนื้อหาวัตถุประสงค์ จึงมีการทดลองและ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอยู่เสมอ เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานให้ตรงตามเป้าหมายและ วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ด้วยพัฒนาการ 3 ช่วง ดังกล่าวข้างต้น โดยแต่ละชุดสามารถได้รับการ วิเคราะห์และ อภิปรายผลงานสร้างสรรค์ได้ดังนี้

1.ผลงานชุด “หมา”

ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ นำเรื่องราวความทรงจำของผู้สร้างสรรค์ ในความทรงจำที่ผู้ สร้างสรรค์มักหวนคิดถึงอยู่บ่อยครั้ง คือภาพความทรงจำที่สุนัขของย่าทั้งสองตัวกำลังเล่นกับมุ้งย่า ซึ่ง มุ้งนี้ย่ามักจะกางเพื่อกันยุงในตอนกลางคืน ภาพที่เห็นนั้นเป็นความความผูกพันของย่าที่มีต่อสุนัข และสุนัขก็มีความรักต่อย่าด้วยเช่นกันไม่ว่าจะทั้งเวลากลางวันหรือกลางคืนพวกเขาก็มักจะอยาก ใกล้ชิดกับย่าเสมอ โดยเลือกเล่าเรื่องราวผ่านมุ้งและสุนัขที่สร้างจากลึงกระดาศ เสมือนการใช้พื้นที่ ความทรงจำร่วมกันระหว่างย่าและสุนัขของย่า

การสร้างสรรค์ผลงานผ่านผ้าลูกไม้ตัดเป็นเค้าโครงรูปร่างของย่าเวลานอนเพราะเป็น ผ้าที่ย่าใช้การตัดชุดสวมใส่อยู่เป็นประจำ มุ้ง เป็นเครื่องนอนที่ย่าจะใช้กางเวลานอนตอนกลางคืน ซึ่ง ทุกครั้งที่กางเสร็จจะมีสุนัขของย่าเข้าไปเล่นมุ้งอยู่เสมอ และบางครั้งสุนัขก็นอนเฝ้าย่าบริเวณใกล้กับ มุ้ง นำผ้าลูกไม้เย็บลงบนผ้ามุ้ง เป็นนัยยะว่าย่ากำลังนอนอยู่ในมุ้ง และใช้การจัดแสงให้เงาของ ผ้าลูกไม้ที่เป็นรูปเค้าโครงย่าตกลงบนพื้นที่เดียวกันกับสุนัขที่สร้างจากลึงกระดาศ เพื่อสื่อถึงความรัก ความผูกพัน การใช้พื้นที่ความทรงจำร่วมกัน

การสร้างสรรค์ผลงานชุด “หมา” มีความสอดคล้องผลงานและแนวคิดของศิลปิน รสลิน กาศส์ หลักฐานความสัมพันธ์ระหว่างคนและสุนัข ถูกแสดงออกผ่านแรงบันดาลใจในการ สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียงมากมายทั้งในประเทศไทยเองและต่างประเทศ รสลิน กาศส์ (Art & Design, 2016) ศิลปินหญิงที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สื่อผสมร่วมสมัย ที่มีแนวคิดและแรงบันดาลใจจากสัตว์เลี้ยงของตนเองที่เสียชีวิตไปแล้ว ความผูกพัน ความรักและความรู้สึกดีที่มีต่อสุนัขของตนเองนั้นถูกถ่ายทอดและสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงาน ทัศนศิลป์ ที่งดงาม เทคนิคการปักผ้าที่สื่อถึงความรักของแม่ต่อลูก การใช้สัญลักษณ์รูปปลาแทน ความรู้สึกรัก และห่วงใย ภาพอนาโตมีของสุนัขและคนเป็นสัญลักษณ์ที่ถูกสื่อสารผ่านกระบวนการ

ทางศิลปะ และการใช้แสงเงาในผลงานมีความสอดคล้องกับศิลปิน ปรีชา เกาทอง ที่แสดงออกโดยการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อในการแสดงออกในเรื่องของแสงและเงา ที่แฝงเนื้อหาความศักดิ์สิทธิ์ ความลึกซึ้ง ความศรัทธา โดยผลงาน “หมา” ใช้แสงเงาเพื่อแฝงความหมายการใช้พื้นที่ร่วมกัน

ผลงานชุด “หมา” ได้ใช้ศิลปะแนวความคิด (Conceptual art) และ ศิลปะแนวจัดวาง ((Installation Art)) ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยผลงานนั้นนำวัสดุที่มีความหมายเช่น มุ้ง ลัง กระดาษ มาจัดวางใหม่เพื่อให้คุณค่าและความหมายของวัสดุเปลี่ยนแปลงไป การจัดวางจึงต้องคำนึงถึงแนวความคิดด้วย เพื่อให้สื่อถึงอารมณ์ของความรักความผูกพันระหว่างย่าและสุนัขของย่า และใช้แนวความคิดเรื่องการใช้พื้นที่ร่วมกันแม้ทั้งสามจะจากไปโดยใช้การจัดแสงเงาเป็นตัวสื่อสารกับผู้ชม

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานชุดที่1คือการจัดแสงเงาให้ตรงไปตามความต้องการ เนื่องจากการควบคุมเรื่องสถานที่จัดแสดงที่เปลี่ยนไปและเป็นครั้งแรกที่ต้องจัดการกับแสงเงาของไป การวางแผนในการทำงานจึงค่อนข้างยากลำบากทั้งอุปกรณ์ ขนาดของสถานที่ และระยะเวลาที่มีจำกัดในการติดตั้งขนาดของมุ้งที่ไม่สอดคล้องกับสถานที่ และมีขนาดใหญ่กว่าขนาดมุ้งปกติ เมื่อติดตั้งมุ้งแล้วทำให้ห้องจัดแสดงมีพื้นที่ว่างน้อยลง ทำให้การติดตั้งมุ้งไว้กับมุมจะต้องขยับให้สูงขึ้นซึ่งแตกต่างจากความทรงจำที่ตั้งใจไว้ และทำให้ความรู้สึกของผู้รับชมผลงานเปลี่ยนไป

การแก้ปัญหาคือ การซื้ออุปกรณ์ไปเองและตัวควบคุมแสงสว่างของไฟ รวมถึงการศึกษาสถานที่ทั้งขนาด สีของผนัง และโครงที่จะต้องนำไฟไปยึดติดกัน เมื่อเวลาที่ใช้ในการติดตั้ง การวางแผนและทำงานล่วงหน้ากับตัวพื้นที่ให้ละเอียดและเกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุดในแต่ละครั้ง ด้วยการสำรวจพื้นที่แต่ละครั้ง พร้อมวางแผนก่อนติดตั้งและจัดวางผลงานก่อนวันที่ให้เข้าติดตั้งผลงาน ปรับขนาดของมุ้งให้มีขนาดสมจริงมากกว่าเดิม ทั้งหมดนี้ถูกปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์

2.ผลงานชุด “ย่า”

ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ นำเสนอเรื่องราวภาพของย่าที่ชอบนั่งเก้าอี้ตัวเดิมกับไม้เท้าที่พุงกันล้มหน้าบ้าน และรอยล้อมไปด้วยสุนัขของย่าในขณะนั้นเหล่าบรรดาสุนัขก็เล่นด้วยกันรอบๆ บริเวณที่ย่านั่งอยู่ ทำให้เห็นถึงความรักความผูกพันที่มีให้กันและกัน

จากการศึกษาเรียนรู้ โดยการเลือกใช้ภาพถ่ายที่กำลังนั่งเป็นภาพลายเส้นเพื่อฉายลงบนเก้าอี้ และใช้เก้าอี้ที่ย่ามักจะใช้นั่งเป็นประจำมาเป็นพื้นที่รองรับการฉายภาพลายเส้นของย่า ไม้เท้า

ที่ถูกวางไว้บนเก้าอี้ ท่าทางของสุนัขที่เคยเกิดขึ้นจริง ณ ห้วงเวลาหนึ่งที่ทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ นำมาสร้างเป็นโครงสร้างสุนัขที่ทำจากถังกระดาษ โดยหันหน้าเข้าหาอย่า และหันหน้าเข้าหาสุนัขด้วยกันเลยเพื่อเป็นการสื่อถึงการเล่นกันของสุนัขรอบๆตัวว่า ทั้งหมดถูกจัดวางให้สอดคล้องกับความทรงจำและแนวคิด

การสร้างสรรคผลงานชุด “อย่า” มีความสอดคล้องผลงานและแนวคิดของศิลปิน นัม จุง ไทค์ ซึ่งเป็นศิลปกรรมที่แปลกใหม่ สร้างสรรคขึ้นโดย ใช้ภาพถ่ายลายเส้น และกระบวนการต่างๆ ทางศิลปะโดยมีวัสดุมาก่อนประกอบให้เกิดขึ้น เป็นผลงานทางศิลปะที่สดใหม่และสื่อสารกับผู้ชมได้ ยิ่งขึ้นกว่าผลงานจิตรกรรมแบบดั้งเดิม

ผลงานชุด “อย่า” ได้ใช้ทฤษฎีการใช้วัสดุสำเร็จรูปในการสร้างสรรค์ และ ศิลปะแนวจัดวาง ((Installation Art)) ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยผลงานนั้นพยายามแสดงออกในเรื่องแง่มุมทางความคิดที่มีความสำคัญกว่าภาพลักษณ์ภายนอกของงานศิลปะ หรือที่มาของวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ ด้วยวิธีการสร้างความแปลกใหม่ ให้ผู้ที่พบเห็นได้เกิดความรู้สึกโต้ตอบกับงานศิลปะโดยตรง เช่น เก้าอี้ การฉายภาพถ่ายลายเส้น และมาจัดวางใหม่เพื่อให้คุณค่าและความหมายของวัสดุเปลี่ยนแปลงไป การจัดวางจึงต้องคำนึงถึงแนวความคิดด้วย เพื่อให้สื่อถึงภาพความทรงจำที่ดีของผู้สร้างสรรค์ ที่เคยพบเห็นความรักของอย่าและสุนัข

ปัญหาเรื่องการถ่ายภาพ การถ่ายภาพให้เสมือนกับพื้นที่จัดแสดงนั้นค่อนข้างทำให้ยาก เนื่องจากจะต้องกดเครื่องฉายให้ได้ระดับต่ำเสมอพื้น และการช้อนเครื่องฉายไม่ให้สะดุดตาผู้รับชม ซึ่งจะทำให้ภาพถ่ายลายเส้นของอย่าถูกตัดขาดไป ทำให้ผลงานขาดความสมบูรณ์

การแก้ปัญหาโดยการจัดซื้อขาตั้งสำหรับติดตั้งเครื่องฉาย และหาระยะห่างจากเครื่องฉายไปยังกำแพงเพื่อได้ภาพที่ครบสมบูรณ์ สร้างกล่องขนาดที่สามารถเก็บเครื่องฉายและสายไฟที่จำเป็นต้องใช้ไว้ไม่ให้สะดุดตาผู้ชมงาน

3.ผลงานชุด “ฉัน”

ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้นำเสนอเรื่องราวภาพความทรงจำที่ได้เปิดเพลงและอ่านหนังสือให้ย่าฟัง ขณะที่ย่ากำลังนอนหลับอยู่บนเตียงและมีบรรดาสุนัขของย่าคอยเฝ้าย่าใกล้ๆ ภาพความทรงจำนี้เป็นแรงบันดาลใจให้หวนนึกถึงอดีตของความรัก ความผูกพันระหว่างย่า สุนัขของย่า และตัวผู้สร้างสรรค์ เมื่อนึกถึงเมื่อไหร่ก็จะทำให้มีความสุขทุกครั้ง

จากการศึกษาเรียนรู้การนำเสนอต่างกล่าว จึงการเลือกใช้ภาพยาที่กำลังนอนหลับ เป็นภาพลายเส้น และใช้เก้าอี้ที่แตกต่างจากเก้าอี้ของยาให้แทนตัวของผู้สร้างสรรค์ที่มักจะคอยนั่งเฝ้า ยา และมักจะเล่นดนตรีหรืออ่านหนังสือให้ยาฟังหรือบางครั้งก็เปิดเพลงเพื่อให้ยารู้สึกผ่อนคลาย ท่าทางของสุนัขท่าจากลังกระดากที่จะคอยหมอบอยู่ และนั่งเฝ้ายาและผู้สร้างสรรค์เหมือนคอย ปกป้องพวกเรา เสียงเพลงประกอบกับเสียงอ่านหนังสือถูกเปิดเพื่อให้ได้รับบรรยากาศเมื่อครั้งที่ ทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ ทั้งหมดถูกจัดวางให้สอดคล้องกับความทรงจำและแนวคิด โดยคำนึงถึงพื้นที่ที่จัดวาง

การสร้างสรรคผลงานชุด “ฉันทน์” มีความสอดคล้องกับผลงานและแนวความคิดของ ศิลปิน นัม จุง ไพค์ ซึ่งเป็นศิลปินที่แปลกใหม่ สร้างสรรคขึ้นโดย ใช้เสียง ภาพ และกระบวนการ ต่าง ๆ ทางศิลปะโดยมีวัสดุมาก่อประกอบให้เกิดขึ้น เป็นผลงานทางศิลปะที่สดใหม่และสื่อสารกับ ผู้ชมได้ยิ่งขึ้นกว่าผลงานจิตรกรรมแบบดั้งเดิม และศิลปิน รสลิน กาศส์ หลักฐานความสัมพันธ์ระหว่าง คนและสุนัข ถูกแสดงออกผ่านแรงบันดาลใจใน การสร้างสรรคผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง มากมายทั้งในประเทศไทยเองและต่างประเทศ สร้างสรรคผลงานศิลปะสื่อผสมร่วมสมัย ที่มีแนวคิด และแรงบันดาลใจจากสัตว์เลี้ยงของตนเองที่เสียชีวิตไปแล้ว ความผูกพันความรักและความรู้สึกดีที่มี ต่อสุนัขของตนเองนั้นถูกถ่ายทอดและสร้างสรรคออกมาเป็นผลงานทัศนศิลป์ ที่งดงาม เทคนิคการปัก ผ้าที่สื่อถึงความรักของแม่ต่อลูก การใช้สัญลักษณ์รูปปลาแทนความรู้สึกรัก และห่วงใย ภาพอนาโตมี ของสุนัขและคนเป็นสัญลักษณ์ที่ถูกสื่อสารผ่านกระบวนการทางศิลปะ

ผลงานชุด “ฉันทน์” ได้ใช้ศิลปะแนวความคิด (Conceptual art) และ ศิลปะแนวจัดวาง ((Installation Art)) รวมถึงทฤษฎีการใช้วัสดุสำเร็จรูปในการสร้างสรรคผลงาน โดยผลงานนั้นนำ วัสดุที่มีความหมายเช่น เก้าอี้ ซึ่งเป็นวัสดุสำเร็จรูปมาจัดวางใหม่เพื่อให้คุณค่าและความหมายของวัสดุ เปลี่ยนแปลงไป การฉายภาพลายเส้นของยา และใช้เสียงดนตรีประกอบการอ่านหนังสือโดยมี แนวความคิดที่ว่า เมื่อครั้งที่ทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ ผู้สร้างสรรค์เคยอ่านหนังสือให้ยาฟังและมีสุนัขคอย เฝ้าอยู่ เสมือนได้รับรู้ทั้ง ภาพ เสียง แสง ในบรรยากาศแห่งความทรงจำกลับมาอีกครั้ง เพื่อให้สื่อถึง ความรัก ความผูกพันที่ผู้สร้างสรรค์มีต่อยา และสุนัขของยา เมื่อเขาจากไปแต่ความทรงจำยังคงอยู่

ปัญหาเรื่องการฉายภาพและการสร้างภาพลายเส้นของยา การฉายภาพให้เสมอกับ พื้นที่จัดแสดงนั้นค่อนข้างทำให้ยาก เนื่องจากจะต้องกดเครื่องฉายให้ได้ระดับต่ำเสมอกับพื้น และการ ช้อนเครื่องฉายไม่ให้สะดุดตาผู้รับชม ซึ่งจะทำให้ภาพลายเส้นของยาถูกตัดขาดไป ทำให้ผลงานขาด

ความสมบูรณ์ ภาพลายเส้นของยาที่จะต้องตัดต่อให้มีความสมจริงๆ พอตัดต่อเสร็จกับมีบางส่วนที่ดูไม่สมจริง

การแก้ปัญหาโดยการจัดซื้อขาตั้งสำหรับติดตั้งเครื่องฉาย และหาระยะห่างจากเครื่องฉายไปยังกำแพงเพื่อได้ภาพที่ครบสมบูรณ์ สร้างกล่องขนาดที่สามารถเก็บเครื่องฉายและสายไฟที่จำเป็นต้องใช้ไว้ไม่ให้สะดุดตาผู้ชมงาน และนำภาพคนกำลังนอนจริงมาเทียบเคียงและร่างภาพลายเส้นของยาใหม่อีกครั้ง

ผลงานศิลปะทั้ง 3 ชิ้นเป็นตัวอย่างและแรงผลักดันที่ดี ต่อผู้สร้างสรรค์เป็นอย่างมาก ทำให้เข้าใจการสร้างงานศิลปะ ที่ไม่ได้คำนึงแค่ความงามและปรัชญาในงานเพียงเท่านั้น ยังสะท้อนความรู้สึกถึงความรัก ความผูกพันที่ผู้สร้างสรรค์มอบให้ยาและสุนัขตลอดมาและตลอดไป หากงานศิลปะนั้นเป็นภาษาหนึ่งที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สื่อสารกับผู้ชม ผู้สร้างสรรค์ก็อยากให้ผู้ชมผลงานได้รับรู้ความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์เหมือนเช่นเราได้พูดคุยกัน

ข้อเสนอแนะ

1. นำเสนอเรื่องราวความรัก ความผูกพันระหว่างยา สุนัขของยา และตัวผู้สร้างสรรค์ ซึ่งเป็นทบทวนความทรงจำแห่งความสุข ดังนั้นควรรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในขณะที่ยังมีชีวิตให้มากที่สุด ควรศึกษาข้อมูลและศึกษาจากสถานที่จริง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ ในการเรียนรู้และดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสื่อสารผลงานตามความต้องการ
2. การศึกษารูปแบบผลงานศิลปกรรมของศิลปินควรมีการศึกษาด้านเนื้อหา เทคนิครูปแบบผลงานของศิลปกรรมของศิลปินไทยและศิลปินต่างชาติเพิ่มเติมเพื่อมุมมองและแง่คิดที่กว้างไกล
3. ศึกษาทดลองการสร้างสรรค์ศิลปะสื่อผสมและรูปแบบศิลปะการจัดวาง ทั้งการเลือกใช้วัสดุ และ อุปกรณ์เพิ่มเติม และการศึกษาตัวสถานที่ที่จะติดตั้งผลงาน เพื่อความเข้าใจและนำมาเป็นแนวทางในการคิดสร้างสรรค์ผลงานเพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

เจียมจันทร์ จันทร์คงหอม. (2549). ศิลปะจินตทัศน์ : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรม ของมาร์เซล ดู
ของปี.(ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

นิษณาต นิลทองคำ. (2020) . วศินบุรี กับ การขับเคลื่อนศิลปะร่วมสมัยในเมืองราชบุรี. happening
and friend เข้าถึงได้จาก [https://happeningandfriends.com/article-
detail/274?lang=th](https://happeningandfriends.com/article-detail/274?lang=th)

ธเนศ วงศ์ยานนาวา, “การรวมศูนย์ศิลปะของการกระจายตัวของศิลปะและการเมือง: จากภาวะ
หลังสมัยใหม่สู่สภาวะสมัยใหม่” ใน ศิลปะกับภาวะสมัยใหม่: ความขัดแย้งและความลัก
ลั่น (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2552), 147.

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์, 2 9 March 2 0 1 7 Art Is Art, Art Is Not Art, เข้าถึงได้จาก
<https://minimore.com/b/art-is-art/2>

วิชาการ.คอม. (2009). ประวัติ และผลงานของนามจุนไปค์ (Nam June Paik). เข้าถึงได้จาก
<http://www.vcharkarn.com/blog/39990>

สมพร รอดบุญ. (2551). ศิลปะในรูปแบบอินสตอลเลชัน (Installation Art). เข้าถึงได้จาก
https://issuu.com/artcentre/docs/_95a3fb8be0368b

สุพจน์ สิงห์สาย(2560) . 19 ศิลปินชั้นเยี่ยม (Artists of Distinction). เข้าถึงได้จาก
[https://www.srisangworn.go.th/home/khonnaruk/www.khonnaruk.com/html/19ar-
tist/19artist_14-article.html#top](https://www.srisangworn.go.th/home/khonnaruk/www.khonnaruk.com/html/19artist/19artist_14-article.html#top)

ภาษาอังกฤษ

Art & Design, H. (2016). #ArtRecap : Line to Skyler การเยียวยาความรู้สึกทุกซ์ เศร้า จากสิ่ง
อันเป็นที่รักสื่อถึงความสุขและความงามของการ “ให้” โดย รสลิน กาสต์ จัดแสดงที่
Numthong Gallery. Retrieved from [http://www.dooddot.com/line-to-skyler-by-
at-rossalin-garst-numthong- gallery-at-aree/](http://www.dooddot.com/line-to-skyler-by-at-rossalin-garst-numthong-gallery-at-aree/)

THE MOMENTUM TEAM, (2019) กระจ่าต่าย ‘เจฟฟ์ คูนส์’ ประมูลได้ 91.1 ล้านเหรียญ เป็นผลงาน
ของศิลปินที่ยังมีชีวิตที่ราคาสูงที่สุด. Retrieved from <https://themomentum.co/jeff->

[koons- rabbit-auction-breaks-record-living-artist-71m-sale/](#)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาววีรยา ลิ้มจั้ง
วัน เดือน ปี เกิด	1 กรกฎาคม 2536
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2555 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย พ.ศ.2560 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการสอนศิลปะ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.2565 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 417 ถ.ชลบุรี-บ้านบึง ต.บ้านบึง อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	
รางวัลที่ได้รับ	-ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการสุนทรียภาพ ครั้งที่ 6 มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.2556 -ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการสุนทรียภาพ ครั้งที่ 7 มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.2557 -ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการสุนทรียภาพ ครั้งที่ 8 มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.2558 -ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการสุนทรียภาพ ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.2559 -นิทรรศการศิลปนิพนธ์รุ่นที่ 7 สาขาการสอนศิลปะ มหาวิทยาลัยบูรพา